

ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์

เขียนโดย

ลูกา

ถึงแม้ว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้ไม่ได้บอกชื่อของผู้เขียนไว้ แต่ค ริ ส ต จักรสมัยยุคแรกก็ยอมรับว่า ผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ ลูกา ลูกา บัปไตส์ตอ ทูตคนหนึ่งในกลุ่มอัครทูตสิบสองคนนั้นของพระเยซู แต่ท่านเป็นเพื่อนร่วมเตียงต่างในกานบอข่าวดีของเปาโล ลูกาเป็นหมอที่ได้เข้าศึกษาสูง เขาได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นประมาณ ค.ศ. 60-65 ลูกา ได้ตั้ง เก้า เขียนบอกผู้อ่านว่า ท่านได้เห็นพระเยซูกับตาของท่าน แต่ท่านได้ปรึกษากับผู้ที่ได้เห็นพระเยซูกับตาตัวเอง

ลูกาเป็นชาวกรีก ท่านได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้เพื่อหมู่ชาวกรีก ท่านได้ตั้งเก้าในหนังสือเล่มนี้ โดยบอกว่าเขียนถึงเพื่อนของท่านดีโจเรโอฟิลัส แต่หนังสือข่าวดีเล่มนี้ก็มีประโยชน์สำหรับทุกคนด้วย บัปไตส์ตอกรีกเด้ออัน ลูกาเป็นชาวกรีกคนเดียวที่ได้เขียนบันทึกในพระคัมภีร์ ท่านคงจะเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นตอนต่ออยู่ในกรุงโรมกับเปาโล เชื่อกันว่าตอนนั้นเปาโลได้ถูกคุมตัวอยู่ในบ้าน

ตอนตั้ง เก้า ของหนังสือข่าวดีเล่มนี้ ลูกา ได้เขียนบอกถึงเป้าหมายดีที่ผู้อ่านได้เข้าใจเกี่ยวกับความจริงของพระเยซูคริสต์ดีขึ้น ท่านต้องอ่านหนังสือถึงสิ่งดีพระเยซูสอนกับสิ่งดีพระเยซูเสีย ะ ท่านได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับ จี วิต กานตาย

กับกานเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์
 โดยได้เน้นถึงพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดป็นบาปโทษของคนตึงโล
 ต้านได้อู่ถึงหมู่แม่ ญิงดีได้ติดตามพระ
 เยซุอย่างละเอียदनักเหลือหนังสือข่าวดีเล่มอื่น ๆ
 สิ่งนี้ดีต้านเขียนหือความสน ใจนักขนาดคือ
 เรื่องกานอธิษฐานของพระ เยซุ กับดีพระ
 เยซุออกไปอธิษฐานคนเดียวเป็นประจำ

เรื่องชีวิตของพระเยซูเขียนโดยหมอลูกา

1 สวัสดีครับ ต้านเธ โอ ฟิลัส ดีนับถือ
 มีหลายคนลงมือเขียนเรื่อง ราวต่างๆ ซึ่งสำเร็จแล้วตำ
 มก่างหมู่เฮา 2 ตามดีหมู่เขาได้เห็นกับตาตั้งแต่เก้า
 และได้เป็นผู้บอกถ้อย กำนันหือเฮาฮู้ 3 ย่อนจา อี้
 หลังจากดีข้าพเจ้าสืบเขาอย่างละเอียดตั้งแต่เก้า
 ก็เห็นว่าดีดีจะเขียนเรื่องราวตามลำดับฟากมาหือต้าน
 4 เปื่อต้านจะได้ฮู้แน่อนว่ากำสอนดีต้าน ได้ฮู้มานั้นเป็นเรื่องแต่
 5 ในยุคดีเฮ ไรตเป็นกษัตริย์แคว้นยู เดีย
 มีปุโรหิตคนหนึ่งจื่อเศ คา ริ ยาหืออยู่ในหมู่อาบี ยาห์ เมียของเศ
 คา ริ ยาห์จื่อเอ ลี ซา เบธ ดิงสองเป็นคนในพะ กุ่นอา
 โรน 6 เขาดีงสองคนเยีย ะตามบทบัญญัติกับกฎ เก
 ณฑ์ของพระเจ้าดีงหมดได้อย่างบมีดีดีเลย กับเป็นคนถูก
 ต้องตามธรรม 7 แต่ดีงสองคนบมีลูก ย่อนว่านางเอ ลี ซา
 เบธเป็นหมัน กับดีงสองก็เฒ่าแล้ว
 8 ตอนดีหมู่ของเศ คา ริ ยาห์อยู่เวร เปื่อเยีย
 ะหน้า ดีของปุโรหิตเข้าเฝ้าพระเจ้า 9 ต้านจก
 เบอ์ตามธรรมเนียมของปุโรหิตได้ จึงต้องเข้าไปเฝ้าเครื่อง

หอมปู้ จาในพระ วิหาร ¹⁰ ส่วนคนตั้ง
หลายก็อธิษฐานอยู่ตั้ง นอกต่อนตีเฝ้าเครื่อง หอมนั้น

¹¹ ทูต สวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้ามาป่า กฎหือเศ คา ริ
ยาห์ห็น โดยยืนอยู่ตั้งเฝ้าขวาของแต่ันเฝ้าเครื่อง หอมนั้น

¹² เศ คา ริ ยาห์ห็นใส่ทูต สวรรค์องค์นั้นก็สะดุ้งกั้วตัวสั่น

¹³ ทูต สวรรค์จึงอุ้กับต้านว่า “เศ คา ริ ยาห์เหย
บ่ถ้ากั้วเนอ พระเจ้าฟังคำอธิษฐานของท่านแล้ว เอ ลี ซา
เบรเมียของท่านจะเกิดลูกป้อ จาย หือตั้งจ้อลูกวายอห็น

¹⁴ ต้านจะมีความจั้น จม ยินดีย่อนหละ อ่อนคนนี้นักขนาด
กับคนอื่นจ้านวนนักก็มีความยินดี ดีเขาเกิดมา ¹⁵ เขาจะเป็น
นใหญ่ต่อ หน้าพระเจ้า เขาจะบ่กินเหล้าอ่องนกับเหล้าอื่นๆ

เลย กับพระ วิญญาณเบริสุทธิจะอยู่กับเขาตั้งแต่อยู่ในท้อง
¹⁶ เขาจะนำจาวอิสรเอลหลายคนปี้กมาหองค์พระ ผู้ เป็น

เจ้าพระเจ้าของหมู่เขา ¹⁷ เขาจะนำหน้าพระองค์โดยอำนาจตีมาจากพระ
วิญญาณเหมือนตีเอ ลี ยาห์เกยมี เยียะหือป้อคืนดีกับลูก
กับคนหลังเปียนเป็นคนมีปัญญาของคนตีถูก ต้องตามธรรม
เพื่อเกียมคนในจาดหนึ่ง^๑ไว้หือพร้อมสำหรับก่านมาขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า”

¹⁸ เศ คา ริ ยาห์จึงถามทูต สวรรค์ว่า “ข้าพเจ้าจะแน
ใจได้จาใด ย่อนข้าพเจ้ากับเมียก็เฒ่าแล้ว” ¹⁹ ฝ่ายทูต
สวรรค์ก็ตอบว่า “เฮาคือกาเบรียล แข็งยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า
พระองค์ใจเฮามาอุ้กับต้านกับบอกล่าวดีนี้แก่ต้าน

²⁰ แต่ย่อนต้านบ่เจือกำของเฮาว่าเรื่องนี้จะเป้นแต่ตีตามตีกำ
หนด ต้านก็จะเป้นไปจันถึงวันตีเรื่องนี้จะเกิดขึ้นในเวลาตีกำ
หนด”

²¹ คนตั้ง หลายตีถ้าเศ คา ริ ยาห์ก็จิดตีต้านอยู่ในพระ

๑ 1:17 1:17 หมายถึง อิสราเอล

วิหารเม็นล้ำไป ²² เมื่อต้านออกมาแล้วก็อยู่กับหมู่เขาบ่ได้
 คนหมู่นั้นก็คิดได้ว่าต้านหันนิมิตในพระวิหาร
 ย้อนหันต้านแต่ะทำไปใส่หมู่เขาแต่ยังอู้บ่ได้

²³ เมื่อหมดเวรของต้านแล้วต้านก็บ่กลับบ้าน

²⁴ เมื่อลูนมา เอ ลี ซา เบธเมียของเศ คา ริ
 ยาห์ก็มาน แล้วก็เก็บตัวอยู่ในบ้านห้าเดือน ²⁵ นางอู้ว่า
 “พระเจ้าได้จ้วยข้า เจ้าจา อี้ ในเวลานี้พระองค์เม ตตำข้า
 เจ้า เปื่อจะบ่หื้อข้าเจ้าได้อายคนตั้งหลายย้อนบ่มีลูก”

กำตววยตักเรื่องกำนเกิดของพระเยซู

²⁶ เมื่อเอ ลี ซา เบธต้องได้หกเดือนแล้ว ทูต สวรรค์กา
 เบ รี่ ยลก็ฮับกำ สั่งจากพระเจ้าหื้อไปเมืองนึ่งในแคว้นกา
 ลี ลีจือนา ซา เรือ ²⁷ ไปหาแม่ ญิงสาวบริสุทธิคนนึ่งจือมา
 รีย์ นางหมั้นกับบ้อ จายตักจือโย เซฟ เซ็งเป็นเจ็ อสา
 ยของกษัตริย์ดา วิด ²⁸ ทูต สวรรค์เข้ามาในบ้านมา
 รีย์ แล้วอู้กับนางว่า “มา รีย์เหย พระเจ้าโผตเจ้า
 พระองค์อู้กับเจ้าเนอ” ²⁹ มา รีย์ก็บ่ม่วน ใจในกำอู้ของทูต

สวรรค์นั้นว่า กำต วาย ตักนั้นหมายควมว่าจาใด ³⁰ ทูต
 สวรรค์ก็อู้กับนางแหมว่า “บ่ถ้ากำอู้พระเจ้าโผตเจ้าแล้ว

³¹ ผอเนอ เจ้าจะต้อแล้วเกิดลูกบ้อ จาย
 หื้อตั้งจือว่าเยซู ³² ลูกคนนั้นจะเป็ น ใหญ่
 กับจะได้อู้ว่าเป็นพระ บุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด

พระเจ้าจะตั้งหื้อพระองค์เป็นกษัตริย์อย่างเดียวกับกษัตริย์ดา
 วิดบ้ออู้ยแม่หมอนของต้าน ³³ ต้านจะปกครองจาวอิสราเอลตลอดไป
 แผ่นดินของต้านจะบ่เสี้ยงสุดเลย”

³⁴ มา รีย์ก็ถามทูต สวรรค์ว่า “เหตุ กำ
 รณนี้จะเป็นไปได้จาใด ข้า เจ้ายังบ่เกยนอนกับบ้อ

จายกำเตื่อ” ³⁵ ทูต สวรรค์ตอบว่า “พระ
 วิญญานบรสิทุธิ์จะอยู่กับเจ้า ฤทธิเดชของพระเจ้าผู้สูงสุดจะปก
 คุมเจ้าไว้ ย้อนจาอิ้ผู้บรสิทุธิ์ตีจะเกิดมานั้นจะได้จื่อว่า พระ
 บุตรของพระเจ้า ³⁶ ฟิงเนอ เอ ลี ซา เบธญาติของเจ้าถึง
 แม้นางเฒ่าแล้ว ก็ยังมีลูกป้อ จาย คนตั้ง
 หลายถื่อว่านางเป็นหมัน แต่ก็ยังต้องได้หกเดือนแล้ว
³⁷ ย้อนบมีอะ หยังตีพระเจ้าเยีย ะบได้” ³⁸ มา
 รียจึงว่า “ข้า เจ้าเป็นคนฮับ ใจของพระเจ้า
 ขอหือเป็นไปตามตีต้านว่านนั้นเตื่อะ” แล้วทูต
 สวรรค์นั้นก็จากนางไป

มารียไปแ่อหาเอลีซาเบธ

³⁹ เมื่อลุนมา มา รียก็ฟิงไปเมืองนึ่งตำหมุดอยในแคว้นยู
 เดีย ⁴⁰ แล้วเข้าไปในเฮือนของเศ คา ริ ยาห์ กับตี๊กต
 วายเอ ลี ซา เบธ ⁴¹ เมื่อเอ ลี ซา เบธได้ยีนกำตี๊กต
 วายของมารีย ลูกในต้อของของเอ ลี ซา เบธก็ตื่น แล้วเอ
 ลี ซา เบธก็ได้ ฮับกำนดล ใจจากพระ วิญญานบรสิทุธิ์
⁴² จึงอู้เสียงตั้งว่า “ในหมู่แม่ ญิงตั้ง หลาย หลานได้
 ฮับปอนนั๊กเหลือเป็น ติงลูกในต้อของหลานก็ได้
 ฮับปอนนตวย ⁴³ เป็นจาใดพระเจ้าโผตบ้านักขนาดจา
 อิ้ ตีแม่ขององค์พระ ผู้ เป็ น เจ้าของป้ามาแ่อหา
⁴⁴ ผ่อล อ ป่า กองป้าได้ยีนเสียงอู้ของหลาน
 ลูกในต้อของป้าก็ตื่นอย่างจิ้น จม ยินตี ⁴⁵ หลานก็เป็นสุข
 ย้อนเจื่อกำตี๊พระเจ้าอู้กับหลานว่าจะเป็นไปตามนั้น”

⁴⁶ มารียจึงว่า
 “จิตใจของข้าเจ้าก็สรรเสริญพระเจ้า

⁴⁷ จิต ใจข้า เจ้าจิ้น จม ยินตีในพระเจ้า ผู้
 จัวยหือรอดป็นบาปโต้ษของข้าเจ้า

- 48 ย้อนพระองค์พ้อหนักกับหวังใโยคนฮับ ใจของพระองค์
 ต่มีฐานะอันต่ำต้อย แล้วตั้งแต่บ่า เดียวนี้เป็นต้นไป
 คนกู้เงินจะฮ้องข้าเจ้าว่าผู้มีความสุข
- 49 ย้อนว่าผู้มีฤทธิ์อำนาจได้เยีย ะกานใหญ่แก่ข้า เจ้า
 กับพระองค์ก็บริสุทธิ
- 50 พระองค์มีเมตตาต่อคนตีเก้งกัวพระองค์ตลอดไปกู้เงินคน
- 51 พระองค์ได้ใจอำนาจเยีย ะสิ่งดียิ่ง ใหญ่
 พระองค์ได้เยียะหือคนตีมีใจจ้องหลงแตกหนี
- 52 พระองค์ได้ยึดอำนาจจากผู้ปกครอง
 แล้วยกคนต่ำต้อยขึ้น
- 53 พระองค์ไผดหือสิ่งดีๆ แก่คนอดอยาก
 แต่คนร่ำรวยพระเจ้าหือปึกไปมือบดาย
- 54-55 พระองค์ได้ช่วยจาวอิสราเอลคนฮับ ใจของพระองค์
 คือพระองค์ได้ลิ้มความเม ต่าตีได้สัญญาต่อฮับ รา
 ฮัมกับลูกหลานของต่านตลอดไป
- ตามตีพระองค์ได้ฮู้ไว้กับบ้อฮุยแม่หมอนของเขา”
- 56 มา รียก็อยู่ตวยเอ ลี ชา เบธประมาณสามเดือน
 แล้วก็ปึกบ้านของนาง

ยอห์นผู้หือบัพติศมาเกิด

- 57 เมื่อเอ ลี ชา เบธถึงกำ หนดเกิดแล้ว
 ก็เกิดลูกเป็นบ้อ จาย 58 ญาติปี น่องกับหมูจาว
 บ้านของนางได้ยินว่าพระเจ้าได้แสดงความเม
 ตต่ออย่างยิง ใหญ่ต่อนาง ก็ปากันจั้น จม
 ยินดีตวย 59 เมื่อหละ อ่อนเกิดได้แปดวัน
 หมูเขาก็กปากันมาฮ่วมในพิธีสุหนัตของหละ อ่อนหน้อย
 แล้วจะใส่จื่อหละ อ่อนนั้นว่าเศ คา ริ ยาห์เหมือนจื่อของบ้อ
- 60 แต่แม่ของหละ อ่อนหน้อยบอกว่า “บ้ใจเนอ

ต้องใส่จื่อว่า ยอห์น” 61 หมู่เขาก็ปากันอู้ว่า “บมีปี
 น่องของตั้นจื่อว่ายอห์นล่อ” 62 แล้วหมู่เขาเตะทำไป้ถ้ามเศ
 คาริยาห้ว “ตั้นโคใส่จื่อลูกกว่าจาได” 63 ตั้นก็ขอกระดาน
 ชนวนมา แล้วเขียนจื่อลูกกว่า ยอห์น คนต้ง
 หลายก็ปากันจิด 64 แล้วตั้นก็อู้ได้เหมือนเก่ำบาเดียนั้นเลย
 กับสรรเสริญพระเจ้า 65 จาวบ้านก็ปากันกั้ว และเหตุ
 ก่า รัณหมู่นั้นก็เส่า ลือกันไปจันโควดอยในแคว้นยุ
 เดีย 66 หมู่คนดีได้ยินเรื่องนี้ก็จำไว้ในใจตึงสงสัยว่า
 “หละ อ่อนหน้อยคนนี้จะเป้นจาไดตอไปต้ง หน้า”
 ย่อนอำนาจของพระเจ้าอยู่กับเขา

67 เศ คาริ ยาห์ป้อของยอห์นก็ฮับก้านดล ใจจากพระ
 วิญญาณบรสิฐธิแล้วตวายตักว่า

68 “จงสรรเสริญพระเจ้าของหมู่จาวอิสราเอล

ย่อนว่าพระองค์ได้มาหาคคนของพระองค์แล้ว
 เปื่อจ้วยหมู่เขาหือมีอิสระ

69 พระองค์ได้หือผู้จ้วยหือรอดปีนบาบโด้ษตีมีฤทธิ์เกิดมา
 ในจื่อสายของกษัตริย์ดาวิดผู้ฮับใจของพระองค์

70 ก็เป้นไปตามตีพระองค์ได้อู้ไว้ต้งแต่โบราณมาแล้วผ่านตางผู้เป้นปากเป้น

71 คือพระองค์จะจ้วยเขาหือรอดปีนจากหมู่ศัตรู๋ของเฮา
 กับปีนจากอำนาจของคนต้งหลายตีจ้งเฮา

72 ย่อนพระเจ้าได้เมตต่าป้ออ้อยแม่หมอนของหมู่เฮา
 กับกิดเถิงพันธสัญญาอันบรสิฐธิของพระองค์

73 คือพันธ สัญญาตีพระเจ้าปฤญาณไว้กับอับ รา ฮัมก
 ป้ออ้อยแม่หมอนของหมู่เฮา

74 ตี้จะจ้วยหมู่เฮาปีนจากอำนาจของศัตรู๋ต้ง
 หลายของหมู่เฮา

ก 1:73 1:73 ปฐก. 22:16-18

แล้วจะโผดหือเฮาฮับใจ้พระองค์โดยบ่มีความกั้ว
 75 ด้วยความบริสุทธิ์กับความถุก ต้องตามธรรมไปตลอดจิต
 วิตของหมู่เฮา

76 ส่วนยอห์นลูกของเฮาเหย คนอื่น ๆ
 จะว่าลูกเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าผู้สูงสุด
 ย้อนว่าลูกจะนำหน้าองค์พระ ผู้ เป็น เจ้า เปื่อเกีย
 มก้านมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไว้

77-79 เปื่อจะเยียะหือคนของพระองค์ผู้ถึงความรอดปีนบาปได้ษ
 คือได้ษบาปของหมู่เขาจะได้ฮับก้านยก โต้ ษโดยความเม
 ตตาของพระเจ้า

แสงจากสวรรค์ก็ไ้จะส่องลงมาถึงหมู่เฮา
 เปื่อส่องหือกับคนตั้งหลายตี้อยู่ในความมืด
 กับคนตีตกอยู่ใต้เงาแห่งความตาย
 กับเปื่อนำหมู่เฮามาสู่ตางแห่งสันติสุข”

80 หละ อ่อนหน้อยคนนั้นก็ใหญ่ขึ้น กับเข้ม แข็งตางจิต
 วิญญาณนักขึ้น ต้านก็ไปอยู่ในดิน แดนทุ รกัน
 ดารจันถึงวันตี่ต้านเผยตัวต่อหน้าจาวอิสราเอล

2

ก้านเกิดของพระเยซู

1 ต่อนั้นจักรพรรดิออก สัตส์๒ มีกา
 สั้งหือมีก้านจดทะเบียนสำมะโนคร้วไคว่อาณาจักรโรม
 2 ก้านจดทะเบียนสำมะโนคร้วนี้เป็นเตื่อตี่หนึ่งตี่เกิดขึ้นตอนคี
 ริ นี อัสเป็นเจ้า เมืองแคว้นซีเรีย 3 คนตั้ง
 หลายก็ปากันไปจดทะเบียนตี่เมืองของตน 4 โย
 เซฟก็ออกจากเมืองนาซาเรธแคว้นกาลิลี ขึ้นไปเมืองเบรเล

๒ 2:1 2:1 จักรพรรดิออก สัตส์ ปกครองอาณาจักรโรม ปี พ.ศ. 516-557

เฮมดีเป็นบ้านเกิดของกษัตริย์ดาวิด ในแคว้นยูเดีย ย้อนว่าโยเซฟเป็นเจ้ อสา ยของกษัตริย์ดาวิด 5 เขาปามา รัยดีหมั้นไว้กับต้องแก่ไ้จะเกิดไปตวย เบื่อจะขึ้นทะเบียนสำมะโนคร้ว 6 เมื่อเขาตั้งสองอยู่ในเมืองเบธเลเฮม นั้น ก็ถึงเวลาตีมา รัยจะเกิดลูก 7 นางก็เกิดลูกป้อจายคนแก่ นางเอาผ้าอ้อมป็นตัวหละ อ่อนแล้ววางไว้ในฮางหญ้า ย้อนปมีตีพักไไหนว่างเลย

8 ไ้ๆ เมืองนั้นมีคนเลี้ยงแกะ ฝ้าฝูงแกะของหมู่เขาต่อนเมื่อคืน 9 มีทูต สวรรค้องคหนึ่งขององค้พระ ผู้ เป็ น เจ้าป่ากฏกับหมู่เขา รัสมิของพระเจ้าสองล้อมรอบหมู่เขา หมู่เขาก็ตกใจกั้วขนาด 10 ทูต สวรรค้องคนั้นอุ้กับหมู่เขาว่า “ปถ้ากั้วเนอ ย้อนเฮาน่าข่าวมายอกตั้นตั้ง หลาย เป็นข่าวตีจะเบีย ะหื้อคนตั้ง หลายตี ออก ดี ไ้ใจ 11 คือว่าวันนี้ พระผู้จ้วยหื้อรอดป็นบาปไ้ตัษของตั้นตั้ง หลาย คือพระ คริสต์ องค้พระ ผู้ เป็ น เจ้ามาเกิดตีเมืองเบธเลเฮม บ้านเกิดของกษัตริย์ดาวิด 12 จะมื่ออย่างนี้ตีเบีย ะหื้อฮู้ว่าเป็นแต่ คือหมู่ตั้นจะหันหละ อ่อนหน้อยป็นฝ้า อ้อมนอนอยู่ในฮางหญ้า” 13 จุๆ ก็มีหมู่ทูต สวรรค้จ่า นวนนั้มาฮ่วมกับทูต สวรรค้องคนั้นแล้วปากันสรรเสริญพระเจ้าว่า

14 “ขอหื้อพระเจ้าฮับเกียรติในสวรรค้สูงสุด
ขอหื้อพระเจ้าหื้อสันติสุขแก่คนตีพระองค้เป็ง
ใจในโลกนี้เตอะ”

15 เมื่อหมู่ทูต สวรรค้จากหมู่เขาปี้กไปสวรรค้แล้ว หมู่คนเลี้ยงแกะก็จวนกันว่า “หื้อเฮาไปเมืองเบธเลเฮม ฝ่อเหตุ กำ รณตีเกิดขึ้นต้ามต้อองค้พระ ผู้ เป็ น เจ้าได้บอกหมู่เฮา” 16 หมู่เขาก็ฟังปากันไป

เมื่อไปแพวงก็ปะโย เซฟกับมา รีย แล้วหันหละ
 อ่อนเกิดใหม่นอนอยู่ในฮางหญ้า 17 เมื่อหมู่เขาหันจา
 อั้นแล้ว ก็เล่าเรื่องดีทูต สวรรค์บอกนั้นหื้อโย
 เซฟกับมา รียตั้งคนอื่นๆ ฟัง 18 คนตั้ง
 หลายดีได้ยินก็ปากันเงิดในเรื่องดีคนเลี้ยงแกะเล่าหื้อฟังนั้น
 19 ส่วนมารียก็จำเรื่องหมู่นี้ไว้ในใจ กับกึดเถิงเรื่องนี้อยุตลอด
 20 หมู่คนเลี้ยงแกะก็ปากันเป๊กกับสรรเสริญพระเจ้าไปตวย
 ในเหตุ ก่า รัตนตั้ง หมดดีเขาได้ยินได้หันตามดีทูต
 สวรรค์บอกไว้ก้อย่าง
 21 เมื่อหละ อ่อนคนนั้นเกิดได้แปดวันแล้ว
 ก็เถิงวันดีจะเข้าพิธีฮันต์ บ้อ แม่จึงตั้งจื่อว่าเยชู ตามดีทูต
 สวรรค์บอกไว้ตั้งแต่มารียยังบ่ต้องเตื่อ

พิธีถวายลูกบ้อจายคนแก้าหื้อพระเจ้า

22 เมื่อเถิงเวลาเยยะพิธีล้างตัวหื้อบริสสุทธิตามบทบัญญัติของโมเสสแล้ว
 โย เซฟตั้งมา รียก็ปาลูกไปกรุงเยรูซาเล็ม เปื่อถวายพระเจ้า
 23 (ตามดีเขียนไว้ในบทบัญญัติของโมเสสว่า
 “ลูกคนแก้าดีเป้นบ้อ จายกู่คนต้องมอบถวายหื้อองค์พระ
 ผู้ เป็ น เจ้า”) 24 แล้วเขาก็ถวายเครื่องปู้ จาสำหรับพิธีนี้
 ตามดีองค์พระ ผู้ เป็ น เจ้าสั่งไว้ในบทบัญญัติ
 ของพระองค์ คือนกเขาหนุ่มกู่หนึ่งก่า ว่านก ก่า แก่หนุ่มกู่หนึ่ง
 25 มีบ้อ จายคนหนึ่งจื่อสิ เม โอนอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม
 เป้นคนถูก ต้องตามธรรมกับเจือ ฟังพระเจ้า
 ต้านรอถ้าเวลาดีพระเจ้าจะมาจ้วยจาวอิสราเอลหื้อรอดป็นจายความดี
 กับพระ วิญญาณบริสสุทธิอยู่กับต้าน 26 พระ

ข 2:24 2:24 อพย. 13:2,12; ลนต. 12:8

วิญญาณบริสุทธิ์ก็ยกเปิด เผยแก่ท่านว่า

ท่านจะบ่ตายแต่จะจันกว่าท่านจะได้เห็นพระ
คริสต์ขององค์พระ ผู้ เป็น เจ้า ²⁷ ในวันนั้นสิ
เม โอนเข้าไปในพระ วิหารโดยก้านนำของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อป้อ แม่ปาพระ เยชูเข้าไปในพระ วิหาร
เมื่อจะเยียบตำมธรรมเนียมบทบัญญัติ ²⁸ สิ เม โอนก็อุ้มพระ
เยชู แล้วสรรเสริญพระเจ้าว่า

²⁹ “ข้าแต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด บ่า เดียวนี้ขอหื้อส่งผู้ฮับ
ใจของพระองค์ไปเป็นสุข
ตำมคำสั่งัญญาของพระองค์เตอะ

³⁰ ย้อนว่า ต่าของข้าพเจ้า ได้เห็นพระผู้ช่วยหื้อรอดป็นบาปไต่ษตีพระเจ้าส่งม
³¹ ผู้ตีพระองค์ก็ยกไว้สำหรับคนกั้วจาด

³² ผู้ตีเป็นแสงส่องแจ่งหื้อคนต่างจาดอยู่จักพระเจ้า
กับเป็นผู้นำเกียรติอันยิ่งใหญ่มาหื้อจาวอิสราเอลคนของพระเจ้า”

³³ ส่วนโย เซฟกับมา รียได้ยินสิ เม โอนอุ้จา
อันก็จิดในกำต้ด้าน ได้ฮู้ถึงพระ เยชู ³⁴ สิ เม
โอนก็ป็นปอนหมุเขา แล้วฮู้กับมา รียแม่พระ เยชูว่า
“ถ้าพ่อไปเตอะ หละอ่อนหน้อยคนนี้ตีพระเจ้าเลือกไว้จะเยียบ
หื้อจาวอิสราเอลหลายคนล้มลง กา ว่าลูกขึ้น
กับจะเป็นเครื่องหมายตีแสดงถึงความต่อ
งก้านของพระเจ้า แต่คนจะต่อ ด้าน ³⁵ เมื่อจะเปิด เผยกำ
กิดในใจของคนจ่า นวนนั๊ก กับหัว ใจของแม่ก็จะเจ็บ
ปวดทรมานเหมือนถูกดาบแดงในใจ”

³⁶ มีแม่หญิงคนหนึ่งจื่ออันนา เป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า
เป็นลูกสาวของฟาณู เอลคนในพะ กุนอา
เซอ ร์ นางเด่านักแล้ว แต่งงานเมื่อยังสาว
อยู่กินกัน ได้เจ็ดปีฟัวก็ตายละ ³⁷ นางเป็นหม้ายจนอายุได้แปดสิบสี่ปี

นางบ๊ไ้ได้ออกจากพระ วิหารเลย แต่นมัส ก่า
 นตึงเมื่อ วันเมื่อ คินโดยถือศีลอดอาหารกับอริษฐาน
 38 นางเข้ามาดัดต่อนตีสิ เม โอนยังอยู่กับโย เซฟกับมา
 รีย นางตั้ง เก้า ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระ เยชู
 แล้วอุ้เรื่องพระเยชูหื้อคนตังหลายตีถ้าเวลาตีกรุงเยรูซาเล็มจะหลุดป็นเป็นอี

ปิ๊กไปเมืองนาซาเรธ

39 เมื่อโยเซฟกับมารียได้เยยะตามบทบัญญัติขององค์พระ
 ผู้ เป น เจ้ากู่อย่างแล้ว ก็ปิ๊กไปเมืองนา ซา
 เรธบ้านของเขาในแคว้นกา ลี ลี 40 หละ
 อ่อนหน้อยคนนั้นก็ใหญ่ขึ้น แข็ง แสง มีสติปัญญาแน็ก
 กับพระเจ้าก็ป็นปอนต่าน

ต่อนพระเยชูไปพระวิหารกับป้อแม่

41 กู้ปิ๊กป้อแม่ของพระเยชูเกยขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มเปือฮ่วมงานปีส
 กา 42 ต่อนตีพระเยชูอายุสิบสองปี หมูเขากก็ขึ้น ไปกรุงเยรูซาเล็มเปือฮ่วมงาน
 กาเหมือนกู้ปิ๊ก 43 เมื่อเสี้ย ยงงานแล้ว หมูเขากก็ปิ๊กเมื่อบ้าน
 ส่วนพระ เยชูยังอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม โย เซฟกับมา รียก็บอยู่
 44 เขาสองคนก็คิดว่าพระ เยชูอยู่ในหมู่มคนตีมาตวยกัน
 เมื่อเตียวตางมาได้วันนึ่ง ก็เขาะ หาพระ เยชูในหมู่มปี
 นองกับหมู่มคนตีฮู้ จักกัน 45 เมื่อเขาะ หาบปะ
 ก็ปิ๊กไปเขาะในกรุงเยรูซาเล็ม 46 เขาะได้สามวัน
 ก็ปะพระ เยชูนึ่งอยู่บริเวณพระ วิหารกับหมู่อา จ่า
 รีย ก่า ลังฟังกับถามอา จ่า รียหมู่มนั้น 47 คนตัง
 หลายตีได้ยินพระองค้อฮู้ ก็ป้ากั้นจิตในสติปัญญากับก่า
 ตอบของพระองค้อ 48 เมื่อป้อ แม่หันก็จิตขนาด
 แม่ก็ถามว่า “ลูกเหย เยีย ะหยังจา อี้ ป้อกับแม่เขาะ

หาลูกตุ๊กตักใจขนาดเนอ” 49 พระเยซูก็ตอบไปว่า “เขาะหาเฮาเยยะหยัง บู้ก่า ว่าเฮาต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของเฮา” 50 ป้อแมก็บ่เข้าใจกำอู้ของพระเยซู 51 แล้วพระเยซูก็บ่กไปเมืองนาซา เรือตวยหมู่เฮา กับยอมเจือฟังป้อแมแมก็จำเรื่องตึงหมดนี้ไว้ในใจ

52 พระเยซูก็ใหญ่ขึ้นตึงตัวกับสติปัญญา พระเจ้ากับคนตังหลายก็ป้อใจพระองค์นักขึ้นตึงๆ

3

ยอห์นบอกคนตังหลายหื้อกลับใจจากบาป

1 ในปีตี้สิบห้าในรา ชกานทิเบ ริ อัสซี ชาร์ ตอนนั้นปอนทิ อัสปี ลาดเป็นเจ้า เมืองแคว้นยู เดีย เฮ โรด อันติ บัสปกครองแคว้นกา ลี ลี พี ลิปน้อง บ่าวของเฮโรดปกครองแคว้นอิ ทุ เรียกับแคว้นตรา โค นิ ดิส ส่วนลิซา เนีย สปกครองแคว้นอาบี เลน 2 อัน นาสกับคาธา ฟาสเป็นมหาบุโรหิต ตอนนั้นยอห์นลูกเศ คา ริยาหื้อได้ฮับถ้อย กำของพระเจ้าในดิน แตนทุ รกันดาร 3 แล้วยอห์นก็ไปตังลุ่มแม่น้ำจอร์แดนจนไคว

บอกหื้อคนกลับใจจากบาปกับหื้อฮับบุพติศ มาเปือพระเจ้าจะยก โต้ ฆบาปหื้อ 4 เรื่องนี้ก็เป็นไปตามตี้เขียนไว้ในหนังสืออิสยาหื้อผู้เปินปากเปินเสียงแตนพระเจ้าว่า

“มีเสียงฮ้องเอิ้นของคนนึ่งในดินแดนทุรกันดารว่า

‘เกียมใจหื้อพร้อมสำหรับกำนเข้ามาขององค์พระผู้เปินเจ้า
จงบ้างหนตางซื่อๆ หื้อพระองค์

5 ห้วยผู้ดีก็ถมหื้อเต็ม

ดอยต่างๆ ก็ตัดหื้อต่ำลง

ต่างก็ดกก็แบ่งหื้อชื่อ

ต่างดีสูงต่ำบ่เต๋ากันก็แบ่งหื้อเพียง

6 คนดังหลายจะหันความรอดป็นบาปไต่ษของพระเจ้า'ค "

7 ยอห์นจึงว่าหมู่คนดีออกมาฮับบัพ ดิศ มาว่า "หมู่จ่าตงปี๊ด ไผ่เดือนหื้อหมู่สุหลบหนีจากก่านลง ไต่ษของพระเจ้าดีก่า ลังจะมาเถิง 8 เยีย ะหื้อพ่อกล่าวจิวิตหมู่สุเกิดผลจากก่านกลับ ไจ้จากบาปแล้วแต่ๆ บดีก็ดีเอาคนเดียว่า 'หมู่เฮาบ่ต้องถูกลง ไต่ ษ ย่อนว่าหมู่เฮาเป็นลูกหลานต่าน เต้าของฮับ รา ฮัม' เฮาจะบอกหื้อฮู้ว่า พระเจ้าจะเยีย ะหื้อป๋า หินหมุ่นนี้กายเป็นลูกหลานของฮับ รา ฮัมก็ได้เนอ 9 มุยได้เกีย มแนไว้ดีป็นเกี ่า ไม่แล้ว เกี ่า ไม่กู่เก้าตีเกิดหน่วยบดีจะถูกดัดแล้วขว้างใส่ในกองไฟ"

10 หมู่คนจึงถามต่านว่า "เฮาจะต้องเยีย ะจาใดดี" 11 ยอห์นตอบหมู่เขาว่า "คนใดมีเสื้อสองผืนหื้อแบ่งคนตีบมี คนใดมีของกินก็หื้อป็นคนตีบมีกิน"

12 หมู่คนเก็บภาษิกีมาขอฮับบัพ ดิศ มาตวย หมู่เขาถามว่า "อา จ่า รัช หมู่เฮาจะต้องเยีย ะจาใดฟอง" 13 ยอห์นตอบหมู่เขาว่า "หมู่เจ้าห้ามเก็บภาษิกินดีก่า หนด" 14 หมู่ทหารก็ถามว่า "หมู่เฮาลอจะต้องเยีย ะจาใดฟอง" ต่านตอบหมู่เขาว่า "ห้ามบังคับคนอื่นกับห้ามใส่ฮ้ายเนือเอาสต่างค์คนอื่น แต่หื้อปอใจก่าจ้งของตัว"

15 คนดัง หลายก่า ลังถ้าพระ คริสต์มาอย่างใจ จดใจ จ่อ ก็สงสัยว่า ยอห์นเป็นพระ คริสต์แม่นก้อ 16 ยอห์นจึงตอบเขาตัง หลายว่า "เฮาหื้อเจ้าฮับบัพ ดิศ

ค 3:6 3:6 อสย. 40:3-5

มาด้วยน้ำ แต่จะมีแหมผู้หนึ่งมีอำนาจนักเหลือเฮามาเมื่อลุน
 แม้แต่แก๊สสายมัดเก็บของต้าน ตัวเฮายังบ่สมควรจะเยีย
 ะจา อันเลย ต้านจะหื้อเจ้าตั้ง หลายฮับบัพ
 ติศ มาด้วยพระ วิญญาณบริสุทธิ์กับด้วยไฟ

17 ต้านเหมือนจาว นา มือของต้านกำผากหะข้าวไว้
 แล้วจะสะสงตะรางตีข้าวจันไคว จะเก็บข้าวเต่งไว้ในหล
 อง ข้าว ส่วนข้าวลิบก็จะเอาไปเผาไฟตีบู้ จักดับ”

18 ยอห์นจักจวนเขาแหมหลายอย่าง กับบอกข่าวดีเรื่องพระ
 คริสต์แก่คนตั่งหลาย

19 ยอห์นดำกษัตริย์เฮ โรดตีปกรองแคว้น
 เรื่องเอานางเฮ โร เดีย สเมียของน้องบ่าวมาเป็นเมียของตัว
 กับอุ้ถึงกำนบตีตั่ง หลายตีเฮ โรดได้เยีย ะ 20 เฮ
 โรดชำเยีย ะกำนบตีนักขึ้นแหม เปะกับตีเยีย ะมาแล้ว
 คือยับยอห์น ไปซังคอก

พระเยซูฮับบัพติศมาจากยอห์น

21 เมื่อคนตั่ง หลายฮับบัพ ติศ มา พระ
 เยชูก็ฮับบวย ต่อนตีพระ เยชูกำ ลังอธิษฐานอยู่
 ฟ้าสวรรค์ก็แหวกออกเป็นฮ้อม 22 พระวิญญาณบริสุทธิ์มีฮูป
 ฮ่า งเหมือนนก กำ แก่ลงมาอยู่บนพระองค์
 แล้วมีเสียงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า “ต้านผู้นี้เป็นลูกดีเฮายังัก
 เฮาเป็งใจต้านแต่ๆ”

ลำดับเจื้อสายของพระเยซู

23 เมื่อพระเยซูตั้งเก้าสั่งสอน พระองค์อายุประมาณสามสิบปี
 ตามกำ กิดของคนตั่งหลายเข้าใจว่า พระเยซูเป็นลูกของโย
 เซฟ โย เซฟเป็นลูกของเฮลี 24 เฮลีเป็นลูกของมัทธิต
 มัทธิตเป็นลูกของเลวี เลวีเป็นลูกของเมล คี เมล
 คีเป็นลูกของยัน นาย ยัน นายเป็นลูกของโย เซฟ 25 โย

เซฟเป็นลูกของมัทธิว อัส มัทธิว อัสเป็นลูกของอา โมส
 อา โมสเป็นลูกของนา ฮุม นา ฮุมเป็นลูกของเอ สลี เอ
 สลีเป็นลูกของนัก กาย ²⁶ นัก กายเป็นลูกของมา อาท มา
 อาทเป็นลูกของมัทธิว อัส มัทธิว อัสเป็นลูกของเส เม
 อิน เส เม อินเป็นลูกของโย เสค โย เสคเป็นลูกของโยดา
²⁷ โยดาเป็นลูกของโย อานัน โย อานัน เป็นลูกของเรซา
 เรซาเป็นลูกของเศ รุบ บา เบล เศ รุบ บา เบลเป็นลูกของเซอ
 ลทิ เอล เซอ ลทิ เอลเป็นลูกของเนรี ²⁸ เนรีเป็นลูกของเมล
 คี เมล คีเป็นลูกของอัด ดี อัด ดีเป็นลูกของโค สัม โค
 สัมเป็นลูกของเอ ลมาต ม เอ ลมาต มเป็นลูกของเออร์
²⁹ เออร์เป็นลูกของโย ชูวา โย ชูวาเป็นลูกของเอ ลี เย เซอร์
 เอ ลี เย เซอร์เป็นลูกของโย रिम โย रिमเป็นลูกของมัทธิว
 มัทธิวเป็นลูกของเลวี ³⁰ เลวีเป็นลูกของสิ เม โอน สิ เม
 โอนเป็นลูกของยู ดาห์ ยู ดาห์เป็นลูกของโย เซฟ โย
 เซฟเป็นลูกของโย นาม โย นามเป็นลูกของเอ ลี ยาคิ ม
³¹ เอ ลี ยาคิ มเป็นลูกของเม เลอา เม เลอาเป็นลูกของเมน
 นา เมน นาเป็นลูกของมัทธิว ตะธา มัทธิว ตะธาเป็นลูกของนา
 ธัน นา ธันเป็นลูกของดา วิด ³² ดา วิดเป็นลูกของเจส ซี
 เจส ซีเป็นลูกของโอ เบด โอ เบดเป็นลูกของโบ อาส โบ
 อาสเป็นลูกของสัล โมน สัล โมนเป็นลูกของนา โชน ³³ นา
 โชนเป็นลูกของอัม มี นา ดับ อัม มี นา ดับเป็นลูกของอัด
 มิน อัด มินเป็นลูกของอา รัน อารันเป็นลูกของเฮ ส
 โรน เฮ ส โรนเป็นลูกของเปเรศ เปเรศเป็นลูกของยู ดาห์
³⁴ ยู ดาห์เป็นลูกของยา โคบ ยา โคบเป็นลูกของอิส อัก
 อิส อักเป็นลูกของอับ รา ฮัม อับ รา ฮัมเป็นลูกของเท
 ราห์ เท ราห์เป็นลูกของนา โฮร์ ³⁵ นา โฮร์เป็นลูกของเส
 รุก เส รุกเป็นลูกของเรอู เรอูเป็นลูกของเป เลก เป
 เลกเป็นลูกของเอ เบออร์ เอ เบออร์เป็นลูกของเซ ลาร์ ³⁶ เซ

ลาห้เป็นลูกของโค ไคนาน ไคนานเป็นลูกของอารฟา ซัด
 อารฟา ซัดเป็นลูกของเชม เชมเป็นลูกของโน อาห์ โน
 อาห์เป็นลูกของลา เมค 37 ลา เมคเป็นลูกของเมธู เสา ลาห้
 เมธูเสลาห้เป็นลูกของเอโนค เอโนคเป็นลูกของยาเรด ยา
 เรดเป็นลูกของมาหะลาเลเอล มาหะลาเลเอลเป็นลูกของโค
 นาน 38 ไคนานเป็นลูกของเอโนช เอโนชเป็นลูกของเสท
 เสทเป็นลูกของอาดัม อาดัมเป็นลูกของพระเจ้า

4

มารลองใจพระเยซู

1 พระ วิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับพระ เยชู
 แล้วพระองค์ออกไปจากแม่น้ำจอร์แดนพระ
 วิญญาณก็ป่าพระองค์ไปในดิน แดนทุ รกัน ดาร
 2 ตื่นขึ้นมารก็ลอง ใจพระองค์เป็นเวลาสี่สิบวัน
 ตลอดเวลานั้นพระองค์บ่ได้กินอะ หยังเลย แล้วหลัง
 จากนั้นพระองค์ก็ไค่อยากกินข้าว 3 มารจึงอยู่กับพระองค์ว่า
 “ถ้าต้านเป็นพระ บุตรของพระเจ้า ก็หื้อสั่งป่า
 หินก้อนนี้เป็นเข้า หนม ปังแล” 4 พระ เยชูก็ตอบมารว่า
 “พระ คัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘คนเฮาจะเลี้ยงจิ
 วิตด้วยอาหารอย่างเดียวบ่ได้’ค ” 5 แล้วมารก็ป่าพระ
 เยชูไปตีสุง หื้อพระองค์พ้ออาณาจักรตึง
 หมดในโลกนี้กำมาบเดียว แล้วบอกพระองค์ว่า
 6 “สิทธิอำนาจกับความรุ่งเรืองของอาณาจักรตึง
 หมดนี้เฮาจะยกหื้อต้าน ย้อนว่าตึงหมดนี้ได้มอบไว้เป็นสิทธิของเฮาแล้ว
 เฮาไค่ยกหื้อไฟก็ได้ตามใจเฮา 7 ถ้าต้านนมัส กำ านเฮา
 กู้สิ่งก้อย่างนี้ก็จะเป้นของต้าน” 8 พระ เยชูตอบมารว่า

ค 4:4 4:4 ฉ.5บ. 8:3

“พระ คัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘หื้อนมัส ก่า นองค้พระ ผู้ เป็ น เจ้าพระเจ้าของเจ้า กับฮับใจ้พระองค้ผู้เดียวเต้าอัน’^ฆ”

⁹ แล้วมารก็ป้าพระ เยชูไปกรุงเยรูซาเล็ม ปาขึ้น ไปอยู่บนหลังคาพระ วิหาร แล้วบอกพระองค้ว่า “ถ้าต้านเป็นพระ บุตรของพระเจ้าแต่ๆ ก็หื้อโดดลงไปแล ¹⁰ ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

‘พระเจ้าจะสั่งหื้อทูต สวรรค้มาปก ปักฮัก ษาต้าน ¹¹ เอามือฮับต้านไว้บหื้อตื่นไปต๊ับใส่บ่าหีนง’”

¹² พระ เยชูตอบมารว่า “พระ คัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘ห้ามลองตืองค้พระ ผู้ เป็ น เจ้าพระเจ้าของเจ้า’จ”

¹³ เมื่อมารลอง ใจ้พระองค้กั้อย่างแล้ว ก็ละพระองค้ไว้จันกว่าจะมีโอกาสเหมาะๆ แหม

¹⁴ พระ เยชูป๊กไปแคว้นกา ลี ลีโดยอำนางพระ วิญญาณบริสุทธี กับมีคนเล่าเรื่องเกี่ยว กับพระองค้จันไควดำหมุ่หั้น ¹⁵ พระองค้สั่งสอนในธรรม ศาลาของจาวยิว คนตั้งหลายก็ป้ากันยกย่องพระองค้

จาวเมืองนาซาเรธบยอมฮับพระเยชู

¹⁶ แล้วพระองค้ก็มาแผเมืองนา ซา เรธ เป็นเมืองดีพระองค้ใหญ่ ในวันสะ บา โตพระองค้ไปธรรม ศาลาของจาวยิวเหมือนกั้เตื่อ

แล้วยืนขึ้นจะอ่านพระ คัมภีร์ ¹⁷ มีคนส่งม้วนพระ ธรรมอิส ยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าหื้อพระองค้ เมื่อพระองค้กางพระคัมภีร์นั้นออก ก็ปะข้อดีเขียนไว้ว่า

¹⁸ “พระวิญญาณขององค้พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า ย้อนว่าพระองค้ได้ตั้งข้าพเจ้าไว้

ฆ 4:8 4:8 ฉ.ยบ. 6:13 ง 4:11 4:11 สดต. 91:11-12 จ 4:12 4:12 ฉ.ยบ. 6:16

หีบอบอกชาวดีแก่คนตึก

พระองค์ไ้ข้าพเจ้าหีบอบอกน้โก้ั้ชว่าเขาจะมีอิสระ
หีบอบอกคนต่าบอดว่าเขาจะหันแหม
หีบอบอกคนดีโดนค้ำว่าจะป็นตึก

19 กับหีบอบอกว่าถึงเวลาแล้ว ต้พระเจ้าจะจ้วัยคนของพระองค์”ฉ

20 เมื่ออ่านหีบอบอกตั้ง หลายฟังแล้ว พระองค์ก็ม้วนพระคัมภีร์นั้นส่งคืนเจ้า หน้า ตี้ แล้วนั่งลง สาย ต่าของค่นตั้งหลายในธรรม ศาลาก็ผ่อมาตีพระองค์ 21 พระองค์อู้ว่า “วันนี้พระ คัมภีร์ต่อนี้ตี้ต่าน ได้ยีนก็ป็นแต่แล้ว” 22 ค่นตั้งหลายก็อู้กยของพระองค์และปากันเง็ดในกำอู้ตึนำฟังของพระองค์ หมูเขาอู้กันว่า “ค่นนี้เป็นลูกบ่าวโย เซฟบีไ้เจ้า”

23 พระองค์ก็อู้กับเขาตั่ง หลายว่า “ต่านตั่งหลายคงจะอ้างกำสุภษิตใส่เขาตี้ว่า ‘หมอฮักษ่าตัวเก้าก่อนเต้อะ’ กับจะว่า ‘สิ่งตี้ได้ยีนว่าต่านเยียะในเมืองคา เป อร นา อุม หือเยียะตึนี้ในเมืองของตัวฟอง’”

24 พระ เยชูอู้กับหมูเขาว่า “เขาบอกความจริงแก่ต่านตั่งหลายว่า บมีผู้ป็นปากป็นเสียงแดนพระเจ้าสักค่นได้ฮับกำนยอม ฮับจากค่นในบ้านเมืองของตัวเก้า

25 เขาบอกความจริงแหมว่า เมื่อฝนบ่ตกสามปีเกิงจันเกิดกำนกันอยากไควแผ่นดินในสมัยของเอลียาหือผู้ป็นปากป็นเสียงแดนพระเจ้าก็มีแม่หม้ายในหมูจาวอิสราเอลจ่า นวนนักษ

26 แต่พระเจ้าก็บไ้เอลียาหือไปหาแม่หม้ายจาวอิสราเอลค่นใดเลยแต่หือไปหาแม่หม้ายค่นนึ่งป็นค่นต่าง จ่าดในหมูบ้านศาเรฟิทเขตเมืองไซดอนเต้าอัน 27 กับในสมัยเอลี้ ขาผู้ป็นปากป็นเสียงแดนพระเจ้าก็เหมือนกัน ในหมูจาวอิสราเอลมีค่นป็นขี้ ตู้ ดหลายคน แต่บมีไฟได้

ฮับกานฮัก ซาหื้อหายเลย เว้นแต่นา อา มาจนจาจซีเรียเต้า
 อั้น”ซ 28 เมื่อคนตั้ง หลายในธรรม ศาลาได้ยินจา
 อั้นก็ไซตขนาด 29 จึงลุกขึ้นลากพระองค์ออกจากเมือง
 ปาไปบนหน้าผาตีเมืองของหมู่เขาตั้งอยู่นั้น ตั้ง
 ใจว่าจะยุ้พระองค์หื้อตกลงไป 30 แต่พระองค์เตียวลัดกางหมู่เขาไปได้

พระเยซูไล่ผีฮ้ายออกจากจายคนหนึ่ง

31 พระ เยชูไปเมืองคา เป อร นา อุมในแคว้นกา
 ลี ลี แล้วเต สนาสั่งสอนคนตั้ง หลายในวันสะ บา โต
 32 คนตั้ง หลายก็ปากันเง็ดในกำ สอนของพระองค์
 ย้อนว่าพระองค์สอนอย่างผู้มีสิทธิอำนาจ

33 ในธรรมศาลาของจาวยามีป้อจายคนหนึ่งโดนผีฮ้าย๓เข้าอยู่
 เขาฮ้องเสียงดังว่า 34 “พระ เยชูจาวนา ซา เร็ธ
 มาฮุงกับหมู่เฮาเฮีย ะหยัง ต้านมาทำลายหมู่เฮากา
 เฮาฮู้ว่าต้านเป็นไฟ ต้านเป็นผู้บิสิทธิของพระเจ้า” 35 พระ
 เยชูจึงสั่งมันว่า “จะไปปากนิก ออกมาจากเขาบ่า เตียวนี้”
 ผีฮ้ายนั้นก็เฮีย ะหื้อคนนั้นไ้ก้นลงต่อหน้าคนตั้ง หลาย
 แล้วก็ออกจากป้อจายคนนั้นไป โดยคนนั้นบได้ฮับบาดเจ็บ
 36 คนตั้งหลายก็ปากันเง็ด ฮู้กันว่า “กำฮู้ของต้านเป็นจาใดหา
 หยังมีสิทธิอำนาจสั่งหื้อผีฮ้ายออก มันก็ยอมออก”
 37 คนก็เล่าเรื่องของพระองค์ไปไควต่าหมู่หั้น

พระเยซูฮักซาแม่เมียของซีโมน

38 พระ เยชูออกจากธรรม ศาลาเข้าไปในเฮือนซี
 โมน แม่เมียของซี โมนเป็นไซ้หนักขนาด เขาตั้ง
 หลายจึงฮ้อนวอนพระองค์หื้อจ้วยนาง 39 พระ
 เยชูก็ไปฮีนอยู่ตั้งข้างตีนอนของนาง ฮู้ว่า “ขอหื้อหายไซ้บ่า

ซ 4:27 4:27 2 พกษ. 5:1-14 ๓ 4:33 4:33 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บัสะอาด

เดี๋ยวนี้” แล้วนางก็หายจากไซ้ สักกำ เดียวนางก็ลุกขึ้นจับ
ใจฝอกอยพระเยซูกับหมูของพระองค์

40 เมื่อ แล่งไก่ตะวันตกดิน ก็มีคนป่าคนเจ็บ
ป่วยเป็นพยาธิพะยาต่างๆ มาหาพระ เยชู
พระองค์ก็วางมือบนตัวคนป่วยหมูนั่นๆคน ฮัก
ซาหมูเขาหือหาย 41 หมูผีฮ้ายก็ออกจากคนตีโดนเข้าตวย
มันฮ้องเสียงดังว่า “ต้านเป็นพระ บุตรของพระเจ้า”
พระองค์ก็ห้ามบ่หือหมูมันฮู้ยอนหมูมันฮู้แล้วว่าพระองค์เป็นพระ
คริสต์

42 แจ้งเจ้ามาพระ เยชูออกไปตีสังัดตักเอ็นตามลำพัง
คนดัง หลายก็เขาหาพระองค์ เมื่อปะพระองค์แล้ว
ก็เห็นยวพระองค์ไว้ บ่หือจากหมูเขาไป

43 แต่พระองค์บอกหมูเขาว่า “เขาต้องไปบอกชาวดีเรื่องแผ่นดิน
ของพระเจ้าหือคนในเมืองอื่นฮู้ตวย ดีเฮฮัก
ใจมานั้นก็เปื้อเหตุนี้ละ” 44 พระองค์จึงเต
สนาสั่งสอนในธรรมศาลาต่างๆ ในแคว้นยูเดีย

5

พระเยซูฮ้องคนเขาะป่ามาเป็นสาวก

1 มีเตื้อนึ่งคนดัง หลายฮินเบียดพระ เยชู
เปื้อจะฟังพระ เยชูสั่งสอนถ้อย กำของพระเจ้า
ต่อนั้นพระองค์ฮินฮ้อยบนตำ ฝั่งทะเลสาบกา ลี ลี๔

2 พระองค์หันเฮือฮ้อยมฝั่งทะเลนั้นสองลำตีหมูคนหาปลาไว้เปื้อไปชักอวน

3 พระองค์จึงลงไปในเฮือลำนึ่งเป็นของซี โมน
แล้วบอกหือเขาถอยเฮือออกจากฝั่งไปนอย
พระองค์ก็ฮินฮ้อยในเฮือนั้นสั่งสอนคนดัง หลาย

๔ 5:1 5:1 ฮ้องแฮมจื่อว่า ทะเลสาบเยนเนซารेत

4 เมื่อสอนจบแล้วก็บอกซีโมนว่า “เอาเรือออกไปตักน้ำเล็กๆ แล้วหย่อนอวนลงเอาปลา” 5 ซีโมนตอบพระองค์ว่า “อา จำ uly หมู่เฮาลากอวนคืนยังง่บ่ได้ปลาสักตัว แต่เฮาจะหย่อนอวนลงแหมก่าตามตีพระองค์บ่อก” 6 เมื่อหย่อนอวนลงไป ก็ย้บปลาได้น้กขนาดจ่นอวนเกือบปุด 7 เขาจึงกั๊กเป็อนต้อยู่ในเฮือแหมลำนึ่งหื้อมาจ้วยกัน เป็อนก็มาจ้วย แล้วได้ปลาเต็มเฮือสองลำจ่นเฮือเกือบจ่ม 8 ซีโมนเป โตร เมื่อเห็นจา อั้น ก็ก้มลงกราบพระเยซู บ่อกพระองค์ว่า “ขอหื้อไปไก่อ๋ ข้าพเจ้าเตอะ ย่อนว่าข้าพเจ้าเป็นคนบาป” 9 ตี้จู้จาอั้น ย่อนว่าเขากับคนตั้งหลายต้อยู่ตวยกันหั้นจิตตีได้ป่านักจา อี้ 10 ยากอบกับยอห์นลูกของเศเบ ดี เป็อนฮ่วมหาปลาตวยกันกับซีโมนกัจิดเหมือนกัน พระเยซูอู้กับซีโมนว่า “บ่ถ้ากั้ว ตั้งแต่นี้ไปต่านจะเป็นผู้ปลาคนมาหาเฮา” 11 เมื่อเอาเฮือเข้าฝั่งแล้ว หมู่เขากัก็สละกั้อย่างตวยพระองค์ไป

พระเยซูฮักษาคคนชี้ตูด

12 ต่อนตีพระองค์อยู่ในเมืองนึ่ง มีคนเป็นชี้ ตูดเต็มตึงเนื้อตึงตัว เมื่อเขาเห็นพระเยซูก็กัหม่นาลงจ่นถึงดิน อ้อนวอนพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ไค่จ้วยข้าพเจ้าหื้อหาย ข้าพเจ้ากัก็จะหายแน่ๆ” 13 พระองค์ยื่นมือออกไปหยุบป้อ จายคนนั้นแล้วอู้ว่า “เฮาไค่จ้วย จงหายโรคเตอะ” แล้วเขาก็หายเป็นชี้ ตู้ ดบ่าเต็ยวั้นเลย 14 พระองค์สั่งเขาว่า “ห้ามเล่าเรื่องนี้หื้อไฟฟิงเนอ แต่หื้อไปแสดงตัวต้อปุโรหิต แล้วเอาเครื่องปู จาสำหรับคนตีหายโรคนี้ไปถวายตามก่าสั่งของบทบัญญัติของโมเสส เปื่อแสดงหื้อคนตั้ง

หลายผู้ว่าเจ้าหายโรคแล้ว” 15 มีคนเล่าเรื่องของพระเยซูไปไ้แกม คนตั้ง หลายจำ นวนนักก็มาจ มนุ มกัน เป็จะฟังพระองค์กับที่ื่อพระองค์ฮัก ษาโรคต่างๆ ของเขาที่ื่อหาย 16 แต่พระองค์ก็ลักไปหาตีเสียบๆ เป็ออริษฐานเป็นประจำ

พระเยซูฮักษาคนง่อย

17 วันหนึ่งเมื่อพระองค์ก้า ลังสั่งสอนอยู่ ก็มีหมู่ฟารี ลีกับหมู่ธรร รมา จำ รยนั่งฟังอยู่ตีเห็นตวยหมู่เขามาจากภูหมู่บ้านในแคว้นกา ลี ลี แคว้นยูเดียกับกรุงเยรูซาเล็ม กับพระเจ้าได้ที่ื่อฤทธิ์อำนาจกับพระเยซูตีฮักษาโรคต่างๆ ที่ื่อหาย 18 มีคนหามคนง่อยคนหนึ่งนอนอยู่ตีนอนมา หมู่เขาฮักจะเอาคนป่วยเข้าไปวางลงตั้ง หน้าพระเยซู 19 ก็บมีฮ้อมตีจะเอาคนป่วยเข้าไป ได้ฮ้อมมีคนนัก เขาก็หามขึ้นไปตั้งหลังคา เตหลังคาออกเป็นฮ้อมหย่อนคนป่วยตั้งตี นอนลงก่างหมู่สองหน้าพระ เยชู 20 เมื่อพระ เยชูเห็นความเจ็ื่อของหมู่เขา ก็ฮักกับคนง่อยว่า “เป็อนเหย บาบของเจ้าได้ไ้ผดยกที่ื่อแล้วเนอ” 21 หมู่ธรร รมา จำ รยกับหมู่ฟารี ลีก็ตีใจว่า “คนนี้เป็นไ้ ตีฮ้อมนี้ประมาทพระเจ้า ไ้จะยกไ้ฮาบไปได้นอกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้าอัน” 22 พระ เยชูฮักก้า ก็ตีใจของหมู่เขา ก็ถามว่า “เป็นจาใดหมู่ต่านก็ตีใจจา อี 23 อันใดจะงายเหลือกันตีจะว่า ‘บาบของเจ้าได้ไ้ผดยกแล้ว’ กับจะว่า ‘ลุกขึ้นเตียวไปเตื่อะ’ 24 แต่เปื่อต่านตั้งหลายจะฮักว่าบุตรมนุขยมีสิทธิอำนาจในโลกตีจะไ้ผดยกไ้ฮาบไปได้” แล้วพระองค์ก็ฮักกับคนง่อยนั้นว่า “เฮาสั่งเจ้าที่ื่อลุกขึ้นแบกตี

ลูก้า 5:25

24

ลูก้า 5:36

นอนปีกไปบ้านเต๊อะ”

25

เขาก็ลุกขึ้นต่อหน้าคนตั้ง

หลายบำเต๊ยวั้นนั้เลย

แบกดี

นอนขึ้น

แล้วเต๊ยวปีกบ้านสรรเสริญพระเจ้า

26

คนตั้ง

หลายปากันเง็ดขนาด ปากันสรรเสริญพระเจ้า ต่างคนต่างเก็งกั้ว อู้กั้วว่า “วันนั้เฮาได้หันสิ่งดี้อัศจรรย์ดี๊สุด”

พระเยซูฮ้องเลวีมาเป็นสาวก

27 เมื่อเหตุ กั้ว รณนั้ผ่านไปแล้ว พระ เยซุออกไป แล้วหันใส่คนเก็บภาษีคนนึ่งจื่อว่าเลวีนั่งอยู่ต้งด้านเก็บภาษี พระองค์อู้กับเขาว่า “ตวยเฮามาเต๊อะ”

28 เขาก็สละกั้วสิ่งกั้วอย่างไว้หัน ลุกขึ้นตวยพระองค์ไป

29

เลวีจัดงานเลี้ยงใหญ่ต้งบ้านของเขา

เบ็ือเป็นเกียรติแก่พระเยซู มีคนเก็บภาษีกับคนอื่นแหมหลายคนนึ่งฮ่วมโต๊ะ

30 หมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจารย์ต้อยู่ในหมู่ของเขาชูปชากัน

ติหมู่สาวกของพระเยซูว่า เป็นจาใดหมู่ต้งนากั้วมาต้งกับหมู่คนเก็บภาษีกับ

31 พระ เยซุตตอบหมู่เขาว่า “คนอยู่ดีสบายแข็ง

แแข็งบต้อ งกั้วนหมอ แต่คนดีบสบายต้อ งกั้วนหมอ

32 เฮาบได้มาเบ็ือฮ้องหาคนดีก็ต้งว่าเป็นคนถูกต้อต้งตามธรรม

แต่มาเบ็ือฮ้องหาคนบาปหื้อกลับใจใหม่”

33 หมู่เขาบออกพระเยซูว่า “หมู่สาวกของยอหันผู้บัพติศ

มาถือศีลอดอาหารกับอธิษฐานอยู่เจ็ือๆ สาวกของหมู่ฟา

ริ สีก็ถือเหมือนกัน แต่สาวกของต้งนเอาต้งกินต้งดื่ม”

34 พระ เยซุอู้กับหมู่เขาว่า “หมู่ต้งนจะหื้อเบ็ือนของเจ้า

บ่าวถือศีลอดอาหารเมื่อเจ้า บ่าวยังอยู่กั้วเขา

35 แต่จะมีวันนึ่งเจ้า บ่าวจะถูกเอาไปจากหมู่เขา

วันนั้หมู่เขาจะถือศีลอดอาหาร” 36 พระ

เยซูได้อู้กั้ว เฝียบข้อนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า

“บ่มีใผเอาผ้าจากเสื้อใหม่มาปะเสื้อเก่า ถ้าเย็บ ะจา
 อันเสื้อใหม่ก็จะปุด ป้ายบปอผ้าจากเสื้อใหม่ก็บ่เป็งกับเสื้อเก่าตวย
 37 บ่มีใผเอาเหล้าอ่องุ่นหมักใหม่ๆ ใส่ลงหนั่งเก่า ย้อนว่าถ้าเย็บ
 ะจา อันเหล้าอ่องุ่นดีหมักใหม่นั้น จะเย็บ ะหื้อถงหนั่งเก่าแตก
 เหล้า อ่องุ่นก็ฮั่วออกมาหมด ถงหนั่งก็จะปุดจะหวาก
 ถงหนั่งก็จะใจบ่ได้ 38 เหล้าอ่องุ่นหมักใหม่ๆ
 ต้องใส่ถงหนั่งใหม่ 39 บ่มีใผกินเหล้าอ่องุ่นเก่า
 แล้วจะไค่กินเหล้าอ่องุ่นใหม่ๆ เขาเยอมบอกว่า
 ‘ของเก่ามันดีแล้ว’”

6

ผู้นำศาสนาบปอใจพระเยซูเรื่องวันสะบาโต

1 ในวันสะ บา โตวันหนึ่ง พระ เยชูกำ ลังเตียวลัดกางโต้ง
 หมูสาวกของพระองค์ก็เต็ดดวง ข้าวมาเกิดกินกัน
 2 บางคนในหมู่ฟา ริ สีถามว่า “เป็นจาใดหมู่ตันเย็บ
 ะในสิ่งดีห้ามเย็บ ะในวันสะ บา โต” 3 พระ เยชูจึงตอบเขาว่า
 “หมู่ตันบ่เกยอ่านพระ คัมภีร์เรื่องดีกษัตริย์ดา
 วิดเย็บ ะเมื่อตันกับหมู่ตีมาตวยไค่อยากกินข้าวกา
 4 ตันเข้าไปในพระ วิหารของพระเจ้า
 แล้วกินเข้า หนม ปังดีตั้งถวายพระเจ้า
 แล้วยังเอาหื้อหมู่คนตีมาตวยกันกินตวย
 เช็งตำกกฎห้ามบ่หื้อใผกินนอกจากบรูโรหิตเต้า อันดีกินได้”
 5 พระองค์จึงบอกหมู่ฟา ริ สีว่า “เฮาผู้เป็นบุตร
 มนุษย์เป็นใหญ่เหลือวันสะบาโต”
 6 ในวันสะ บา โตแหมวันหนึ่ง พระ
 เยชูเข้าไปในธรรม ศาลาของจาวยิวแล้วสั่งสอน

มีคนหนึ่งมือขาลีบได้เข้าไปฟังตวย ⁷ หมูธร รมา จำ รยกับหมูฟา ริ สีกิปากันถ้าพ่อว่า พระองค์จะยัก ษาเขาในวันสะ บา โดทก้อ เป็จะหาเหตุนาบโทษพระองค์ ⁸ แต่พระองค์ฮู้ว่าเขาก็ัดจาได จึงฮู้กับคนมือลิบคนนั้นว่า “ลุกยีนขึ้นส่องหน้าคนต่ง หลาย” เขาก็ลุกยีนขึ้น ⁹ แล้วพระ เยชูก็ฮู้กับคนต่ง หลายว่า “เฮาจะถามด้านต่ง หลายว่า ครวจะเยยะก่านดีก่าว่าเยยะก่านฮ้ายในวันสะบาโต จะจ้วยจิ วิตก่าว่าจะทำลายจิวิต” ¹⁰ แล้วพระองค์พอไปตีูกักคนต้อยูหัน บอคนมือลิบว่า “เหยียดมือของเจ้าออกมา” เขาก็เยี ยะตวยตาม แล้วมือของเขาก็หายเป็นปกติ ¹¹ หมูฟา ริ สีกกับหมูธรรมาจารย์ก็โขดหื้อพระเยชู จึงเป็ึกษากันว่าจะเยี ยะจาไดกับพระองค์ตี

พระเยชูเลือกอัครสาวกลิบสองคน

¹² ตอนนั้นพระ เยชูขึ้นไปบนดอยม่อนหนึ่งเป็ออริษฐาน แล้วได้อริษฐานต่อพระเจ้าคีนฮุง ¹³ แจ้งแล้วพระองค์ก็ฮ้องหมูสาวกมาหา แล้วเลือกเอาลิบสองคนออกจากหมูสาวกนั้น แล้วฮ้องหมูเขาว่าหมูอัครสาวก ¹⁴ คือซี โมนตีพระองค์ฮ้องแหมจื่อว่า เปโตร อันดรูว์น้องบ่าวของเป โตร ยากอบ ยอห์น ฟิลิป บารโธโลมิว ¹⁵ มัทธิวโรมัส ยาก อบลูก บ่าวของอัลเฟ ฮัส ซี โมน ตีเป็นคนของพรรคจำ ด นิยม ¹⁶ ยู ดาสลูก บ่าวของยาก อบ กับยู ดาส อีส คา ริ โอทตอนเมื่อลูนคนนี้ได้หักหลังพระเยชู

¹⁷ แล้วพระ เยชูกับหมูอัครสาวกก็ลงมายืนในตีเป็ย ิงแห่งหนึ่ง พร้อมตึงหมูสาวกของพระองค์กับแหมหลายคนตีมาจากไควแคววัน เดีย กรุงเยรูซาเล็ม กับเมืองต่าๆ ฮิมฝั่งทะเลคือเมือง ไทระกับเมืองไซ ดอน เป็จะฟังพระองค์ ¹⁸ กับหื้อพระองค์ฮัก

ซาโรคของหมู่เขา หมู่คนดีต้องทนตักยอนผีฮ้าย^๕เข้า พระ
 เยชูก็ฮักซาหือหาย ¹⁹ คนตั้งหลายต่างคนก็ต่างพยายามดีจะถูกตัวพระ
 เยชู ยอนมีฤทธิ์ชานออกจากพระองค์ฮัก
 ซาโรคของหมู่เขาหือหายภูคน

พระเยชูหือกำลังใจหมู่สาวก

- ²⁰ พระเยชูพ้อหน้าหมู่สาวกของพระองค์ ฮักกับหมู่เขาว่า
 “หมู่ด้านดีตักยาก พระเจ้าโผดหือหมู่ด้านเป็นสุข
 ยอนว่าหมู่ด้านได้เป็นคนของแผ่นดินของพระเจ้าแล้ว
²¹ หมู่ด้านดีกั๋นอยากในเวลานี้ พระเจ้าโผดหือหมู่ด้านเป็นสุข
 ยอนว่าหมู่ด้านจะได้กั๋นอิม
 หมู่ด้านดีฮือองให้อยู่ในเวลานี้ พระเจ้าโผดหือหมู่ด้านเป็นสุข
 ยอนว่าหมู่ด้านจะได้ไค่ห้ว
²² พระเจ้าโผดหือหมู่ด้านเป็นสุข เมื่อคนตั้งหลายจ้งหมู่ด้าน
 ไล่หมู่ด้านออกจากหมู่เขา ดูถูกดูแควนหมู่ด้าน
 ว่าหมู่ด้านเป็นคนบดี ยอนหมู่ด้านหันแกเฮาผู้เป็นบุตร
 มนุษย์
²³ เมื่อเกิดจา อันซัน ต้านตั้ง หลายจงจัน จมยินดีวิดๆ
 เต๋อะ ยอนว่าพระเจ้ามีรางวัลอันยิ่ง
 ใหญ่ไว้ในสวรรคสำหรับหมู่ด้าน
 เข็งก็เหมือนเดียวกันกับหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าดีโดนป้อ
 อัยแม่หมอนเยยะอย่างเดียวกัน
²⁴ แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตั้งหลายดีร่ารวย
 ยอนว่าเจ้าได้ฮับความสุขสบายดีสุดแล้ว
²⁵ ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตั้งหลายดีได้กั๋นอิมเวลา
 ยอนว่าเจ้าจะกั๋นอยาก

^๕ 6:18 6:18 ในภาษากรีก เป็นคำว่า ปสะอาด

ตั้งคนบ่ตี 36 ต้านตั้ง หลายจงมีความเม ตตำกรุณา เหมือนพระบิดาของท่านมีความเมตตำกรุณา

ก่านตัดสินตำหนิคนอื่น

37 “บ่ตีตัดสินไฟ แล้วเขาก็จะบ่ตัดสินต้าน บ่ถ้าตัดสินลง ไต้ ๗ไฟ แล้วเขาก็จะบ่ตัดสินลง ไต้ ๗ต้าน จงยก ไต้ ๗หื้อเขา แล้วเขาก็จะยก ไต้ ๗หื้อต้าน 38 จงหื้อกับคนอื่น แล้วพระเจ้ำก็จะหื้อกับต้าน ต้านจะได้ฮับดวงจัน สวดจัน ลันต่าง ย้อนว่าต้านใจีต่างแก่นใดดวงหื้อคนอื่น พระเจ้ำก็จะใจีต่างแก่นนั้นดวงหื้อต้านเหมือนกัน”

39 พระ เยชูฮู้กับหมู่เขาเป็นกำ เพียบว่า “คนตำบอดจุงคนตำ บอดได้กำ ตั้งสองคนจะบ่ตกขุมตกบ่อกา

40 ลูกศิษย์บ่ใหญ่เหลือครุ แต่ลูกศิษย์ดีฮับก่านเพ็กสอนจบแล้วก็เป็นเหมือน

ก่านจ้วยหมู่บ่้องแก้ปัญห

41 “เป็นจาใดต้านพ่อหันชี้ ฝุ่นดี้อยู่ในตำปีบ่้องของต้าน แต่ไม่ตั้งดุ่นอยู่ในตำตัวเก่าพ่อบ่หัน

42 เป็นจาใดต้านฮู้กับหมู่บ่้องของต้านว่า ‘บ่้องเหย หื้อเฮาเขี้ยชี้ ฝุ่นออกจากตำของเจ้าเนาะ’ แต่ดีไหนได้มี ไม่ตั้งดุ่นอยู่ในตำตัวเก่าก็บ่หัน คนหน้าชื่อใจีกัด หื้อจักไม่ดุ่นออกจากตำตัวเก่าเหยก่อน แล้วจะได้พ่อหันถี่ๆ ก่อนดีจะไปเขี้ยชี้ ฝุ่นออกจากตำของบ่้องได้

43 “เก้า ไม่ดีก็ออกหน่วยดี เก้า ไม่บ่ดีก็ออกหน่วยบ่ดี

44 เขาจะฮู้ว่าเก้า ไม่ดีกา ว่าบ่ดี ก็พ่อดีหน่วยของมัน บ่มีไฟเกยเก็บหน่วยบ่า เตื่อจากเก้า ไม่ดีมีหนาม กาว่าเก็บบ่งุ่นจากเก้าหญ้าดีมีหนาม 45 คนดีก็มีสิ่งดี

ในใจแล้วก็จะอู้แต่สิ่งดีออกมา แต่คนบ่ดีก็มีสิ่งบ่ดีในใจกับจะอู้สิ่งบ่ดีออกมา
 ย้อนในใจเป็นจาไดปากก็อู้มาจาอั้น

ชีวิตสองอย่าง

46 “เป็นจาใดต้านตั้ง หลายฮ้องเฮาว่า องค์พระ
 ผู้ เป็น เจ้า แต่หมู่ต้านก็บ่เหยีย ะตามดีเฮาสอนนั้น

47 กู้คนดีมาหาเฮากับฟังกำสอนของเฮา แล้วเหยีย
 ะตวยตามกำสอนนั้น เฮาจะบอกหื้อต้านตั้ง
 หลายฮู้ว่าเฮาเหยียบเหมือนไฟ 48 เฮาเหยียบเหมือนคนตีแบ่งเฮือน

เฮาซุดซุมเล็กวางฐานไว้บนป่า หิน เมื่อน้ำท่วม
 สายน้ำเจียวตั้งใส่เฮือนนั้น เฮือนก็บ่ไหวบ่เพื่อน
 ย้อนได้แบ่งไว้อย่างมั่นคง 49 แต่คนดีได้ฟังกำ
 สอนของเฮา แล้วก็บ่ได้เหยีย ะตวยตาม
 เขาก็เหยียบเหมือนคนตีแบ่งเฮือนบนดิน
 ซุดซุมวางฐานไว้บ่เล็ก เมื่อน้ำท่วม สายน้ำไหลแรงแตั้งใส่เฮือนนั้น
 เฮือนนั้นก็จะหลจะบึงลงตันที เสียหายหมด”

7

พระเยซูฮักซาคนฮับใจของนายร้อยทหารโรมัน

1 เมื่อพระ เยชูอู้เรื่องหมู่นี้หื้อคนตั้ง
 หลายฟังแล้ว พระองค์ก็เข้าไปในเมืองคา
 เป อร นา อุม 2 มีคนฮับ ใจคนหนึ่งของนาย
 ร้อยทหารโรมัน บ่สบายหนักเกือบจะตายแล้ว
 นาย ร้อยฮักคนนั้นนัก 3 นาย ร้อยได้ยินว่าพระ
 เยชูมา จึงหื้อหมู่คนเฒ่าคนแก่ของจายิวบางคน
 ไปอ้อนวอนขอหื้อพระองค์มาฮัก 4 ซาคนฮับ
 ใจของเขา 4 เมื่อหมู่คนเฒ่าคนแก่นั้นมาถึงพระ
 เยชูแล้ว ก็อ้อนวอนแล้วอ้อนวอนแหมว่า “นาย

ร้อยคนนั้นสมควรดีที่ด้านจะจ่าย⁵ ย้อนเขาอีกคนในจำตของเฮา กับเขาได้แบ่งธรรม ศาลาหื้อเฮาดวย”⁶ พระเยซูจึงไปกับหมู่เขา เมื่อไปเกือบจะถึงเฮือนตีนนาย ร้อยคนนั้นอยู่ นาย ร้อยก็หื้อเป็อนบางคนไปหาพระองค์ ใจบอกว่า “บ่ถ้าเข้าไปในเฮือนเนอ ย้อนข้าพเจ้าบ่ดีปอด้จะหื้อด้านลอดเข้ามา เคาเฮือนของข้าพเจ้า⁷ ย้อนจาอันข้าพเจ้าหันว่าบ่เป็งดีจะออกมาปะด้าน แต่ขอด้านสั่งกำ เดียวเต้า อัน คนฮับ ใจของข้าพเจ้าก็จะหายจากพยาธิดีเขาเป็น ⁸ข้าพเจ้าอยู่ได้วินัยของทหาร กับมีทหารอยู่ได้บังคับของข้าพเจ้าดวย ข้าพเจ้าสั่งคนหนึ่งว่า ‘ไป’ เขาก็ไป สั่งคนหนึ่งว่า ‘มา’ เขาก็มา ข้าพเจ้าบอกคนฮับ ใจว่า ‘เยียะอันนี้เนอ’ เขาก็เยียะ”⁹ เมื่อพระ เยชูได้ยินจาอันก็จิตในความเจ็อของนายร้อย จึงเหลียวปึกมาอู้กับคนตั้งหลายดีติดตามพระองค์ไปว่า “เฮาบอหื้อด้านตั้งหลายฮู้ว่า เฮาบ่เกยปะไผคนใดในประเทศอิสราเอลดีมีความเจ็อนักขนาดนี้มาก่อนเลย ¹⁰ เมื่อเป็อนปึกไปถึงเฮือนนาย ร้อย ก็หันคนฮับ ใจคนนั้นหายเป็นปกติแล้ว

พระเยซูจ่ายลูกของแม่หม้ายเป็นขึ้นมาใหม่

¹¹ ได้แหมบ่ปอเมิน พระ เยชูไปหมู่บ้านนาอินกับหมู่สาวกของพระองค์ คนตั้ง หลายแหมจ้า ดนักก็ดวยพระองค์ไป ¹² เมื่อมาถึงไก่อ๊ะ ตูเมืองนั้น มีคนหามศพป้อ จายหนุ่มคนหนึ่งมา แม่ของป้อจายคนนั้นเป็นหม้ายมีลูกคนเดียว จายบ้านจ้า ดหลายคนก็มาดวยนาง ¹³ เมื่อพระ เยชูหันแม่ของป้อจายคนนั้น พระองค์มีใจอิน ดูนาง ฮู้ว่า “บ่ต้องให้เนอ” ¹⁴ แล้วพระองค์เข้าไปไก่อ๊ะ แล้วตะตะหามศพ หมูดีหามก็หยุดยีน พระองค์จึงสั่งว่า “จายหนุ่มเหย

เฮาสั่งเจ้าที่ลุกขึ้น” 15 คนตายนั้ก็ลุกขึ้นนั่งอยู่ได้
พระองค้จึงมอบกายหนุ่มคนนั้นให้อแม่ของเขา

16 คนตั้ง หลายดีด้วยมาก็เก้ กั้วกันขนาด
แล้วปากันสรรเสริญพระเจ้าว่า “ด้านผู้เป้นปากเป้นเสียงแต่นพระเจ้าตั้ยัง
ใหญ่ได้เกิดขึ้นมาต้า มก้างหมู่เฮาแล้ว
กับพระเจ้าได้มาจั่วยคนของพระองค้แล้ว” 17 เรื่องนี้ก็ได้เล่า
ลือกันไปไคว้แคว้นยูเดีย กับดินแดนที่อยู่แวดแคว้นนั้นตวย

ยอห์นส่งสาวกมาถามพระเยซู

18 หมู่สาวกของยอห์นก็เล่าถึงเหตุ ก่า
รณด้ึงหมดนั้นให้อยอห์นฟัง 19 ยอห์นฮ้องสาวกสองคนมาหา
สั่งให้อไปถามพระ เยชูว่า “ด้านเป้นผู้ดีจะมานั้นอกา ก่า
ว่าจะต้องกองถ้ำคนอื่นแหม” 20 เมื่อหมู่เขามาถึงพระ
เยซู ก็บอกพระองค้ว่า “ยอห์นผู้ให้อบัพ ดิศ
มาจั้หมู่เฮามาถามพระองค้ว่า ‘ด้านเป้นผู้ดีจะมานั้นกา
ก่าว่าจะต้องกองถ้ำคนอื่นแหม’”

21 ในเวลาหละ ห่วงนั้นพระ เยชูได้ฮัก
ซาคนเจ็บคนเป้นโรคต่างๆ ให้อหายเป้นจั่า
นวนนัก คนดี้ผีเข้าก็หาย คนต้า บอดก็พอหันได้
22 พระองค้ต้อบสาวกสองคนนั้นไปว่า
“ฮักไปบอกยอห์นตามดีหมู่ด้าน ได้ฮินกับได้หัน คือคนต้า
บอดก็พอหันได้ คนง่อยก็เตียวได้ คนขี้ ตู้ ดก็หายสะอาด
คนหูหนวกก็ได้ฮิน คนต่ายก็เป้นขึ้นจากความต่าย
คนตุ้กคนยากก็ได้ฟังข่าวดี 23 คนดี้บขัด
ใจในสิ่งดี้เฮาอยู่กับเยียะ ก็เป้นสุข”

24 เมื่อคนดียอห์นใจมาปีกไปแล้ว พระองค์ตั้ง
 เก้า อู้กับคนดัง หลายเรื่องยอห์นว่า “ด้านตั้ง
 หลายไปผ่ออะ หยั่งในดิน แตนทุ รกัน ดาร
 ไปผ่อตันอ้อถูกลมปัดแวงไปแวงมาจาก อันกา 25 ถ้าบ่ใจ
 ออกไปผ่ออะ หยั่งกัน ไปผ่อคนแต่ง ต้วงามๆ กา
 ย่อนว่าคนดีแต่ง ต้วอย่างดีกินดีอยู่ดียอมปากันอยู่ในวังปุ่น

26 ถ้าจา อันหมู่ตันออกไปผ่ออะ หยั่งกัน
 ไปผ่อผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าแมนก่อ แมนแล้ว
 เฮาบอกด้านตั้งหลายว้ายอห์นเป็นนักเหลือผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้า

27 คือยอห์นคนเนี้ยะ มีกำเขียนถึงด้านไว้ว่า
 ‘เฮาจะส่งคนส่งขานาหน้าด้านไปก่อน
 เขาจะเกียมคน๗หื้อพร้อมก่อนด้านมา’ญ

28 เฮาบอกด้านตั้ง หลายว่า ในหมู่คนดีเกิดมานั้นบ่มีไฟตั้ยัง
 ใหญ่เหลือยอห์น แต่คนเล็กหน้อยตั้สุดในแผ่น
 ดินของพระเจ้า ก็ยังใหญ่เหลือยอห์นแหลมก่อน”

29 คนตั้ง หลายกับหมู่คนเก็บภาษีตั้ได้ยินกับได้ ฮับบัพ
 ติศ มาจากยอห์นแล้ว ก็ยอม ฮับว่าพระเจ้ายุติธรรม

30 แต่หมู่ฟา ริ สีกับผู้ขานาญบัพญญูติ บ่ยอม ฮับแผน กำ
 นของพระเจ้าตั้มีต่อหมู่เขา โดยบ่ฮับบัพติศมาจากยอห์น

31 พระเยซูอู้ต่อไปแหลมว่า “จาอันเฮาจะเฟียบคนในยุคสมัยนี้เหมือนกับอะ
 หยั่งดี หมู่เขาจะเหมือนอะ หยั่ง 32 ก็เฟียบเหมือนกับหละ
 อ่อนนั่งเล่นอยู่กำงากาดกำงาลี เอ็นฮ้องใส่กันว่า

‘หมู่เป็นเป่าปีเป่าเนหื้อฟังแล้ว
 หมู่ตัวก็บ่เต็นบ่ฟ้อนตวย
 หมู่เป็นปากันฮ้องเพลง สำหรับงานศพหื้อฟัง

---

๗ 7:27 7:27 ถ้าแปลตรงกับภาษากรีกเป็นคำว่า “เกียมคน” เป็น “เกียมตาง”
 ญ 7:27 7:27 มลค. 3:1

หมุดตัวก็บีให้หุบหุยตวย’

33 ย้อนยอหันผู้หื้ออับพิตศมาถือศีลอดอาหารกับบได้กินเหล้าองุ่น
 ต้านตั้ง หลายก็ว่า ‘คนนี้มีผีเข้าอยู่’ 34 ส่วนบุตร
 มนุษย์ได้ตั้งกินตั้งดื่ม ต้านตั้ง หลายก็ว่า ‘พ่อคนนี้ล่อ
 ชักละ ชี้เมาตวย ป้ายบปอຍยังเป็นเป็อนกับคนเก็บภาชี
 คบกันกับคนบาป’ 35 แต่ปัญญาของพระเจ้านั้นก็ได้
 ฮับก้านยอม ฮับว่าถูก ต้องแล้วจากคนตีเหยีย
 ะตวยตามปัญญานั้น”

พระเยซูในบ้านฟาริสี

36 มีคนหนึ่งในหมู่ฟาริสีจื่อซีโมน เจริญพระองค์ไปกินข้าวตวย
 พระองค์ก็ไปนั่งกินในเฮือนของเขา 37 มีแม่
 ญิงคนหนึ่งในเมืองนั้นเป็นคนบาป เมื่อฮู้ว่าพระองค์ก้า
 ลังกินข้าวอยู่ในบ้านของฟา ริ สีคนนั้น 38 แม่
 ญิงคนนั้นก็ก้าชวดใส่น้ำมันหอมมาฮินอยู่ดังหลังไก่ฯ
 ตีนพระ เยชู ให้จันน้ำ ต่ายยอตกใส่ตีนพระองค์
 นางก็เอาผมของนางเจ็ดตีนพระองค์จูบตีนพระองค์แล้วเอาน้ำมันหอมถอก

39 ฟา ริ สีได้เจริญพระ เยชูมาบ้านหันใส่ ก็กิดในใจว่า
 “ถ้าต้านเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าแต่
 ก็ต้องฮู้ว่าแม่ ญิงคนตีถูกตัวของต้านนั้นเป็นไฟ เป็นคนจาได
 ย้อนนางเป็นคนบาป”

40 พระ เยชูจึงฮู้กับเขาว่า “ซี โมนเหย
 เสามีเรื่องจะฮู้กับต้านหน้อย” เขาก็ตอบว่า “เจริญอา จ่า รัย
 ฮู้ไปเตื่อะ” 41 พระองค์จึงฮู้ว่า “เจ้าหนั้นคนนี้มีลูกหนีสองคน
 คนหนึ่งเป็นหนึ่ห้าร้อยเดนาริอัน แหมคนหนึ่งเป็นหนึ่ห้าสิบบเดน
 าริ อัน 42 เมื่อหมู่เขาบมีสตาจมาใจหนึ่ เจ้า
 หนึ่ก็ยกหนึ่หื้อกับสองคนนั้นเหย แล้วในสองคนนั้นไฟจะฮักนายนักเหลือกัน

43 ซิโมนก็บอกพระองค์ว่า “ข้าพเจ้าเห็นว่าคนดีนี้ชายยกหนี้ให้นักรักก็ยิ่งนัก” พระองค์จึงว่า “ท่านอู้ถูกแล้ว”

44 พระองค์จึงเหลียวหลังฟ่อแม่หญิงคนนั้น แล้วอุ้กับซิโมนว่า “ท่านเห็นแม่ หญิงคนนี้ก่อ เขาได้เข้ามาในเรือนของท่าน ท่านบ่ได้อ่าน้ำมาช่วยตื่นเขา แต่แม่ หญิงคนนี้ได้อ่าน้ำ ต่ำช่วยตื่นเขา แล้วเอาผมเจ็ดตื่นเขา 45 ท่านบ่ได้จูบเขา แต่แม่ หญิงคนนี้ได้จูบตื่นเขาตลอดตั้งแต่นางเข้ามา

46 ท่านบ่ได้อ่าน้ำมันถอกหัวเขา แต่แม่ หญิงคนนี้ได้อ่าน้ำมันหอมถอกใส่ตื่นเขา^๔ 47 ย้อนจา อันเขาบอกท่านว่า บาปของแม่ หญิงคนนี้เชิงมีนักร ได้ไผดยกหื้อแล้ว ย้อนนางฮักเฮานักร แต่คนดีได้ฮับก้านยก ไต้ชหน้าอยก็ฮักหน้าอย”

48 พระองค์จึงบอกกับแม่ หญิงคนนั้นว่า “บาปของเจ้า เฮายกหื้อแล้ว” 49 ฝ่ายคนตั้ง หลายตั้งนั่งกินข้าวตวยกันก็คิดในใจว่า “คนนี้เป็นไผ่เงี้ยยก ไต้ ชบาปหื้อได้” 50 พระ เยชูจึงบอกแม่ หญิงคนนั้นว่า “ความเงี้ยวของเจ้าได้เฮี้ย ะหื้อเจ้ารอดป็นบาบไต่ชแล้ว ขอหื้อออยู่ดีมีสุขเนอ”

8

1 ต่อมาพระองค์ก็เตียวตางไปไควบ้านไควเมือง บอกชาวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สาวกสิบสองคนก็อยู่กับพระองค์ 2 ฮ่วมกับแม่ หญิงบางคนดีพระองค์เกยไล่ฝือออกจากตัวกับฮัก ษาโรคหื้อหาย ไต้แกมา รียดีฮ้องกันรู้ว่ามา รียจาวมัก ดา ลา คนดีพระองค์ได้ไล่ฝือออกเจ็ดตัว 3 กับนางโย อันนาเมียของคูซา ป้อ บ้านของเจ้า เมืองเฮ โรด สุ สัน

^๔ 7:46 7:46 วัฒนธรรมก่านตอนฮับของจาวยิว จะอ่าน้ำหื้อช่วยตื่น จูบแก้ม กับอ่าน้ำมันหอมถอกใส่หัว

นากับแม่ ญิงแหมหลายคนดีเกยถวายของส่วนตัวจ่าย
เหลือพระองค์กับสาวกของพระองค์

กำเฝียบเรื่องหวานเม็ดข้าว

4 เมื่อมีหมู่คนจำนวนนัก คนจากหลายบ้านหลายเมืองมาหาพระ
เยซู พระองค์จึงอุ้กับหมู่เขาเป็นกำ เฝียบว่า 5 “มีจาว
นาคนหนึ่งออกไปหวานเม็ดพีช บางเม็ดตกตามหนตางเตียว
คนก็ยำแล้วนกก็มาจิกกินเหี้ยหมด 6 บางเม็ดก็ตกลงดินดีป็นตั้งลุ่มเป็นบ่า
หินแต่มไปหมด เมืองอกขึ้นมาบปอเมินก็เหี้ยวแห่งต่าย
ย่อนว่าขาดน้ำ 7 บางเม็ดตกกำงป่าหนาม
ตันหนามนั้นก็ใหญ่ขึ้นมางำตันนั้นเหี้ยหมด

8 บางเม็ดตกบนดินดี กิงอกงามใหญ่ขึ้นแล้วก็มีวงมีเม็ดนักเป็นร้อยเต้า”
เมื่อพระองค์อยู่แล้ว ก็บอกหมู่เขาเสียงดังว่า
“ไผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เตอะ”

9 หมู่สาวกถามพระองค์ว่า “กำเฝียบนั้นหมายความว่าจ่าใด”

10 พระ เยซุบอกหมู่สาวกว่า “ข้อล้า เล็กเรื่องแผ่น
ดินของพระเจ้าไผดหื้อตันตั้ง หลายอยู่ได้ ส่วนหมู่คนอื่น ๆ
นั้น จะอุ้หื้อฟังเป็นกำเฝียบเปือ้หื้อเป็นไปตำมพระคัมภีร์ดีว่า
‘หมู่เขาผ่อแต่บ่หัน หมู่เขาฟังแต่บ่เข้าใจ’ฉ

11 “กำ เฝียบคือจา อี้ เม็ดพีชก็คือถ้อย กำของพระเจ้า

12 ดีตกตามหนตางเตียวก็เหมือนคนดีได้ฟังถ้อย
กำของพระเจ้า แล้วมารก็มาลู่เอาถ้อย

กำนั้นดีหว่านลงในใจของเขาไปเหี้ย เปือ้บ่หื้อเขาเจือและรอดป็นบาปโด้ษไป

13 ดีตกลงดินดีป็นตั้งลุ่มเป็นบ่า หินแต่มไปหมด

ก็เหมือนคนดีได้ฟังถ้อย กำแล้วก็ฮับถ้อย

กำนั้นตันบาดตันบ่วงอย่างจั้น จมยินดี แต่ฮากลงดินบ่เล็ก

เขาเจือบปอเมิน เมื่อถูกทดลองก็เลิกเจือไปเหี้ย

ฉ 8:10 8:10 อสย. 6:9

14 ตีตก่างป่าหนามนั้นก็เหมือนคนตีได้ฟังถ้อย
 คำแล้วก็ฮีบเอาเหมือนกัน แต่ความเป็นห่วงเรื่องต่างๆ
 เกี่ยวกับจี วิตในโลกนี้ ความหลงมัวเมาข้าวของเงินค่า
 กับความม่วนงันสิ้นแล้ว ก็มางำเขาไว้
 แล้วความเจือของเขาก็บ้งำเริญเติบโต 15 ตีตกบนดินตี
 ก็เหมือนคนมีจิต ใจตีตั้งามกับสูงส่ง เมื่อได้ฟังถ้อย
 คำก็งำเอาไว้ แล้วก็อดทนจันออกผล

กำเพียบเรื่องโกมไฟ

16 “บมีไฟเมื่อตามโกมไฟแล้วจะเอาเข้าควบไว้เหยีย
 กา ว่าเอาไปชุกไว้ปิ่นเตียง แต่จะตั้งบนตั้งไว้
 เปื่อคนตั้ง หลายตีเข้ามาจะหันเป่ง แจ้งได้
 17 กู้สิ่งตีเอาไปช่อนไว้ก็จะป่า กฏออกมาหือหัน
 กับกู้สิ่งตีเป็นความลับก็จะถูกเปิด เพยหือฮู้ 18 ย่อนจา
 อัน ต้านตั้ง หลายฟังหือตีๆ คนตีเข้า ใจ้อยอยู่แล้วก็จะเข้า
 ใจนั๊กขึ้นแหม ส่วนคนตีบเข้า ใจ แมตีเขาก็ตีว่าเขาเข้า ใจ
 พระเจ้าจะเอาไปจากเขาเหยีย”

19 ต่อนั้นแมกับหมุ่น้องบ่าวของพระ
 เยชูมาหาพระองค์ แต่เข้าไปเลิงตัวพระองค์ได้
 ย่อนมีคนนั๊ก 20 มีคนบอกพระองค์ว่า
 “แมกับหมุ่น้องบ่าวของท่านมายืนถ้าวอยู่ตั้ง นอก”

21 พระ เยชูฮู้กับหมูเขาตีเห็น ว่า “แมกับน้องของเธอ
 คือคนตีได้ฟังถ้อยคำของพระเจ้า แล้วเหยียตาม”

พระเยชูห้ามลมหลวง

22 อยู่มาวันนึ่งพระองค์ล้งเฮือกับหมูสาวกของพระองค์
 แล้วพระองค์บอกหมูเขาว่า “หือหมูเฮาข้ามทะเลสาบ ไปเผิกตั้งปุ่นเตื่อะ”
 หมูเขาก็นึ่งเฮือออกไป 23 เมื่อเฮือก่า ล้งไป
 พระองค์ก็นอนหลับ แล้วมีลม หลวงก่างทะเล

น้ำซัดเข้าเกือบเต็มเหือจนเป็นอันตราย
 24 หมูเขามาฮ้องพระองค์ลูก บอกพระองค์ว่า “อา
 จำ รย์ อา จำ รย์ หมูเฮาจะจ๋มน้ำตายกันหมดแล้ว”
 พระองค์ก็ลุกขึ้นห้ามลมกับคลื่น แล้วคลื่นกับลมก็หยุด
 ทะเลก็หนิม ผิวดี 25 พระ เยชูจึงอุ้กับหมูเขาว่า
 “บ่มีความเจือกา” หมูเขาก็กั้วกับปากันจืดอุ้กันว่า
 “ต้านผู้นี้เป็นไฟกัน” สิ่งบังคับลมกับคลื่นได้
 ลมกับคลื่นก็เจือฟิงต้าน”

พระเยชูฮักษาคณโดนผีฮ้าย๙เข้า

26 หมูเขาแล่นเฮือไปเถิงเขตของจาวเก
 รา ซาตี้อยู่แหมเผิกนึ่งของทะเลสาบกา ลี ลี
 27 เมื่อพระองค์ขึ้นฝั่ง มีคนนึ่งออกมาจากเมืองมาปะพระองค์
 คนนั้นมิผีเข้าอยู่ บ่ได้นุ่งเสื่อหุงผ้า บ่ได้อยู่กับบ้านกับเฮือน
 อยู่ตำมอุโมงค์ฝั่งศพมาเินแล้ว 28 เมื่อเขาหันพระ เยชู
 เขาก็หุยเสียงดัง ยอบตัวลงไหว้ส้องหน้าพระองค์ฮ้องเสียงดังว่า
 “โอพระ เยชูพระ บุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด มายุ่งกับเฮาเยีย
 ะหยัง ขอเต้อะ ห้ามทรมานเฮาเนอ” 29 ตี้เขาอุ้จา
 อัน ก็ย่อนพระ เยชูได้สั่งผีฮ้ายหื้อออกจากเขา
 ผีนั้นเกยเข้าเขาหลายเตือ เขาเกยถูกคนเอาเจ้
 ออกเหล็กล้ามกับกุมเขาไว้ แต่เขาก็สะตักเจืออกเหล็กปุดหมด
 กับผีฮ้ายก็ปาเขาเข้าไปอยู่ในป่าคนเดียว 30 พระ
 เยชูถามเขาว่า “เจ้าจื่ออะ หยัง” เขาตอบว่า
 “จื่อก่อง” ย่อนว่ามีผีฮ้ายหลายตัวเข้าอยู่ในตัวเขา
 31 ผีนั้นก็อ้อนวอนข้าแล้วข้าแหม ขอบหื้อพระองค์สั่งปี้กไปอยู่ในขุมตี้เล็กตี้ส

๙ 8:25 ในภาษากรีก เป็นคำว่า ปสะอาด

32 มีหมูเป็นหมูใหญ่กำลังเขาจะหากินอยู่ตามเถิมดอยไก่อๆ หั้น
 ผิหมูนั้นจึงอ้อนวอนพระองค์ ขอไปเข้าอยู่ในหมูหมูนั้น พระ
 เยชูอุ้วว่า “ไปเตื่อะ” 33 ผิฮ้ายหมูนั้นก็ออกจากบ้อจายคนนั้น
 แล้วไปเข้าอยู่ในหมู หมูหมูนั้นก็ปากันล่นลงหน้าผาจึงลงไป ในทะเลแก่นน้ำด

34 หมูคนเลี้ยงหมูเมื่อหั้นเหตุ ก่า รัตนจา
 อั้น ก็ปากันล่นหนีไปเล่าหื้อคนในเมืองนั้นฟัง
 ดิ่งในเวียงดิ่งบ้านนอก 35 คนดั่งหลายก็ปากันออก ไปผ้อเหตุ
 ก่า รัตนได้เกิดขึ้นนั้น เมื่อหมูเขามาดี้พระ
 เยชูอยู่ ก็หั้นคนดี้ผิออกแล้วนั้น นุ่งเสื่อผ้า
 มีสติดี้นั่งอยู่ไก่อตีนพระ เยชู คนดั่ง หลายก็ปากันกั้ว
 36 คนดั่ง หลายดี้ได้หั้นเหตุ ก่า รัตน ก็เล่าหื้อคนอื่นฯ
 ฟังเรื่องคนโดนผิเข้าหายเป็นปกติได้จาด 37 หมูคนในดิน
 แแดนกราชาปากันมาอ้อนวอนพระองค์ขอหื้อไปจากหมูเขาเหีย
 ย้อนว่าหมูเขากั้ว พระ เยชูจึงลงเฮือไป
 38 คนดี้ผิออกจากตัวแล้ว อ้อนวอนขอไปกับพระองค์
 แต่พระ เยชูสั่งเขาว่า 39 “ปี้กไปบ้านเหีย แล้วบอกหื้อจาว
 บ้านฮู้ถึงก่านใหญ่ดี้พระเจ้าได้เหีย ะต่อเจ้า”
 คนนั้นก็ปี้กไปบอกคนดิ่งเมืองฮู้ถึงเหตุ ก่า รัตนดี้พระ
 เยชูได้เหียะกับเขา

พระ เยชูฮัก ซาลูกสาวโย รัสกับแม่
 ญิงคนดี้เป็นเลือดตกบ่หยุด

40 เมื่อพระ เยชูปี้กข้ามทะเลมาแล้ว
 คนดั่ง หลายก็ด้อน ฮັบพระองค์ ย้อนเขาตั้ง
 หลายถ้ำพระองค์อยู่ 41 มีบ้อ จายคนนึ่งจื่อโย รัส
 เป็นนายธรรม ศาลาของจาวยิวเข้ามาราบตี้นพระ
 เยชู อ้อนวอนพระองค์หื้อไปบ้านของเขา

42 ย้อนว่าเขามีลูกสาวคนเดียวอายุสิบสองขวบ นอนป่วยอยู่เกือบจะตายแล้ว เมื่อพระองค์กำลังไปนั้น คนตั้งหลายก็ขັดยุ้พระองค์

43 มีแม่ หญิงคนหนึ่งเป็นโรคเลือดตกบ่หยุดสิบสองปีแล้ว เสี้ยมเงิน ทองหื้อหมอฮัก ขาจั้นหมดเนื้อหมดตัว^๑ แต่บ่มีไฟฮัก ขาได้ 44 นางลัก มือบมาตังหลังพระเยซู แล้วก็หยุดตื่นเสื่อคุมของพระองค์ เลือดตัดก็หยุดแห้งไปเลย 45 พระเยซูจึงถามว่า “ไผมาหยุดตัวเฮา” เมื่อคนตั้ง หลายอู้ว่บได้โดนลอปเป โตรจึงบอกพระองค์ว่า “อา จำ รัย คนขັดยุ้กันล่อ ก็ถูกใส่พระองค์ฟ่องกำ”

46 แต่พระเยซูบอกว่า “มีคนหนึ่งถูกตัวเฮา ย้อนเฮาฮู้ สิกฤทธิ์แผ่ ช่านออกจากตัวเฮา”

47 เมื่อแม่ หญิงคนนั้นเห็นว่พระเยซูฮู้แล้ว นางกั้วจั้นตัวสั้นเข้ามากั้มลงกราบพระองค์ บอกพระองค์ต่อหน้าคนตั้ง หลายว่า นางได้ถูกต้องพระองค์ย้อนเหตุอะหยัง และได้หายโรคตัน ที่ 48 พระองค์อู้กับนางว่า “ลูกเหยความเจ้อของเจ้าเหยีย ะหื้อเจ้าหายโรคแล้ว ขอหื้ออยู่ดีมีสุขเนอ”

49 ตอนตีพระองค์กำลังอู้ยู่ยู่ นั้น มีคนมาจากบ้านของไย รัสดีเป็นนายธรรม ศาลามาบอกเขาว่า “ลูกสาวของต่านตายแล้ว บ่ต้องรบ กั วโนอา จำ รัยละ”

50 เมื่อพระเยซูได้ยินจา อัน จึงอู้กับไย รัสว่า “บ่ต้องกั้ว จงเจ้อเต้า อัน แล้วลูกจะหาย” 51 เมื่อมาแพว พระเยซูก็เข้าไปในเฮือน พระองค์บ่หื้อคนอื่นเข้าไปตวย

---

๑ 8:43 8:43 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความนี้ “เสี้ยมเงินทองหื้อหมอฮักขาจั้นหมดตัว”

นอกจากเปโตร ยอห์น ยากอบกับปีเออแม่ของหละอ่อนเต้าอัน⁵² คนตั้งหลายก็ให้หุยสนั่นป็นป็น ย้อนหละอ่อนคนนั้นตาย พระเยซูบอกหมู่เขาว่า “บ่ต้องให้ เขายังบ่ตายเตื่อลอ แต่หลับอยู่บ่ตาย”⁵³ คนตั้ง หลายก็ไค่ หัวใส่พระองค์ ย้อนหมู่เขาฮู้ว่าหละอ่อนนั้นตายแล้ว⁵⁴ พระเยซูกำมือหละอ่อนคนนั้นไว้ แล้วอุ้อออกมาว่า “ลูกเขย จงลุกขึ้นมาเตื่อะ”⁵⁵ แล้ววิญญาณของหละอ่อนก็ปี้กเข้าสู่ในหละอ่อนคนนั้น เขาก็ลุกขึ้นนั่งตั้น ที่ พระองค์สั่งป้อแม่ว่า “เอาเข้ามาหื้อหละอ่อนกิน”⁵⁶ ป้อแม่ของหละอ่อนก็ปากันตกสะเกิด แต่พระองค์สั่งห้ามเขาบ่หื้อบอกเหตุ ก้ารณดีเกิดขึ้นนั้นกับไฟสัคน

9

ส่งสาวกสิบสองคนออกไปเยียะก้าน

1 พระเยซูฮ้องสาวกสิบสองคนมา แล้วหื้อสิทธิอำนาจหมู่เขาไล่ผีฮ้าย๒กับฮัก ซาโรคต่างๆ หื้อหายได้² แล้วพระองค์ส่งหมู่เขาออกไปบอกเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า กับฮัก ซาคนเจ็บ ป่วยตัง หลายหื้อหาย³ พระองค์ส่งหมู่เขาว่า “บ่ต้องเอาอะ หยังไปตวยเนอเงินไม้ เต้า ถง ของกิน สตางค์ กากว่า เสื่อผ้าเหมผืน⁴ ถ้าเข้าไปในเฮือนใด ก็หื้อยังอยู่เฮือนนั้นจนกว่าจะย้ายไป⁵ หมู่บ้านใดบ่ยอมต้อนฮับตั้น เมื่อตั้นออกจากหมู่บ้านนั้นไปหื้อบ่ตั้น ผุ่นตีตีตั้นตั้นออกขวางไว้หั้นเมื่อส่อหื้อหั้นว่าพระเจ้าป้อใจกับบ่ยอม ฮับเขา”

๒ 9:1 9:1 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บสะอาด

⁶ หมูสาวกก็พากันออกไปไคว่บ้านไคว่เมือง บอกชาวดีกับชัก
 ษาคคนเจ็บป่วยกู้แห่งหือหาย

⁷ กษัตริย์เฮ โรดดีปกรองแคว้นกา ลี ลี ได้ยินเรื่องเหตุ ก่า
 รณต์ตั้ง หลายดีพระ เขชุกกับสาวกได้เยียะ ะ จึงสืบสนขนาด
 ย้อนบางคนบอกว่ายอหันเป็นขึ้นจากความตายแล้ว

⁸ บางคนว่าเป็นเอลียาห์มาปากฎ คนอื่นก็ว่าเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระ

⁹ เฮ โรดก็อู้ว่า “ยอหันนั้นเฮได้สั่งหือกกคอแล้ว
 แต่คนนี้ดีเฮได้ยินเรื่องของเขา เป็นไพหา” แล้วเฮ
 โรดจึงหาโอกาสดีจะปะพระองค์

ก่านเลี้ยงคนห้าป็นคน

¹⁰ เมื่อหมู้อครสาวกปี้กมาแล้ว เขารายงานพระ
 เขชุเรื่องดีหมู่เขาได้เยียะ พระองค์ก็ปาหมู่เขาแหละออกจากคนนัก
 ไปตั้งเมืองเบธไซดา ¹¹ แต่คนตั้งหลายอยู่จึงปากันไปตวยหาพระองค์
 พระองค์ก็ต้อนฮับเขา สอนเขาถึงเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า
 ไฟตองก่านหือพระองค์ฮักษาโรคพระองค์ฮักษาหือ

¹² ต่อนเมื่อ แลง สาวกสิบสองคนมาบอกพระองค์ว่า
 “บอกหือคนหมู่นี้ไปเฮาะของกินกับเฮาะดีอย่างนอนกันตามบ้าน ไซ่บ้านนาดี
 ย้อนดีนี้ทุ รกัน ดาร” ¹³ พระองค์บอกหมูสาวกว่า
 “หมู่ด้านไปเฮาะของกินมาเลี้ยงหมู่เขาเหียก่า” หมู่เขาก็ว่า
 “เฮาบมีอะหยังนัก มีก่าเข้าหนมปังห้าก้อนกับป้าสองตัวเต้า
 อัน จะหือเฮาไปซื้อของกินสำหรับคนหมู่นี้ก่า”

¹⁴ ดีอู้จา อี้ย้อนนับก่าป้อ จายได้ประมาณห้าป็นคน
 แล้วพระองค์จึงสั่งหมูสาวกว่า “จัดหือคนตึงหมดนั่งลงเป็นหมู่ๆ
 ละห้าสิบคน” ¹⁵ สาวกก็เยีย ะตามก่า
 สั่งคือจัดหือคนตึงหมดนั่งลง ¹⁶ พระองค์จึงฮับเข้า หนม
 ปังห้าก้อนกับป้าสองตัวนั้นมา แล้วแหงนหน้าขึ้นฟ้อฟ้าสวรรค์ขอบพระคุณ

แล้วก็หักส่งหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกคนตั้ง หลาย
 17 คนตั้งหมดได้กินอิ่มกู่คน แล้วหมู่เขาเก็บของกินดีเหลือได้สิบสองเช้าเต็มๆ

ซีโมนเปโตรบอกว่าพระเยซูเป็นไฟ

18 วันหนึ่ง เมื่อพระ เยซูอธิษฐานอยู่คนเดียว
 หมู่สาวกก็อยู่ใ้ๆ พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า “คนตั้ง
 หลายอู้กันว่าเฮาเป็นไฟกา” 19 หมู่สาวกตอบว่า “บางคนว่า
 เป็นยอห์นผู้หื้อบัพติศมา บางคนว่า เป็นเอลียาห์ บางคนก็ว่า
 เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าในสมัยโบราณดีเป็นขึ้นจาก

20 พระองค์ถามหมู่เขาว่า “หมู่ท่านลอกี้ดว่าเฮาเป็นไฟ” เป
 โตรตอบพระองค์ว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์ของพระเจ้า”

21 พระองค์สั่งหมู่สาวกบ่หื้อบอกเรื่องนี้กับไฟ
 22 แล้วบอกหมู่เขาว่า “บุตรมนุษย์จะต้องได้ฮับความตักทรมานหลายอย่าง
 หมู่คนเดาคนแก หมู่หัวหน้าปุโรหิต กับหมู่ธรรมา จ่า
 รัยจะบ่ยอม ฮับพระองค์ ในที่สุดพระองค์จะถูกฆ่าต่าย
 แต่หลังจากนั้นสามวัน พระเจ้าจะเยีย
 ะหื้อเป็นขึ้นจากความต่าย”

23 พระองค์ก็บ่บอกหื้อคนตั้ง หลายว่า
 “ถ้าไฟคนใดไค้เป็นสาวกของเฮา ก็หื้อคนนั้นตัดอกตัดใจ
 แบกไม้กางเขนของตัวเกา แล้วตวยเฮามากู่วัน

24 ย้อนว่าถ้าคนใดไค้ฮัก ซาจี้ วิตของตัวไว้
 คนนั้นจะฮัก ซาจี้ วิตนั้นบ่ได้ก็จะต่าย
 แต่ถ้าคนใดยอมสลละจี้ วิตของตัวย้อนหันแกเฮา
 คนนั้นจะมีจี้ วิตนิ รัน ดร 25 จะมีประโยชน์อะ
 หยังถ้าได้เป็นเจ้าของกู่สิ่งกู่อย่างในโลกนี้ แต่ต้องเสียจี้
 วิตของตัวไปเทีย 26 ถ้าคนใดอายย้อนติด ตามเฮากับกำ
 สอนของเฮา เฮาผู้เป็นบุตร มนุษย์ก็จะอายคนนั้นตวย
 เมื่อเฮาปี้กมาในโลกด้วยรัศมีของต่าน

กับของพระ บิดา ดึงของหมู่ทูต สวรรค์บริสุทธิ์
 27 แต่เขาบอกความจริงแก่หมู่ผู้ว่า
 หมู่ท่านบางคนที่ยืนอยู่ที่นี่จะยังป่ายต้อ
 จนกว่าจะได้เห็นแผ่นดินของพระเจ้าเหี้ยก่อน”

สาวกเห็นรัศมีของพระเยซู

28 เมื่อพระ เยชู้อุจจา อันแล้วได้สักแปดวัน
 พระองค์ก็พาเป โตร ยอห์น กับยาก
 อบอุ่น ไปบนดอยเพื่ออธิษฐาน 29 เมื่อพระองค์กำ
 ลังอธิษฐานอยู่ หน้าของพระองค์ก็เปียนไป
 เสื้อผ้าของพระองค์ก็ขาวจันต้องดำมาๆ
 30 แล้วมีสองคนคือโมเสสกับเอ ลี ยาห์กำ
 ลังอยู่กับพระองค์ 31 ผู้ต่อมาป่า กฎนั้นมีรัศมีอันยิ่ง ใหญ่ กำ
 ลังอยู่กับเรื่องความตายของพระองค์ที่จะเกิดขึ้นแต่ในกรุงเยรูซาเล็ม
 ตามความต้องการท่านของพระเจ้า 32 เป โตร ยาก อบอุ่น
 กำ ลังไค่ หลับ เมื่อตาแจ่งขึ้นก็เห็นรัศมีของพระองค์
 กับเห็นสองคนนั้นยืนอยู่กับพระองค์ 33 เมื่อสองคนนั้นกำ
 ลังจะลาพระองค์ เป โตรจึงอยู่กับพระ เยชูว่า “อา
 จำ รย์ครับ เป็นสิ่งดีแต่ๆ ดีหมู่เขาได้มาอยู่ที่นี่
 หมู่เขาจะแบ่งตบไว้สามหลัง หืออา จำ รย์ โมเสส
 กับเอ ลี ยาห์คนละหลัง” เป โตรบอู้ สึกตัวว่าได้ฮ้อะ
 หยงไป 34 เมื่อเขากำ ลังฮ้ออยู่นั้น มีเมฆหุ่มหมู่เขาไว้
 เมื่ออยู่ในเมฆหมู่เขาก็กำ 35 มีเสียงออกมาจากเมฆว่า
 “ท่านผู้นี้เป็นลูกของเขา เป็นผู้ดีเขาเลือกไว้ หือเจือ
 ฟังท่านเดื่อะ” 36 เมื่อเสียงดักแล้ว เขาตั้งสามก็เห็นกำพระ
 เยชูคนเดียวเต้า อัน เหตุ กำ รัตน์ดีหมู่เขาเห็นนั้น
 หมู่เขาเก็บเรื่องนี้ไว้ กับบได้บอกหือไฟฮ้อสักคน

พระเยซูไ้ผีฮ้ายออกจากหละอ่อน

37 เมื่อแจ้งเจ้าแล้ว พระเยซูกับสาวกสามคนนั้นลงดอยมา มีคนจ้ นวนนักมหาพระองค์ 38 มีป้อ จายคนหนึ่งในคนตั้งหลายตีมานั้นเอ็นพระองค์ว่า “อา จ้า รัชค์รับขอไปผ้อลูกข้าพเจ้าหน้อย ข้าพเจ้ามีลูกคนเดียวเต้า อัน 39 ผีฮ้ายเข้าเขา เยีย ะหื้อเขาฮ้องเสียงดังบำเดียวนั้นเลยกับโก้นลงจ้ กดินจ้ กงอน้ำลายออกเต็มปากจันเนื้อตัวมันไปหมด ผีตีงบออกจากเขาเลย

40 ข้าพเจ้าขอหมุสาวกของตั้นไ้ผีนั้นน้ออกแต่หมุเขาไ้มันน้ออกบได้” 41 พระ เยชูตอบว่า “เฮ้อ หมุคนบมีความเจือกับเยีย ะบตีเฮาจะอยู่กับหมุสูกับจะต้องอดทนกับหมุสูไปแพวไหนปาลูกมานี้แล” 42 เมื่อหละ อ่อนคนนั้นก้า ลังมา ผีฮ้ายก็เยียะหื้อเขาจ้ กดินจ้ กงอ แต่พระ เยชูสั่งผีฮ้ายนั้นหื้อออกมากับฮักษาหละอ่อนหื้อหายเป็นปกติ แล้วหื้อป้อของเขาฮับไป 43 คนตั้งหลายก็จิดในฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

แต่เมื่อหมุเขายังย็นจิดในสิ่งตั้ง หลายตีพระ เยชูเยีย ะ พระองค์ก็ฮู้กับหมุสาวกว่า 44 “ตั้นตั้งหลายจ้ก้านี้ไว้เนอ ว่าจะมีคนหัก หลังบุตรมนุษย์ แล้วมอบพระองค์หื้ออยู่ในอำนาจของคน” 45 แต่หมุสาวกบเข้าใจก้านั้น ย่อนพระเจ้ายังบเปิดเผยหื้อฮู้เพื่อหมุเขาจะยังบเข้าใจเตื่อ แต่หมุเขาก็บก้าถามพระองค์

ไ้ใหญ่เหลือเป็น

46 แล้วมีก้านเถียงกันเกิดขึ้นในหมุสาวกว่า ในหมุเขาไ้จะเป็นไ้ใหญ่ตีสุด 47 พระ เยชูฮู้ว่าหมุเขาก็ตีอะหยัง จึงเอาหละ อ่อนหน้อยคนหนึ่งมายืนฮิมพระองค์

48 แล้วบอกหมู่เขาว่า “ไฟคนใดดีต่อน
 ฮับคนดีเป็นเหมือนหละ อ่อนหน้อยจา อี้ฮ้อนหันแก่เฮา
 ก็เปรียบเหมือนกับว่าคนนั้นได้ต่อน ฮับเฮาตวย
 คนใดต่อน ฮับเฮาคนนั้นก็ไดต่อน ฮับผู้ตีใจเฮามา
 ย้อนว่าไฟเล็กหน้อยดีที่สุดในหมู่ต่าน คนนั้นละเป็นใหญ่ดีสุด”
 49 ยอหันบอกพระ เยชูว่า “อา จำ รัชค์รับ
 หมู่เฮาหันคนหนึ่งไล่ฝื่ออกในนามของพระองค์
 หมู่เฮาก็ห้ามเขา ย้อนเขาบ่ใจหมู่เฮา” 50 พระ
 เยชูบอกยอหันว่า “บ่ต้องห้ามเขาเนอ ย้อนว่าไฟบ่ต่อ
 ต่านหมู่ต่าน เขาก็เป็นหมู่ของต่านแล้ว”

จาวสะมาเรียบ่ต่อนฮับพระเยชู

51 บ่า กองไก่เวลาตีพระเจ้าจะฮับพระองค์ปิ๊กสวรรค
 พระองค์ก็ตั้ง ใจแน่ว แน่ดีจะไปกรุงเยรูซาเล็ม

52 พระองค์ส่งบางคนสว่าง หน้าไปบอกชาวดีหมู่บ้านจาวสะ
 มา เรียกอ่อน เบื่อเกีย มสิ่งต่างๆ หื้อพร้อมสำหรับพระองค์

53 แต่จาวบ้านบ่ต่อนฮับพระองค์ ย้อนหันว่าพระองค์จะชื้อไปกรุงเยรูซาเล็ม

54 เมื่อยาก อบกับยอหันสาวกของพระองค์หันจา
 อั้น ก็ถามพระองค์ว่า “องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า
 พระองค์ไค้หื้อหมู่เฮาขอไฟลงมาจากสวรรคเผาหมู่เฮาเหยียดีก่อ”

55 พระองค์เหลียวหน้ามาว่าหื้อเขา 56 แล้วพระองค์กับหมู่สาวกก็เข้าไปแหม

57 เมื่อพระ เยชูกับหมู่สาวกก่า ลังเตียวตางไป
 ก็มีคนหนึ่งบอกพระองค์ว่า “ต่านไปตางใด
 ข้าพเจ้าขอตวยต่านไปตางนั้น” 58 พระ เยชูบอกเขาว่า
 “หมา ในยังมีฮูอยู่ นกในอากาศยังมีฮังนอน แต่บุตร
 มนุษย์บ่มีดีจะชุกหัวนอน” 59 พระองค์บ่บอกแหมคนว่า
 “ตวยเฮามาเตอะ” คนนั้นตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า

หื้อข้าพเจ้าไปก็ไปฝั่งศพปีก่อนเต๊อะ” ⁶⁰ พระเยซูบอกเขาต่อไปว่า “หื้อคนตายฝั่งคนตายเอาคนเดียวเต๊อะ แต่ต้านจงไปบอกชาวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า” ⁶¹ แหมคนหนึ่งบอกพระองค์ว่า “อา จำ รยักรับตัวเฮาจะไปตายเหมือนกัน แต่ขอไปลาตั้งบ้านก่อน” ⁶² พระเยซูจึงบอกเขาว่า “ไฟกำร้อ น ไถ แล้ง ว้ายหน้าปักเหยียนั้นก็บ่เป็งสำหรับแผ่นดินของพระเจ้า”

10

สาวกเจ็ดสิบสองคนออกไปบอกชาวดี

¹ เมื่อเหตุ กำ รณ्हุ่มนั้นสว่างป็นไปแล้ว พระเยซูก็ตั้งสาวกแหมเจ็ดสิบสองคน^๓ ใจเขาออกไปเป็นกำรหื้อลวงหน้าไปก่อนพระองค์ เข้าไปในเมืองกับหมู่บ้านต่างๆ ดีพระองค์จะไป ² พระองค์อุ้กับหุ่มสาวกว่า “มีคนนักดีพร้อมจะฮับเจ็อเหมือนข้าวเหลืองเต็มไต้ แต่คน งานดีจะเกี่ยวนั้นยังมีหน้อยล้าไป ยอนจาอันหื้อจ้วยกันอ้อนวนอนขอพระเจ้าผู้เหยียบเหมือนเจ้าของนา หื้อส่งคน งานมาเปือจ้วยกันเกี่ยวพืชผลของพระองค์ด้วย ³ ต้านตั้งหลายจงออกไปเต๊อะ เฮาส่งต้านออกไปเหยียบเหมือนส่งหุ่มลูกแกะแะมกำงหุ่มหมาป่า ⁴ บ่ต้องเอาถงสตาจค้ กาว่าถงสะพาย กาว่าเก็บแหมกึ่งไป กับตำมหนดางก็บ่ต้องเสียเวลาดีกตวายไฟ ⁵ ถ้าจะเข้าเฮือนใดก็หื้อป่นปอนว่า ‘ขอสันตีสุขจงมีแก่เฮือนนี้เต๊อะ’ ⁶ ถ้าเขาฮักสันตีสุขกำ ปอนของต้านก็จะอยู่กับเขา ถ้าเขาบ่ฮักสันตีสุขกำ ปอนนั้นก็จะปักคินมาหาหุ่มต้าน ⁷ จงยังอยู่ในเฮือนนั้นกินดื่มของดีเขาหื้อน ยอนว่าคนดีเหยียบ ะกำนก็สมควรจะได้ ฮับกำจ่าง

^๓ 10:1 10:1 สำเนาโบราณบางฉบับบันทึกว่า เจ็ดสิบคน

บ่ถ้าย้ายจากเฮือนนี้ไปอยู่เฮือนปุ่น⁸ ถ้าหมู่ตันเข้าไปในเมืองใด
แล้วมีคนต้อนรับ ฮับหมู่ตัน ทื่อกินของ กินดีเขาจัดตั้งไว้
⁹ จงฮัก ชาคนป่วยในเมืองนั้นทื่อหายป่วย
เวลาฮัก ชาคนป่วยก็ทื่อสอนหมู่เขาว่าแผ่น
ดินของพระเจ้าไ้เข้ามาແผแล้ว¹⁰ แต่ถ้าหมู่ตันเข้าไปในเมืองใด
แล้วคนในเมืองนั้นบ่ต้อนรับฮับหมู่ตัน ทื่อออกไปก้างกองเมืองนั้น
บอกหมู่เขาว่า¹¹ ‘แม้แต่ซี้ฝุ่นในเมืองของหมู่เจ้าตีติดตีนหมู่เฮา
หมู่เฮาก็จะปัดออกเปื่อแสดงเถิงก้านบ่ยอม ฮับหมู่เจ้า
แต่หมู่เจ้าจงเข้า ใจข้อความนี้เตื่อะ คือแผ่น
ดินของพระเจ้าไ้เข้ามาແผแล้ว’¹² เฮาบอกหมู่เจ้าว่า
โต๊ษของเมืองโส โดมฉิในวันตีพระเจ้าตัดสินลง โต๊ ขบาป
ยังจะเบาเหลือโต๊ษของเมืองนั้นແหม

¹³ “ความนิบหายก็จะเกิดกับเมืองโค รา
ชิน เมืองเบธไซ ดา ยอนถ้าเฮาไปเยีย
ะก้านอัศจรรย์แบบเดียวกันตีเมืองไทระกับเมืองไซ ดอน
คนตีงหลายตีหันก็จะกลับ ใจจากบาป ปากันนุ่งผ้ากระสอบ
นั่งลงเอาซี้เต้าผูกใส่หัวตัวเก่าไปเมินแล้ว¹⁴ ในวันตัดสินลง
โต๊ ขบาป โต๊ษของเมืองไทระกับเมืองไซ ดอน
จะเบาเหลือโต๊ษของหมู่เจ้า¹⁵ ส่วนเมืองคา เป อร
นา อุมเจ้าก็ตีว่าเจ้าจะถูกยกขึ้นเปีย งฟ้ากา บ่ใจเนอ
แต่หมู่เจ้าจะตกลงไปถึงแดนคนตาย”

¹⁶ พระ เยชูบอกหมู่สาวกว่า “คนตีฟิงตันตั้ง
หลายก็ได้ฟิงเฮา คนตีบ่ยอมฮับตันตั้งหลาย ก็บ่ยอมฮับเฮา
คนตีบ่ยอมฮับเฮาก็บ่ยอมฮับผู้ตีใจเฮามา”

สาวกเจ็ดสิบสองคนเป๊กมารายงาน

17 หมูสาวกเจ็ดสิบสองคนนั้นก็ปีกมาด้วยความชื่น
 จม ยินดี บอกพระองค์ว่า “องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า
 แม้แต่หมู่นี้ หมู่เขาก็บังคับโดยนามของพระองค์ได้”

18 พระองค์บอกหมู่เขาว่า “เขาได้เห็นซา
 ตานตกลงจากฟ้าเหมือนฟ้าแมบ 19 ฟิงเนอ
 เขาได้หื้อหมู่ต่านมีอำนาจอย่างปู้ดกับแมงปองได้

ดิงหื้อมีอำนาจยิ่ง ใหญ่เหลือศัตร์ของพระเจ้า
 บ่มีสิ่งใดเทียบ ะอันตรายต่านได้สักอย่าง

20 บ่ถ่าจั้น จม ยินดีในเรื่องตี้ต่านบังคับผีได้
 แต่หื้อยินดีตี้จ้อของหมู่ต่านจดไว้แล้วในสวรรค์”

21 ต่อนั้น พระ เยชูมีความสุขตี้เกิดจากพระ
 วิทยญาณบริสุทธิ จึงอู้ว่า “ข้าแต่พระ
 บิดา ผู้เป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์กับแผ่นดิน
 โลก ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระองค์

ย่อนว่าพระองค์ได้ปิดบังเรื่องต่างๆ หมู่นี้

บ่หื้อผู้มีพญาปัญญา กับผู้มีกานศึกษาได้อู้
 แต่ได้เปิดเผยหื้อกับหมู่คนตี้ถ่อม ใจเป็นเหมือนหละ
 อ่อนหน้อยๆ ข้าแต่พระ บิดาเจ้า แม่นแล้ว พระองค์บ่
 ใจตี้จะเยียะจาอัน

22 “พระ บิดาได้มอบสิทธิอำนาจเหนือกู่สิ่งกู่อย่างหื้อเขา
 บ่มีใผอู้ จักพระ บุตรว่าเป็นใผนอกจากพระ บิดา บ่มีใผอู้
 จักพระบิดาว่าเป็นใผนอกจากพระบุตร กับคนตี้พระบุตรต่อ
 อกานเปิดเผยหื้ออู้จักเต้าอัน”

23 พระ เยชูเหลือวไปฟ้อหมู่สาวก อู้กำหมู่เขาเต้า อันว่า
 “คนตี้ได้หันในสิ่งตี้หมู่ต่านได้หันก็เป็นสุข 24 เขาบอกต่านตั้ง
 หลายว่าหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้ากับ

กษัตริย์หลายองค์ไค่หันสิ่งดีต้่านตั้ง หลายหัน แต่กับเกยหันไค่ไค่ยินสิ่งดีต้่านตั้งหลายไค่ยิน แต่กับเกยไค่ยิน”

จาวสะมาเรียใจดี

25 มีผู้ชำนาญบทบัญญัติคนหนึ่งยืนขึ้นลองเจิงพระองค์ถามว่า “อาจารย์ ข้าพเจ้าจะต้องเยียะความดีอะหยังพอง เกิงจะได้จี วิตนิ รัน ดร” 26 พระองค์ตอบเขาว่า “ในบทบัญญัติของโมเสสมีก่า เขียนไว้จาใดพองต้่านอ่านแล้วเข้า ใจอย่าง ไค่” 27 เขาตอบพระองค์ว่า “จงฮักองค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระเจ้าของต้่านจนสุดจิตสุดใจสุดก่า ลัง กับสุดพญาปัญญาของเจ้าฅ

กับจงฮักเป็อนบ้านเหมือนฮักตัวเก่า”ณ 28 พระองค์จึงฮักกับเขาว่า “ต้่านตอบถูกแล้ว จงเยีย ะจายอัน แล้วจะได้จีวิตนิรันดร”

29 แต่คนนั้นไค่แสดงว่าตัวดี จึงถามพระ เยชูว่า “ไฟเป็นเป็อนบ้านของข้าพเจ้า” 30 พระ เยชูตอบว่า “มีบ้อ จายคนหนึ่งออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปเมืองเย ริโค เขาถูกหมูโจรปล้น โจรนั้นได้ลู่เอาเสื้อผ้าของเขาบุนตีเขา แล้วละเขาไว้ดีหั้นจนเกือบจะต่าย

31 ปอดิปุโรหิตคนหนึ่งเตียวไปตั้งนั้น หันใส่คนนั้นก็เตียวเว้น ไปแฮมเฟิกนึ่ง

32 คนหนึ่งในหมูเลวิกก็เยีย ะอย่างเตียวกัน เมื่อมาเกิงดีหั้นหันใส่คนนั้นแล้วก็เว้น ไปแฮมเฟิกนึ่ง 33 แต่มีจาวสะ มาเรียคนหนึ่งเมื่อเตียวมาเกิงคนนั้น หันใส่เขาแล้ว ก็มีใจอิน ดู

34 เข้าไปฮัก ซาเขาโดยเอาน้ำมันกับเหล้าองุ่นออกใส่แผลแล้วเอาผ้ามาป็นแผลหือ กับเอาเขาขึ้นชีลาของตัวปามาตีโรงแรมแห่งนึ่งและฮัก ซาพยาบาลเขา

35 แจ้งเจ้ามาเมื่อจะไปต่อแฮม จาวสะ มา

ฅ 10:27 10:27 ฉ.บ. 6:5 ณ 10:27 10:27 ลนด. 19:18

เรียกคนนั้นก็เอาสตางค์สองเดนนา ริ อันหื้อเจ้าของโรงแรมไว้บอก ว่า ‘ฮัก ษาเขาเต๋อะ สตางค์ตี้ต้องเสียนักเหลือนี เมื่อเฮาปี้กมาจะเต๋ อมหื้อแหม’” ³⁶ พระเยซูก็ถามธรรมา จำา รัยคนนั้นว่า “สามคนนั้น ต้านก็คิดว่าคนใดเป็นเป็อนบ้านของคนตี้ถูกปล้น”

³⁷ เขาตอบว่า “ก็คนตี้เม ตต้าเขานั้นละ” พระเยซูจึงบอกเขาว่า “ต้านจงไปเยยะเหมือนจาอันเต๋อะ”

พระเยซูอยู่บ้านมารธา กับมารีย์

³⁸ เมื่อพระ เยชูกับหมู่สาวก้า ลังเตียว ตางต้อไปกรุงเยรูซาเล็มนั้น ก็เข้าไปตี้หมู่บ้านึง มีแม่ญิงคนึงจื่อมารธา ต้อน ฮับพระองค์ไว้ตี้เฮือนของนาง ³⁹ มารธามีน้องสาวคนึงจื่อมารีย์ มารีย์ก็มานั่งฮิมตี้นพระเยซู ฟังกำลังสอนจากพระองค์ ⁴⁰ มารธาเมเยยะว่าเยยะกินอยู่คนเดียว จึงเอิ้นถามพระ เยชูว่า “อา จำา รัยเจ้า อา จำา รัยบ่สน ใจก้า ตี้น้องสาวปลอยข้า เจ้าเยยะก้านคนเดียว ขอบอกเขามาจ้วยข้าเจ้าน้อย” ⁴¹ พระเยซูตอบนางว่า “มารธาเหย เจ้ากระวนกระวายกับฮ้อ น ใจในหลายอย่างล้าไป ⁴² สิ่งตี้จำเป็นมีสิ่งเดียวเต๋อัน มารีย์ได้เลือกเอาสิ่งตี้อันนั้น ไผจะลู่เอาไปจากเขาตึงบ่ได้”

11

พระเยซูสอนเรื่องก้านอธิษฐาน

¹ มีวันึงพระ เยชูอธิษฐานอยู่ในตี้แห่งึง เมื่ออธิษฐานจบแล้วสาวกคนึงบอกพระองค์ว่า “อา จำา รัยครับ ขอสอนหมู่เฮาอธิษฐาน เหมือนตี้ยอห์นผู้หื้อบัพ ติศ มาสอนสาวกของเขาฟ่อง”

2 พระองค์บอกหมู่เขาวว่า “เมื่ออธิษฐานถือว่า ‘ข้าแต่พระบิดาขอให้นามของพระองค์เป็นต้นับถือ ขอหื้อแผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ 3 ขอโผดหื้อข้าพระองค์ตั้งหลายมีอาหารกินตั้งวัน 4 ขอโผดยกโด้ษาบของข้าพระองค์ตั้งหลาย เหมือนข้าพระองค์ยก โด้ ษหื้อคนตีเยียะบาบต่อข้าพระองค์นั้น ขอบหื้อปาข้าพระองค์ตั้ง หลายเข้าไปหากานลองใจ”

5 พระองค์อู้กับหมู่เขาวว่า “สมมติคนนึ่งในหมู่ตันไปหาเสี่ยวคนนึ่งต้บ้านในง คิน อู้กับเขาวว่า ‘เสี่ยวเหยขอฮิมเข้า หนมปังสักสามก้อนเตอะ 6 เป็อนเฮาคนึ่งกำหาเตียวตางมาเถิง เฮาบมีอะ หยังจะหื้อเขากิน’ 7 แล้วเสี่ยวต้้อยตั้งในบ้านก็ตอบว่า ‘ห้ามมารบกั วนกันเตอะ ปะ ตูบ้านก็หีบแล้ว หมูลุกๆ กับเฮาก่า ลังจะหลับ เฮาลุกไปเอาหื้อเสียวบได้’ 8 เฮาบอกตันตั้ง หลายว่า เถิง แม้ว่าเป็นเสียวกัน เขาก็ยังบลุกมาเอาหื้อ แต่ย่อนคนนึ่งต้้อยตักๆ เสี่ยวคนนึ่งจึงลุกขึ้นมาเอาหื้อตามต้ต้อ งกาน 9 เฮาจึงบอกตันตั้ง หลายว่า จงขอแล้วจะได้ จงเซาะแล้วจะปะ จงฮ้องต้ปะ ตูแล้วจะเปิดหื้อ 10 ย่อนว่ากุคนตีขอก็จะได้ กุคนตีเซาะก็ปะ กุคนตีฮ้องต้ปะ ตูก็จะเปิดหื้อเขา 11-12 มิไผในหมู่ตันต้เป็นป้อ ถ้าลูกขอปาจะเอางูปี้ดหื้อแตนก้า ถ้าขอไช้จะเอาแมงป่องหื้อเขากา 13 ย่อนว่าตันตั้ง หลายต้เป็นคนบาบก็ยังฮู้ จักเอาของตีๆ หื้อลูก แล้วน้กเหลือนั้น พระ บิดาต้้อยในสวรรค์จะบหื้อพระ วิญญานบริสุทธีกับคนตีขอจากพระองค์กา”

๔ 11:11-12 11:11-12 สาเนาโบราณบางฉบับเพิ่มประโยคว่า ถ้าลูกขอเข้าหนมปัง จะเอาปาหินหื้อกา

พระเยซูเจ้าอำนาจของพระเจ้าไล่ผี

14 วันหนึ่งพระ เยซูไล่ผีดีเยีย ะหื้อคนเป็นไม้ออกจากป้อ
 15 กระจายคนหนึ่ง แล้วเขาก็อยู่ได้ คนตั้ง หลายก็ปากันเง็ด
 16 แต่บางคนในหมู่เขาอู้ว่า “คนนี้ไล่ผีออกได้โดยใจอำนาจของเบ
 17 เอล เซบรู ลหัวหน้าผี” 16 ซ้ำคนก็จะมาทดลองพระองค์
 ขอหื้อพระองค์เยีย ะหมาย สำคัญจากฟ้าสวรรค์หื้อพ่อ
 17 เป็้อจะฮู้ว่าพระองค์มาจากพระเจ้าแต่ๆ

17 แต่พระองค์ฮู้กำ กัดในใจของเขาจึงอู้ว่า
 “อาณาจักรใดถ้าแตกแยกกันจะนิบหาย
 18 ครอบคริวใดแตกกันก็นิบหาย 18 ถ้าซา
 19 ต้านแตกแยกกันในหมู่ของมัน อาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้จาใด
 19 ต้านตั้ง หลายว่าเฮาไล่ผีออกโดยใจอำนาจของเบ เอล
 20 เซบรู ล 19 แต่ถ้าเฮาไล่ผีออกโดยใจอำนาจของเบ เอล
 20 เซบรู ล หมู่ของต้านไล่ผีออกโดยใจอำนาจของไฟ
 20 จา อันหมู่ของต้านนั้นละ จะเป็นผู้ตัดสินเรื่องนี้ได้
 20 แต่ถ้าเฮาไล่ผีออกโดยอำนาจของพระเจ้า แสดงว่าแผ่นดิน
 20 ของพระองค์ก็มาถึงหมู่ต้านแล้ว

21 “เมื่อคนตีมีกำ ลัง กำอาวุธเฝ้าเฮือนของตัวอยู่
 21 สิ่งของของเขาก็จะมีอยู่โดยบมีอันตราย

22 แต่เมื่อมีคนตีมีกำ ลังนักรเหือเขา เข้ามาตอสูแล้วเขาก็าน
 22 คนนั้นก็จะสู่อารูตีเขาว่างใจไปเหีย แล้วเก็บเอาสิ่งของทรัพย์สมบัติของเขา

23 “ถ้าไฟบได้อยู่ฝ่ายเดียวกับเขาก็เป็นศัตรูต่อเฮา
 23 ไฟบได้จ้วยฮ้องคนเข้ามาเปาะมาต้อมกับเฮา ก็เป็นคนเยีย
 23 ะหื้อคนแตกทะเลชะแจไป

ผีฮ้ายปีกมาตีเก่า

24 “ผีฮ้าย๕ตัวหนึ่ง เมื่อออกจากตัวของคนไปแล้ว ก็ฮ้อนไปตามตีกัน ดารแห่ง แล้งเปื้อนเขาหาที่อยู่ใหม่ แต่ก็เขาหอบปะ ผีฮ้ายตัวนั้นเลยฮู้ขึ้นว่า ‘ข้าจะปึกไปเฮือนหลังเก่าตีได้ออกมาแล้วดีกว่า’

25 เมื่อปึกมาแล้วก็เห็นว่า เฮือนหลังเก่านั้นผู้ยวสะอาดเรียบร้อยดี

26 ผีตัวนั้นก็ไปจวนผีตัวอื่นๆ แหมเจ็ดตัวตีฮ้ายเหลือมันแหม แล้วปากันเข้ามาอยู่ในเฮือนหลังนั้น สุด ต้ายแล้วคนๆ นั้นก็เข้าฮ้ายเหลือเก่าแหม”

คนดีเป็นสุขเหลือคนอื่น

27 เมื่อพระ เยชูกำ ลังฮู้อยู่ มีแม่ ญิงคนหนึ่งในคนตั้ง หลายฮ้องบอกพระองค์ว่า “แม่ตีเกิดพระองค์และหื้อกินนม ก็เป็นสุข” 28 แต่พระองค์ฮู้ว่า “คนตั้ง หลายตีได้ยินถ้อย กำของพระเจ้า แล้วเยย ะตำถ้อย กำนั้น ก็เป็นสุขเหลือมันแหมก่อน”

เรื่องคนชอบเขาหาก่านอัศจรรย์

29 เมื่อคนปากันมานักขึ้นแหม พระองค์ก็ฮู้ว่า “คนสมัยนี้เป็นคนบ่ดี มีกำพ่อหาหมาย สำคัญเต้า อัน แต่เฮาจะบ่เยย ะหื้อหันเนอ นอกจากหมาย สำคัญตีเกิดขึ้นกับโย นาทเต้า อัน 30 ย้อนว่าสิ่งตีเกิดขึ้นกับโย นาทได้เป็นหมาย สำคัญหื้อจาวเมืองนี้ นะ เวห์ฮู้ว่า พระเจ้าได้ส่งเขาไป ก็เหมือนกันกับสิ่งตีจะเกิดขึ้นกับบุตร มนุษย์ก็เป็นหมาย สำคัญหื้อคนในสมัยนี้ฮู้ 31 ในวันตีพระเจ้าจะตัดสินโลก พระ ราชนีของตั้งได้ด ก็ะยีนขึ้นนาบ โต้ ษคนในสมัยนี้

๕ 11:24 11:24 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บสะอาด ด 11:31 11:31 1 พกษ. 10:1-10

ย้อนว่าพระนางได้มาจากตีสุดป้ายแผ่น ดินโลก
 เบื่อจะมาฟังสติปัญญาของกษัตริย์ซา โลม อน แต่บำ
 เดียวนี้คนดีเป็นใหญ่เหลือกษัตริย์ซา โลม อนอยู่ดีนี่
 แล้วหมุด้านก็บยอมฟัง ³² จาวเมืองนี้ นะ เวห์จะยีนขึ้นนียบ
 โต้ ษคนสมัยนี้ ในวันตีพระเจ้าตัดสินโลก ย้อนว่าเขาตั้ง
 หลายได้กลับ ใจจากบาปเมื่อโย นาทไปสั่งสอนหมู่เขา
 แต่ตอนนี้คนดีเป็นใหญ่เหลือโย นาทอยู่ส่องหน้าหมุด้าน
 แต่ยังมีไฟกลับใจจากบาปสักคน

³³ “บมีไฟเมื่อตามโกมไฟแล้วจะเอาตั้งไว้ตีลับตีบัง
 กา ว่าเอาถักควบไว้แต่จะตั้งไว้บนตั้ง เป็คนตั้ง
 หลายตีเข้ามาจะหันเป่ง แจ้งได้ ³⁴ แก่น
 ต่าเทียบเหมือนโกมไฟส่องแจ้งในตัวของคนเขา
 ถ่าแก่น ต่าของต้านตี ตึงเนื้อตึงตัวก็เป่ง แจ้งไปหมด
 ถ่าแก่น ต่าของต้านบตี ตึงตัวของต้านก็จะมิดหมด
³⁵ ย้อนจา อันจงหละ วังหือตี หละ วังความเป่ง
 แจ้งตีต้านก็คิดว่าอยู่ในตัวเป็นความมิด ³⁶ ถ่าตัวของต้านตึงหมดมีก้าความเป่ง
 แจ้งบมีความมิดเลย ก็แจ้งไปหมดเหมือนกับโกมไฟตีส่องมาหาต้านั้น”

พระเยซูติเตียนหมู่ฟารีสีกับหมู่ธรรมาจารย์

³⁷ เมื่อพระองค์อยู่เสร็จแล้ว มีคนหนึ่งในหมู่ฟา
 ริ สีเจิญพระองค์ไปกินข้าวตวยกันดีบ้าน
 พระองค์ก็เข้าไปแล้วนั่งลงกินตวยกัน ³⁸ เมื่อฟา ริ
 สีคนนั้นหันว่า พระ เยชูบได้เยีย ะพิริช่วยมือก่อนกินข้าว
 เขาก็แปลก ใจ ³⁹ พระองค์อยู่กับเขาว่า
 “หมู่ฟา ริ สีล้างถ้วยจานก้าตั้งนอกเต้า อัน
 แต่ตั้งในนั้นมีก้าความโลกกับก้านบตี ⁴⁰ หมู่คนง่าว
 พระเจ้าผู้สร้างตั้งนอกก็ได้สร้างตั้งในตวยบใจก้า

41 จงเอาของที่อยู่ในถ้วยจานหรือคนตัก ยาก
แล้วก้อย่างก็จะสะอาดบริสุทธิ์สำหรับเจ้า

42 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ฟาริสีย่อนหมู่เจ้าถวายสืบลดจากหอม ด่วน ชมื่น กับหมู่เครื่องเทศ แต่บสนใจความยุติธรรมกับความฮักต่อพระเจ้า กำนถวายสืบลดเจ้าก็ควรเขีย ะอย แต่บตีละสิ่งสำคัญหมูนั่นตวย

43 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ฟาริสีย่อนเจ้าชอบนั่งตัดดีสำคัญในธรรม ศาลาของจาวยิวกับชอบหื้อคนไหว้วางกาดก่างลี 44 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตั้งหลาย ย่อนหมู่เจ้าเฝียบเหมือนอุโมงค์ฝังศพดีคนบฮู้ว่ามีศพฝังอยู่หั้นคนจะเตียวย่า ไปย่ามาโดยบฮู้เรื่อง๖”

45 ผู้ชำนานูยทบัญญัติคนหนึ่งบอกพระองค์ว่า “อาจำ รย์ ดีต้านว่าจา อัน ต้านก็ดูแควนหมู่เฮาตวยก่า”

46 พระองค์ก็บอกเขาวว่า “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ผู้ชำนานูยทบัญญัติย่อนหมู่เจ้าตั้งกฏดียากๆ หื้อคนตั้ง หลายแบกไว้ แต่หมู่เจ้านั้นก็บยอมจ้วยจิสักหน้อย 47 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตั้งหลาย ย่อนหมู่เจ้าได้แบ่งอุโมงค์ฝังศพดีเบ็งกับผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระแต่บ้ออัยแม่หม่อน ของหมู่เจ้านั้นละเป็นคนฆ่าหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระ

48 ดีหมู่เจ้าเฝีย ะนั้นก็แสดงว่าหมู่เจ้าหันดีหันงามกับสิ่งดีบ้ออัยแม่หม่อน ได้เฝีย ะหมู่เขาฆ่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้าแล้วหมู่เจ้าก็มาแบ่งอุโมงค์ฝังศพหื้อ 49 ย่อนจาอัน

พระเจ้าได้ฮู้ตามบัญญัติของพระองค์ว่า ‘เฮาจะส่งผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนเฮากับหมู่ฮ้อครสาวกไปหาหมู่เขา หมู่เขาก็จะฆ่าเหยยพอง จะค่าเหยยพอง’ 50 ย่อนจาอันคนในยุคนี้นี้ละ จะต้องฮับโตฮู้ดีได้ฆ่าหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า

๖ 11:44 11:44 จาวยิวถือว่ากำนถูกใส่หลุมฝังศพเฝีย ะหื้อเป็นมลทิน

หมดตั้งแต่เมื่อเก้าสร้างโลก ⁵¹ คือตั้งแต่อา
 แบลลงันถึงเศ คา ริ ยาห์^๔ที่ถูกฆ่าตายหละหว่างพระ
 วิหารกับแต่นปุ จา เฮาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า
 คนในยุคนี้จะต้องฮับโต้ษตีได้ฆ่าคนหมู่น้อยอย่างแนอน
⁵² ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ผู้ชำนาญบัพญญัตติ
 ย้อนว่าหมู่เจ้าเอาลูกชะแจแห่งความฮู้เรื่องพระเจ้าไปซ่อนไว้เหีย
 แต่หมู่เจ้าก็บยอมเข้าไป คนอื่นฮิจะเข้าไป
 หมู่เจ้าเองก็ขวางไว้เหีย”

⁵³ เมื่อพระ เยชูออกมาจากบ้านฟา ริ สีคนนั้นแล้ว
 หมูธร รมมา จ่า รัยกับหมู่ฟา ริ สีก็ตั้ง เก้า ต่อ
 ต้านพระองค์อย่างแแสงกับหลุ่มถามพระองค์หลายอย่าง
⁵⁴ หมู่เขาหวังจะฮับพิดเอาจากกำของพระองค์
 เปื่อจะฟ้องพระองค์ได้

12

กำเตือนเรื่องความหน้าซื่อใจกิดของหมู่ฟาริสี

¹ กำนั้นมีคนนักเป็นปับันๆ คนมาจ มนุ มยัดกันฮ้อย
 พระ เยชูฮู้กับหมู่สาวกของพระองค์ก่อนว่า “ต้านตั้ง
 หลายจงหละ วังเจือ พูของหมู่ฟาริ สี คือความหน้าซื่อใจกิด
² แต่ก้อย่างตีปิดบังซุกไว้จะเปิดหื้อหัน
 ติงตีเป็นความลับก้อย่างจะถูกเปิด เผยออกมาหมดหลัง
³ ย้อนจา อันกุสิ่งตีต้านฮู้ในตีมีด คนจะได้ฮินในตีแจ้ง
 กับสิ่งตีต้านซุบ ซาบตีหู้ในห้องส่วนตัว
 จะมีคนเอื้อนบอกบนดาดฟ้าหลังคาตีก

๗ 11:51 11:51อาแบลเป็นคนแรกที่ถูกฆ่าตายในปฐมกาล 4:8 ๘ 11:51 11:51
 เศคาริยาห์ เป็นปุโรหิตคนสุดท้ายที่ถูกฆ่าใน 2 พศต. 24:20-21

ผู้ตีเฮาสมควรถั่ว

4 “เป็อนของเฮาเหย เฮาขอบอกต้านตั้งหลายว่าบต้องถั่วคนตีฆ่าได้ถั่วตัว แล้วเมื่อลูนมาก็เหย ะอะหยังต้านแหมบได้⁵ แต่เฮาจะเต็อนหื้อฮู้ก่อนว่าสมควรถั่วไฟหื้อถั่วพระเจ้าผู้ตีฆ่าต้านได้ แล้วยังมีฤทธิ์อำนาจจะเอาโจ้งลงหม้อหน้า ฮุกได้แหม หื้อถั่วพระองค์นั้นละ 6 นกจอกห้าตัวเป็นชายกันสองบาท^๕บใจกา แม้นกตัวเดียวพระเจ้าก็บลิ้ม 7 ขนาดผมของต้านมีก็เส้นพระเจ้าก็นับไว้หมดแล้ว ย้อนจา อีบต้องถั่วเนื้อหมู่ต้านมีก้านักเหลือนกจอกหลายตัวแหมก่อน

8 “เฮาบอกหมู่ต้านว่า คนใดตียอม ฮับเฮาต่อหน้าคนในโลกนี้ บุตร มนุษย์ก็จะยอม ฮับเขาต่อ หน้าหมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้า 9 แต่คนใดตีบยอม ฮับเฮาต่อหน้าคนในโลกนี้ เฮาก็จะบยอม ฮับเขาต่อ หน้าหมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าเหมือนกัน 10 พระเจ้ายังจะยกโต๊ ษหื้อกับคนตีดาบุตร มนุษย์ได้ แต่จะยก โต๊ ษหื้อคนตีฮู้หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งบได้

11 “เมื่อหมู่ต้านถูกปาไปตัดสินโต๊ ษในธรรม ศาลา กาว่าต่อ หน้าเจ้า เมืองกา ว่าผู้มีอำนาจตัดสิน บต้องฮ้อนอกตก โจ้วจะตอบจาใดจะฮู้จาใด 12 ย้อนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสอนต้านว่า ควรจะฮู้จาใดในเวลานั้น”

เศรฐฉิ่ง่า

13 มีคนหนึ่งในหมู่คนตีมาหั้นบอกพระ เยชูว่า “อา จ่า รัชขอสั่งหื้ออ้ายแบ่งมรดกหื้อข้าพเจ้ากำเต๊อะ” 14 แต่พระ

---

^๕ 12:6 12:6 ถั่วแปลตรงๆ กับภาษากรีกเป็น สองเหรียญอัสซารีอัน เซ็งนี้เงเดนาเรียนแต้กับสิบหกอัสซารีอัน

เยซูอยู่กับเขาวา “ไฟได้ตั้งเขาเป็นผู้ตัดสินความ กา
ว่าเป็นคนแบ่งมรดกที่ต่อต้านกา” 15 แล้วพระองค์ก็อยู่กับคนตั้ง
หลายวา “จงหละ วังที่ถูกละเว้นก้านโลกถึงหมดเหี้ย
ย่อนว่าจี วิตของคนเขาบได้ขึ้นอยู่กับก้านมีสิ่งของนักฯ”

16 พระองค์ผู้กำ เฝียบข้อหนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า
“มีเศรษฐีคนหนึ่ง นาของเขาได้ข้าวนักขนาด

17 เขาก็ดีใจในใจว่า ‘เขาจะเหี้ย ะจาใดดีหา
ย่อนว่าเขาบมีดีดีจะใส่ข้าวจุ่นหมดจั้นเสียงได้’ 18 เขาก็ดีว่า
‘เขาจะเตหล อง ข้าวแก่นั้น แล้วแบ่งแหมใหม่หื้อใหญ่ฯ

แล้วเก็บข้าวกับทรัพย์สมบัติไว้ในหลองใหม่จั้นหมด
19 แล้วเขาจะบอกกับตัวเก่าว่า “เฮามีข้าวของนักอยู่ได้แหมหลายปี
หื้ออยู่สบายฯ กินดีมีม่วนจั้นเตอะ” ’

20 “แต่พระเจ้าบอกกับเขาวา ‘เออ คนงาว
คินนี้เจ้าจะตายแล้ว ของดีสะสมไว้นั้นจะเป็นของไฟ’

21 “คนดีสะสมทรัพย์สมบัติไว้หื้อตัวเก่า
แต่บได้ร่ำรวยในสิ่งดีในสายตาพระเจ้าก็เป็นจาอันละ”

พระเยซูบอกหื้อไว้ใจพระเจ้า

22 พระ เยซูอยู่กับหมู่สาวกของพระองค์ว่า “ย่อนจา
อันบ่ถ้าฮ้อนใจจีวีจ้อหื้อเกี่ยวกับจีวิตว่า จะเอาอะฮยังมากิน
กา ว่าเป็นห่วงเรื่องของตัวว่า จะเขาหาเสื่อผ้าดีไหนดมานุ่ง

23 ย่อนว่าจี วิตสำคัญนักเหลือของกิน
กับตัวของคนเขาก็สำคัญนักเหลือผ้านุ่ง

24 ลองพ่อหมูนก กาลอว่า บได้หว่าน บได้เก็บเกี่ยว
บได้เอาข้าวไว้ในหลอง แต่พระเจ้าเป็นผู้เลี้ยงนกหมูนั้นไว้
หมู่ด้านมีก้านกเหลือนกหมูนั้นแหมก่อน

25 ในหมู่ด้าน มีไฟฟองดีฮ้อ น ใจแล้วต่อจี
วิตตัวเก่าหื้อยาวออกไปแหมสักหน้อยหนึ่งได้ 26 ย่อนจา อัน

แม้สิ่งหน้อยๆ จา อี้ยังเยียะปะได้ จะฮ้อ นอกตก ใจเรื่องอื่นๆ
เยียะหยัง

27 “ลองฟอดดอกไม้ล่อ มั่นงอกงามขึ้นมาได้จาใด
มันบ่ได้เยียะก้าน มันบ่ป็นฝ้ายแบ่งเสื่อรุง แต่เฮาบอกหื้อฮู้ว่า
ขนาดกษัตริย์ชา โลม อนตั้นบ่ว่าร่ำรวยนักขนาด
ก็ยงใส่เสื่อผ้าบงามเต้าดอกไม้หมุ่นี้สักดอกเดียว

28 ถ้าพระเจ้าแต่ง ห ย้องดอกหญ้าต่ำโต้งต่ำนา เข็งมีจื
วิตอยู่ได้วันนึ่งวันเดียว ตกเหมวันก็จะถูกกำป้อเข้ากองไฟจา
อัน แล้ว พระองค์ก็จะแต่งหย้องหมู่ตั้นนักเหลือนั้นเหม โอ
หมู่ตั้นมีความเจือหน้อยแต่ๆ 29 ตั้นก็บ่ถ้าฮ้อนใจว่าจะเอาอะ
หยังมากินมาตี๋ม 30 ย่อนว่าคนตี๋บฮู้จักพระเจ้าไควโลกเขาะหาสิ่งหมุ่นี้
แต่พระ บิดาของตั้นตั้ง หลายฮู้ดีอยู่แล้วว้าสิ่งหมุ่นี้จำ เป
นสำหรับตั้น 31 แต่หื้อตั้นเขาะหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน
แล้วพระเจ้าจะเต้อมแก้งสิ่งตี๋จำเป็นหมุ่นี้กับหมู่ตั้น

ทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์

32 “หมู่แกะหน้อยๆ เหย บ่ถ้ากัวเนอ พระ
บิดาของหมู่ตั้นปอ ใจตี๋จะหื้อหมู่ตั้นอยู่ในแผ่นดิน
ดินของพระองค์ 33 ตั้นตั้ง หลายจงชายของตี๋มีอยู่
แล้วแจกหื้อคนตี๋ก หื้อแบ่งถงสตาจตี๋บมีวันปุด
คือมีทรัพย์สินสมบัติไว้ในสวรรค์ตี๋บฮู้ จักหมด
ตี๋ชโมยกีบเข้ามาไ้ แมงกีบมาชบกิน
34 ย่อนว่าทรัพย์สินสมบัติของตั้นอยู่ตี๋ไหน จิต
ใจของตั้นก็อยู่ตี๋หั้น

หมู่คนฮับใจตี๋ถ้าต้อนฮับนาย

35 “ต้านตั้ง หลายต้องแต่ง ตัวหื้อพร้อมตีจะฮับ ใจ กับหื้อโกมไฟของต้านแฉ้งอยู่ 36 หื้อเป็นเหมือนคนฮับ ใจ ตีถ้าต้อนฮับนายของตัว เมื่อนายปีกจากงานแต่งงานมาแหวบ้าน แล้วเมื่อนายมาฮ้องหน้าปะตุ หมูเขาก็จะไซหื้อบาเดียวนั้นได้เลย

37 คนฮับ ใจตี้นายมาปะว่ากำ ลังรอถ้าวอยู่ก็เป็นสุข เฮาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า นายจะแต่ง ตัวเป็นคนฮับ ใจ แล้วหื้อคนฮับ ใจนั่งกินข้าว นายจะยกข้าวมาหื้อกิน 38 ถ้านายปีกมาปะว่าคนฮับ ใจยังรอถ้าวอยู่ หมูเขาก็จะเป็นสุข แม้ว่าจะเป็นเวลาเดีย

ง คิน กา ว่าไก่แฉ้งแล้วก็ตาม 39 หื้อจำไว้ว่า ถ่าเจ้าของบ้านฮู้ตัวว่าขโมยจะลักเข้ามาเวลาใด เขาก็จะแฉลละ ว่างบหื้อขโมยงัดเข้ามาในบ้านได้แนฤ 40 ต้านตั้ง หลายจงเกีย มตัวไว้หื้อพร้อม ย้อนว่าบุตร มนุษย์จะมาในเวลาตีหมูตั้นก็ตีบเลิง”

41 เป โตรถามพระ เยชูว่า “อา จำ รัยฮู้กำ เียบนนั้นหื้อหมูเฮาฟิงกา กา ว่าฮู้หื้อคนอื่นฟิง”

42 พระองค์ตอบว่า “โผเป็นป้อ บ้านตีชื่อสัตย์ กับหลวก ตีเจ้า นายมอบหน้า ตีหื้อเป็นหัวหน้าคนฮับ ใจคนอื่นๆ เปื่อแจกของกินตามเวลา 43 เมื่อนายปีกมาหันเขายังเยีย ะกานอยู่อย่างตี ป้อบ้านคนนั้นก็เป็นสุข

44 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า เจ้า นายจะตั้งหื้อเขาฬ่ ออกอยก้อย่างตีเป็นของเป็น 45 แต่ถ่าป้อ บ้านคนนั้นคิดในใจว่า ‘แหมเมินอยู่กว่าเจ้า นายจะปีกมา’ แล้วตั้ง เก้าบุดตีคนฮับ ใจจ่ายญิงกับตึงกินตึงตีมจันเมาแล้ว

46 เจ้านายของเขาก็จะปีกมาในวันเวลาตีเขาฬ่ฮู้กับบตันฮู้คิง แล้วก็จะลงโด้ษเขาอย่างหนัก ตึงไล่หื้อไปอยู่ตวยหมูคนตีบเลื่อ

47 คนฮับ ใจตีฮู้ใจนาย แล้วบได้เกีย มตัวเยีย ะกานตาม

ใจนาย จะต้องถูกเขียนหน้า 48 แต่คนตีบู้ แล้วเขียนในสิ่งตีสมควรจะถูกเขียน ก็จะถูกเขียนหน้าพอ ไฟได้ฮับนักร ก็จะต้องหื้อนักร ไฟได้ ฮับความไว้วาง ใจนักรก็จะต้องฮับ ผิดชอบนักร

พระเยซูเป็นเหตุหื้อแตกแยกกัน

49 “เฮามาเปื้อจะหื้อไฟแห่งกานตัดสินเกิดขึ้นในโลก เขาก็ไค่หื้อไฟนั้นลูก เปื้อก่า งามานเฮาจะได้อสำเร็จ
50 เฮาต้องฮับความตักขนาด เขาก็ตัก ใจจันกว่าจะสำเร็จ
51 ด้านตั้งหลายก็คิดว่าเฮามาเปื้อจะหื้อเกิดความสงบสุขในโลกนี้ก่า บ่ใจจา อันเนอ แต่มาเปื้อหื้อเกิดกานแตกแยกกัน
52 ตั้งแต่นี้ไปเฮือนใดตีมีห้าคนก็จะแตกแยกกัน เป็นหมู่หนึ่งสามคนกับแหมหมู่สองคนตีต่อ ด้านกัน
53 บ่อกับลูกบ่าวจะแตกแยกกัน แม่กับลูกสาวจะแตกแยกกัน แม่ฝัวกับลูกเปื้อจะแตกแยกกัน”

54 พระ เยชูฮู้กับคนตั้ง หลายแหมว่า “เมื่อด้านตั้ง หลายหันเมฆดำบนตี ออง ฟ้าตั้งวัน ตก ด้านก็ฮู้ต้น ทิวา ‘ฝนจะตกแล้ว’ ก็เป็นจาอันแต่ 55 เมื่อด้านหันลมบีตมาตั้งใต้ ด้านก็ว่า ‘จะฮ้อนขนาด’ แล้วก็เปื้อจา อันแต่
56 เออ คนหน้าฮื้อใจก็ตี ด้านตั้ง หลายฮู้ จักตีความหมายของสิ่งตีเกิดขึ้นบนแผ่น ดินกับตี ออง ฟ้า แต่เปื้อจาใดด้านตีความหมายสิ่งตีพระเจ้าก่า ลังเขียนฮ้อยในสมัยนี้บ่ได้

57 “เปื้อจาใดด้านตั้ง หลายบ่ตัดสินเอาคนเดียวว่า อะหยิ่งเปื้อสิ่งตีถูก 58 ถ้าด้านก่าลังเดี่ยวไปศาลกับคนตีจะฟ้องด้าน หื้อฮู้ตสำหรับหาตางตีจะตกลงกันได้เมื่อยังบ่ตันไปถึงศาลเตื้อ กัว่าเขาจะบึงคับด้านไปหาผู้พิพากษา ผู้พิพากษาก็จะส่งต่อหื้อนาย กุม คอก

นาย กุม คอกก็จะเอาต้นไม้ไปซังคอกไว้เหยีย
 59 เฮาบอกตำแน่งว่า ตำแน่งจะออกจากคอกตั้งบ่ได้
 จันกว่าจะจ่ายกำรับจันครบกู้บาทกุสตรงคัก่อน”

13

หื้อกลับใจจากบาป

1 เวลานั้นมีบางคนอยู่หั้นเล่าเรื่องจาวกา
 ลี ลีตีฎกปี ลาดฆ่าต๋ายต่อนตีกำ ลังเหยีย
 ะพีธี่ถวยเครื่องปู้ จาพระเจ้า หื้อพระ เยชูฟิง
 2 พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า “ตำแน่ง หลายก็คิดว่าจาวกา
 ลี ลีหมู่หั้นเป็นคนบาปนักเหลือจาวกา ลี ลีคนอื่น ๆ
 ย้อนว่าหมู่เขาได้ฎกฆ่าต๋ายจา อันกา 3 เฮาบอกตำแน่ง
 หลายว่าบ่ใจ ถ้าตำแน่ง หลายบ่ได้กลับ ใจจากบาป
 ก็จะต้องจับหายเหมือนกัน 4 กา ว่าสิบแปดคนนั้นล่อ
 ตีหอคอยเมืองลี โล อัมโก้นเต่งหมู่เขาต๋าย ตำแน่ง
 หลายก็คิดว่าหมู่เขาเป็นคนบาปนักเหลือคนตั้ง
 หลายต้อยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มกา 5 เฮาบอกตำแน่ง
 หลายว่าบ่ใจ ถ้าตำแน่ง หลายบ่กลับ
 ใจจากบาปก็จะจับหายเหมือนกัน”

กำเหยียบเรื่องเก้าบ่าเต๋อบมีหนวย

6 พระ เยชูอู้กำ เหยียบหื้อหมู่เขาฟิงว่า
 “มีคนหนึ่งปูกเก้าบ่า เต๋อเก้านิ่งไว้ในสวนองุ่นของเขา
 เขามาเขาหาหนวยตีเก้านั้นก็บ่มี 7 เขาก็บ่ออกคนเหยีย
 ะสวนองุ่นว่า ‘ฟ้อลลเฮามาเขาหาหนวยบ่าเต๋อเก้านี้สามปีแล้ว
 บ่หั้นมีสักหนวย ฟั้นขว้างเหยียเต๋ออะ ละไว้ก็เต๋กสวนบ่ ดาย’
 8 คนเหยียะสวนองุ่นก็บ่อกว่า ‘นายครับ ขอเอาไว้เหมปีเต๋ออะ

ลองกุนดินเอาปุ๋ยใส่พ่อก่อน ⁹ ถ้าปีหน้ามีหน่วยกิติ แต่ถ้าบ่มีหน่วย ก้อยพินขวางเมื่อลุนกิติได้”

ฮักษาแม่ญิงหลังกองในวันสะบาโต

¹⁰ ในวันสะบาโตวันหนึ่ง พระเยซูกำลังสั่งสอนอยู่ในธรรมศาลาของจาวยิว ¹¹ มีแม่ ญิงคนหนึ่งโดนผีเข้าเยียะหื้อเป็นโรคได้สิบแปดปี นางหลัง กองหยัดตัวซื่อบ่ได้ ¹² เมื่อพระองค์เห็นนางแล้วจึงฮ้องหื้อเข้ามาหาบอกว่า “นางเหย ตัวเจ้าหายจากโรคแล้ว” ¹³ พระองค์เอามือวางตีตัวของนาง โรคของนางก็หายบ่าเดี๋ยวนั้นเลย หยัดตัวซื่อได้ กับสรรเสริญพระเจ้า ¹⁴ แต่นายธรรม ศาลาโชดตีพระเยซูฮัก ฮาโรคในวันสะ บา โต จึงบอกคนตั้ง หลายว่า “มีหกวันตีหื้อเยียะ กำนได้ ในหกวันนั้นหื้อมาฮัก ฮาโรคเตื่อะ แต่ในวันสะ บา โตขอย่างก่อน” ¹⁵ พระเยซูตอบเขาวว่า “คนหน้าซื่อใจกัด เจ้าตั้ง หลายได้แก้เจ็ ออกงัวเจ็ ออกลา ปามันออกคอกไปกินน้ำในวันสะ บา โตบ่ใจกา ¹⁶ แม่ ญิงคนนี้เป็นเจ็ อสา ยของอับ รา ฮัม เขาถูกซา ต่านเยียะ หื้อเป็นโรคมาสิบแปดปีแล้ว บ่สมควรเตื่อกาตีนางจะมีอิสระในวันสะ บา โต” ¹⁷ เมื่อพระองค์อู้จา อันแล้ว หมูตีเป็นศัตรูก็อาย แต่คนตั้ง หลายจิ้นจมนินดี ย้อนก้านอัสจรรยตีพระเยซูได้เยียะ

กำเฟียบเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า

¹⁸ พระองค์อู้หื้อฟังว่า “แผ่นดินของพระเจ้าเหมือนอะ หยัง เหาจะเฟียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือน อะ หยังดินอ ¹⁹ ก็เฟียบเหมือนเม็ดมัสตาร์ดเม็ดหนึ่งตีคนึงเอาไปปลูกไว้ในสวนของเขา งอกออกมาแล้ว ก็เป็นต้นใหญ่จั่นนมาแป็งฮังบนกิ่งของแก่นันได้”

กำเฟียบเรื่องเจ็เข้าหนมปัง

20 พระองค์ก็อุ้แหมว่า “เฮาจะเฟียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนอะหยังดีหา 21 ก็เฟียบเหมือนเจือผงฟูตีแมญึงคนึงเอามาสูนกับแบ่งสามถ้ง๑ เจือนั้นก็เยียะหื้อแบ่งนั้นบูขึ้นตึงหมด”

ปะตุกิด

22 ตอนตีพระองค์กำ ลังเตียว ตางไปกรุงเยรูซาเล็ม พระ เยชูก็แ่วไปตามบ้านตามเมืองต่างๆ สั่งสอนคนตังหลายตวย 23 มีคนนึ่งถามพระองค์ว่า “อาจำ รย คนตีจะรอดปีนบาปโด้ษนั้นมิหน้อยกา” 24 พระองค์อู้กับคนตัง หลายว่า “ตั้นตังหลายจงพยายามเข้าไปตางปะ ตูกิดๆ เนอเฮาบอกตั้นตัง หลายว่า มีคนนึ่งกฮิจะเข้าไปก็เข้าบได้ 25 เมื่อเจ้าของบ้านหีบปะ ตูแล้ว ตั้นตังหลายฮินฮ้องอยู่ตังนอกปะ ตูว่า ‘นายเจ้าข้า จ้วยไซปะ ตูหื้อเฮากำเตอะ’ แต่เจ้าของบ้านตอบว่า ‘เฮาบฮู้จักหมู่เจ้าว่าเป็นไฟ ลูกตีไหนมา’ 26 ตั้นตังหลายก็จะตอบว่า ‘หมู่เฮาเกยกินสูกกินดิบกับตั้นตั้นเกยสั่งสอนต่าถนนในบ้านของหมู่เฮานั้นลอ’ 27 เจ้าของบ้านก็ตอบว่า ‘เฮาบฮู้ จักหมู่เจ้าว่าเป็นไฟ ลูกตีไหนมา เจ้าผู้เยียะปะตีตัง หลายจงไปหื้อปีนหน้าเฮาเหียเตอะ’ 28 “เมื่อนั้นตั้นตัง หลายจะหันอับ รา ฮัม อีส อัก ยา โคบกับหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าตัง หลายในแผ่นดินของพระเจ้า แต่ตัวตั้นตั้นจะถูกขับไล่หื้อไปอยู่ตังนอกแล้วหมู่ตั้นตั้นก็จะให้หุขบเขี้ยวเกี้ยวกางอย่างเจ็บปวด

๑ 13:21 13:21 จาวฮิวจะใจถึงตีใส่แบ่งได้สิบสามลิตร

29 คนจะมาจกต้งวัน ออก ต้งวัน ตก ต้งเหนือ
 กบัต้งใต้จะกินเลี้ยงฉลองกันในแผ่น ดินของพระเจ้า
 30 ผอเนอจะมีคนดีเป็นคณต้งเก้าในต่อนี้ จะกายเป็นคณต้ง
 ป้าย กบัคณต้งป้ายต่อนี้ จะกายไปเป็นคณต้งเก้า”

พระเยซูอินดุกรุงเยรูซาเล็ม

31 ในวันนั้นมิหุมฟา ริ สีบงคณมาบอกพระองค์ว่า
 “ขอต่านไปจากตี่นี้เหยเตอะย่อนเฮ โรดเจ้า
 เมืองจะฆ่าต่าน” 32 พระองค์จึงบอกหุมเขาวว่า “ไปบอกหมา
 ไนต่วนั้นเนอว่า เฮาไล่ฝืออกกับฮัก ซาโรคในวันนี้กับวันพุก
 แล้วในวันดีพระเจ้ากำ หนดไว้ เฮาจะเหยย ะหือสำเร็จ
 33 แต่วำจำ เป็นดีเฮาจะต้งเตยวไปวันนี้ วันพุก กบัวันฮือ
 ย่อนว่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้าจะถูกฆ่านอกกรุงเยรูซาเล็ม

34 “โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเหย
 เจ้าคือผู้ดีได้ฆ่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า แล้วเอาป่า
 หินขว้างคณหมูนันตี่พระเจ้าส่งมาหาหุมเจ้าจันต่าย
 หลายเตื่อเฮาไคเอาลูกของเจ้ามาไว้ในอ้อมอกเหมือนแม่ไคกกลูกอยู่ได้ปีกข
 แต่เจ้าบยอม 35 ผอหือดีเนอ เฮือนของเจ้าจะถูกละขว้างหือฮ้างไปเหยย
 เฮาขอบอกเจ้าต้ง หลายไว้เนอว่า เจ้าต้ง
 หลายจะบ่หันเฮาแหมแล้ว จันกว่าหุมเจ้าจะเอินว่า
 ‘ขอพระเจ้าบ่ปอนผู้ดีมาในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า’ต”

14

ฮักซาโรคในวันสะบาโต

1 ในวันสะบาโตวันนึ่ง พระเยซูเข้าไปในเฮือนของผู้นำคณนึ่งของหุมฟา
 ริ สีบื่อจะกินข้าว คณดีหันถ้ำผอว่า พระองค์จะเหยย
 ะก่านในวันสะ บา โตก่อ 2 มีคณนึ่งเป็นโรคบวมน้ำอยู่ต้อ

ต 13:35 13:35 สดต. 118:26

หน้าพระองค์³ พระเยซูจึงถามหมู่ผู้ชำนาญบทบัญญัติกับหมู่ฟาริสีว่า “ถ้าจะฮัก ชาคนป่วยในวันสะบาโต จะพิดบบทบัญญัติก่อ”⁴ หมู่เขาก็บว่าใดสักคน พระองค์จึงกำต้วคนป่วย แล้วฮัก ชาเขาหื้อหายโรค แล้วก็หื้อเขาไป⁵ พระองค์จึงถามเขาตั้ง หลายว่า “ในหมู่ต้วนมีไฟฟองถ้ามีลูก๒กา ว่างวดกน้ำ บ่อในวันสะบาโต จะบชะใจลากออกกา”⁶ หมู่เขาก็ตอบกำถามนั้นบได้

พระเยซูสอนเรื่องกำนถ่อมต้ว

⁷ พระเยซูหันหมู่คนต๊ะฮับเจิญมากินเลี้ยงเลือกนั่งต๊ะสำคัญ พระองค์จึงอุ้กำ เฝียบหื้อหมู่เขาฟังว่า

⁸ “เมื่อมีไฟเจิญต้วนไปกินเลี้ยงงานแต่งงาน บดไปเลือกต๊ะนั่งต๊ะสำคัญเนอ เพื่อว่าเจ้าภาพได้เจิญคนต๊ะมียศสูงเหลือต้วนมาในงานนั้นตวย⁹ เจ้าภาพจะปาคคนนั้นมาหา แล้วจะบอกหื้อต้วนลูกหื้อคนนั้นนั่ง แล้วต้วนจะถูกเลื่อนไปนั่งต๊ะต่ำต๊ะสุด ต้วนก็จะอาย

¹⁰ เมื่อต้วนได้ ฮับเจิญ ถ้าไปแพวบ้านต๊ะจัดงานแล้ว หื้อเขาเตี้นั่งต๊ะต่ำต๊ะสุดก่อน ถ้าเจ้าภาพมาบอกต้วนว่า ‘เป็อนเหยย เจิญต้วนไปนั่งต๊ะดีเหลือนี้เตอะ’ ต้วนก็จะได้

¹¹ ฮับเกียรต๊ะตอ หน้าคนต๊ะ หลายต๊ะนั่งตวยกันหัน ย่อนว่ากำคนต๊ะยกต้วขึ้นก็จะถูกเต็กหื้อตอลง ส่วนคนต๊ะถ่อมตวลงก็จะได้ฮับกำนยกขึ้น”

¹² แล้วพระเยซูอุ้กับเจ้าภาพว่า “เมื่อต้วนจะจัดงานเลี้ยง จะเป็นเมื่อวันกิตี เมื่อค้ำกิตี บถ้าเจิญกำเป็อนเตยวเสียวกันกา ว่าเจิญญาติปี๋ นอง กา เป็อนบ้านต๊ะร่ำรวยเต้าอัน ย่อนหมู่่นั้นก็จะเจิญต้วนเป็นกำนส้ายมือกัน

๒ 14:5 14:5 สำเนาโบราณบางฉบับเป็นคำว่า ลา

13 แต่เมื่อจัดงาน เลี้ยง หื้อเชิญหมู่คนตุ้ก คนพิ กำน คนแข็งหักขาห้าน กับคนต่ำบอดตวย 14 แล้วพระเจ้าจะป็น ปอนต้าน ย้อนคนหมู่นี้บ่มีอะ หยั่งจะมาสายต้าน แต่พระเจ้าจะเป็นผู้หื้อรางวัลต้านเมื่อพระองค์เยียะ หื้อคนถูกต้องตำมธรรม เป็นขึ้นจากความตาย”

กำเพียบเรื่องงานเลี้ยงใหญ่

15 มีคนหนึ่งตั้งนั่งกินข้าวโต๊ะเดียวกันกับพระ เยชู เมื่อไต่ยินพระองค์อุ้จา อี้ กับอกพระองค์ว่า “คนตีจะไต่เข้าฮ่วมงานเลี้ยงในแผ่นดินของพระเจ้าก็เป็นสุข”

16 พระองค์อุ้กับเขาว่า “มีคนหนึ่งจัดงาน เลี้ยงใหญ่ไต่ ไต่เชิญคนจำ นวนนักมาฮ่วมงาน 17 เมื่อเกีย มเสร็จแล้ว ก็ส่งคนฮับ ใจ้ออกไปตวยหาหมู่ตี้เจิญไว้แล้วบอกเขาว่า ‘เจิญมาเต้อะ กู้สิ่งก้ออย่างก็พร้อมแล้ว’

18 คนหมู่นั้นปากันอ้างว่า ไปบ่ได้ คนหัวทียบอกว่า ‘เฮาซื้อนาไว้ วันนี้จะไปพ่อนานั้น ขอสุมาเต้อะ’

19 แหมคนหนึ่งว่า ‘เฮาซื้อวัวไว้ห้ากู่ เฮาจะไปลองกำนพ้อ เฮาขอสุมาเต้อะ’ 20 แหมคนหนึ่งก็อุ้ว่า

‘เฮาแต่งงานใหม่ย้อนจา อั้นไปบ่ได้’ 21 คนฮับ ใจ้ก็ปีกมาบอกนาย นายโชตขนาดสั่งคนฮับ ใจ้ว่า ‘ออกไปตามกองใหญ่กับกองน้อยในเมืองเวैया ปาคคนตุ้ก คนพิ กำน คนต่ำ บอด กับคนแข็งหักขาห้านเข้ามาเนอ’

22 คนฮับ ใจ้ปีกมาบอกกว่า ‘นายครับเฮาไต่เยียะ ตำมตี้นายสั่งไว้แล้ว ยังมีตี้วางอยู่’ 23 นายจึงสั่งคนฮับ ใจ้แหมว่า ‘ออกไปตามหนู ตางบ้าน นอก เมื่อปะไฟก็หื้อจัก จวนมาหมด เปื่อหื้อมีคนมาเต็มเฮียนเฮา

24 เขาบอกด้านตั้ง หลายว่า หมูคนดีเฮาเจริญแล้วบมานั้น บมีไฟสัคนจะได่กินของกินของเฮา”

กานเป็นสาวกของพระเยซู

25 มีคนจำ นวนักตวยพระองค์ไป พระองค์เหลียวหลังมาพอ แล้วก็อุ้กับหมูเขาว่า

26 “ถ้าคนใดมาหาเฮาแล้วฮูกเฮาหน่อยเหลือป้อ แม่ ลูก เมีย ญาติ กับปี น้อง แม่แต่จี้ วิตตัวเก่านักเหลือเฮา จะเป็นสาวกของเฮาบได้

27 คนใดตีบยอมแบกไม้กางเขนของตัวแล้วตวยเฮามา คนนั้นจะเป็นสาวกของเฮาบได้ 28 ในหมู่ด้านถ้าไฟจะไค่แบ่งตีกจะบ่บ่ลงก็ตี ว่า จะมีเงินปอเยียะจันแล้วก่อ 29 กัว่าถ้าวางฐานแล้ว แต่แบ่งบ่แล้ว คนตั้ง หลายตีมาหันก็ไค่ หัวใส่ 30 แล้วอุ้ว่า ‘คนนี้ตั้งตีบแบ่ง แต่แบ่งหือแล้วบได้’ 31 กาว่า มีกษัตริย์องค์ใดพอง เมื่อจะยกทัพไปฮบกับกษัตริย์องค์อื่น จะบ่บ่ลงก็ตีเทียบก่อนว่า มีทหารหมื่นคนจะฮบกับก้อง ทัพตียกมาสองหมื่นคนได้ก่อ 32 ถ้าหันว่าสู้บได้ เมื่อยังอยู่ห่างกัน ก็จจะใจ้หมู่ทูตไปขอเป็นมิตรกันเหยีย 33 ก็อย่างเดียวกันนั้นละ ในหมู่ด้าน ถ้าไฟบยอมสละกัสิ่ง จะเป็นสาวกของเฮาบได้

เกือตีจ่างแล้ว

34 “เกือเป็นของดี แต่ถ้าเกือจ่างไปเหยีย จะเหยีย ะหือเกิมแหมตึงบได้ 35 จะเอาเป็นปุยใส่ดินกับได้

จะเอาหมักกับซี้สัตว์แบ่งปุยกับได้ เขาก็จะเอาขวางเหยียเต้า อัน ไผยอมฟังกัหือฟิงไว้เต้อะ”

1   ตอนนั้นหมู่คนเก็บภาษีกับหมู่คนบาปตั้ง
หลายปากันเข้ามาเฝ้าพระ เยชูเปื้อจะฟังพระองค์สั่งสอน
2   แต่หมู่ฟา ริ สีกับหมู่ธรรมา จำ รย์จ่มว่า “คนนี่ดื้อน
ฮับคนบาปกับกินดื่มด้วยหมู่เขา”

3   พระองค์อู้เป็นกำ   เฟียบหื้อหมู่เขาฟังว่า
4   “ในหมู่ต่านมิไฟฟองต้อมีแคะร้อยตัว แล้วมีตัวหนึ่งหายไป
จะปละแคะเก้าสิบเก้าตัวไว้ แล้วก็ไปเซาะหาตัวดีหายไประจันปะกา
5   เมื่อปะแล้วก็ยกขึ้นใส่บาแบกปีกมาด้วยความจั้น จม
ยินดี 6   เมื่อมาถึงบ้านแล้ว จึงเจิญหมู่เปื้อนฝูงกับจาว
บ้านมาตีบ้าน แล้วบอกหมู่เขาว่า ‘ขอยินดีกับเฮาด้วยเนอ
ย่อนว่าเฮาได้ปะแคะตัวดีหายไประจันแล้ว’ 7   เฮาบอกต่านตั้ง
หลายว่า ในสวรรคค์ก็เป็นอย่างเดียวกันเมื่อคนบาปคนนึ่งกลับ
ใจจากบาป จะมีความจั้นจมยินดีนึ่งเหลือเก้าสิบเก้าคนต้อเป็นคนถูก
ต้องตำมธรรมแล้วบต้องกลับใจจากบาป

กำเฟียบเรื่องเงินเหรียญหาย

8   “กา ว่าแม่   ญิงคนใดมีเหรียญเงินสิบเหรียญ
แต่เหรียญนึ่งหายไปจะบตำมโกมไฟกวาดเฮือนเซาะหาจั้นปะกา
9   เมื่อปะแล้วก็เจิญเปื้อนฝูงกับจาว บ้านมาอยู่ฮ่วมกัน
บอกหมู่เขาว่า   ‘ขอยินดีกับข้า   เจ้าด้วยเนอ
ข้า   เจ้าเซาะหาเหรียญดีหายไประจันได้แล้ว’
10   ก็เป็นอย่างเดียวกันนั้นละ เฮาบอกต่านตั้งหลายว่า หมู่ทูต
สวรรคค์ของพระเจ้าจะมีความยินดีเมื่อมีคนบาปคนเดียวกลับ
ใจจากบาป”

กำเฟียบเรื่องลูกหล้าหลงผิด

11   พระองค์เล่าแหมเรื่องนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า
“คนนึ่งมีลูกป้อ จายอยู่สองคน ลูก หล้านั้นมาอู้กับป้อว่า

12 ‘ป่อครับ ขอสมบัติดีเป็นส่วนของคุณเสียเถอะ’
 ป่อก็แบ่งทรัพย์สมบัติให้ลูกตั้งสองคน

13 ได้สักสองสามวันลูกคนหล้าก็เก็บเอาทรัพย์สมบัติ
 ตั้งหมดดีเป็นของเขาออกจากบ้านไปเมืองไก่อ
 แล้วใจง่ายสตาจ้อยอย่างสรุ่ยสร่าย 14 เมื่อสตาจ้อยเสี
 ยงหมดแล้ว ก็เกิดกั้นอยากในเมืองนั้น
 เขาก็บ่มีสตาจ้อยติดตัวเลย 15 จึงไปขอเยีย
 ะกานกับจาวเมืองคนหนึ่ง คนนั้นก็ใจเขาไปเลี้ยงหมูอยู่ก่างไต้ง

16 เขาใค้ออยากกินหื้ออ้อมต้อง แต่บ่มีไฟหื้ออะ
 หยังเขากินสักอย่าง แมแต่บ่า ถั่วตีหมูกิน เขาก็ใค้ออยากกิน

17 เมื่อเขาก็ดได้ก็อู้ว่า ‘ลูกจ้างของป่อเฮามีหลายคน
 ก็ยังมีข้าวกินจนเหลือ ส่วนตัวเฮาจะมุดตายเหี้ยตั้นย่อนกัน
 ออยากกา 18 เฮาจะปิ๊กไปหาป่อบอกเป็นว่า
 “ป่อครับ ลูกได้เยีย ะบាប់ต่อพระเจ้ากับต่อป่อตวย

19 ลูกบ่สมควรจะเป็นลูกของป่อ ขอฮับลูกไว้เป็นลูกจ้างคนหนึ่งเตอะ”

’ 20 แล้วเขาก็ลุกขึ้นปิ๊กไปหาป่อ เมื่อเขายังอยู่ไก่อ
 ป่อเห็นเขาก็มีความอิน ดู แล้วล่นออกไปกอดคอกกับจูบลูก

21 ฝ่ายลูกก็อู้กับป่อว่า ‘ป่อครับ ลูกได้เยีย
 ะผิดต่อพระเจ้ากับป่อตวย ลูกบ่สมควรเป็นลูกของป่อต่อไป’

22 แต่ป่อสั่งหมูคนฮับใจไว้ว่า ‘จะใจไปเอาเสื่อคุมอย่างดีดีสุดมานุงหื้อเขา
 เอาแหวนมาใส่นิ้วมือ เอาเกิบมาหื้อสุบ๓

23 บิดจะมิงงานเลี้ยงฉลองเนอ เลือกเอาลูกจัวตัวตุ้ยๆ
 มาฆ่าเลี้ยงกันเตอะ 24 ย่อนว่าลูกของเฮาคนนี้ ตายไปแล้ว
 แต่ได้ปิ๊กเป็นขึ้นมาแหม เขาหายไปแล้วแต่ได้มาปะกันแหม’
 เขาตั้งหลายก็เริ่มฉลองกัน

๓ 15:22 15:22 ในสมัยนั้น กานใส่แหวนแสดงถึงตำแหน่งของลูก
 คนมีเกิบแสดงถึงว่าบ่ใจซี้ซ้า

25 “ลูกคนเก้าเหีย ะกำนอยู่กำงโต้ง เมื่อปีกมาไก่เถิงบ้าน
 ก็ได้ยินเสียงแห่แหนแต่นพ็อนกัน 26 เขาฮ้องคนฮับ
 ใจ้คนนึ่งมาถามว่า ‘เป็นมีงานอะฮยังกัน’ 27 ลูกจ่างก็ตอบว่า
 ‘น้องของต๋านปีกมาแล้ว ป้อของต๋านสั่งหื้อฆ่าลูกจ้งตัวตุ้ยๆ
 กันเลี้ยงกัน ย้อนน้องของต๋าน ปีกมาอย่างปลอดภัย’
 28 ลูกคนเก้าก็โหด บ่ยอมเข้าบ้าน ป้อก็ออกมาขอ ฮ้องเขา
 29 แต่เขาตอบป้อว่า ‘พ่อลล ลูกได้ฮับ ใจ้ป้อมากี่ปีแล้ว
 บ่เกยเหลือกำ สั่งของป้อเลยสักข้อ ขนาดแป๊ะสักตัวนึ่ง
 ป้อก็ยังบ่เกยหื้อฆ่าเลี้ยงเปือจลองกับเปือนฝูง
 30 แต่เมื่อลูกคนนึ่งของป้อได้ใจ้สมบัติจนหมดจนเลี้ยง
 ยง โดຍไปคบแม่ ญิงชายตัว ป้อยังได้ฆ่าลูกจ้งตัวตุ้ยๆ
 เลี้ยงกันอยู่กำ’ 31 ป้อจึงตอบเขาว่า ‘ลูกเหย
 ลูกอยู่กับป้อมาตลอด ของของป้อตึงหมดก็เป็นของเจ้าแล้ว
 32 สมควรดีห่มุเฮาจะยินดีกับจลองกัน
 ย้อนน้องคนนึ่งตายแล้วแต่ปีกเป็นขึ้นมาแหม
 เขาหายไปแล้วแต่ได้มาปะกันแหม’ ”

16

กำเผียบเรื่องป้อบ้านต๊ับชื่อสัตย์

1 พระ เยชูเล่าเรื่องหื้อห่มุสาวกฟังว่า
 “เศรษฐีคนนึ่งมีป้อ บ้าน มีคนมาพ็องเศรษฐีว่าป้อ
 บ้านของเขาใจ้จ่ายสตาจค้บ่ลูก 2 เศรษฐีจึงฮ้องป้อ
 บ้านมาถามว่า ‘เรื่องดีเฮาได้ยินมาเป็นจาใด
 หื้อเอาสมุดบันทึกฮับจ่ายของเจ้ามาลล ย้อนเจ้าจะเป็นป้อ
 บ้านต่อไปบ่ได้แล้ว’ 3 ป้อบ้านคนนึ่งกิดในใจว่า
 ‘เฮาจะเหีย ะจาใดดี ย้อนนายจะถอดเฮาออกจากหน้า
 ตี ป้อ บ้านจะไปฮับ จ้างชุดดินกับมีแวง

จะขอคนอื่นกินก็อายเขา ⁴ เขาก็คิดว่าแล้วว่าจะเยีย
จะจาใดดี เพื่อต่อนลูกถอดออกจากหน้า ตีป้อ บ้าน
คนอื่นยังต่อน ฮับเฮาไว้ในเฮือนเขาต่อไปได้’ ⁵ ป้อ
บ้านนั้นก็ฮ้องลูกหนี้ของนายมาตึงหมดถามคนหัวทิวา

‘ด้านเป็นหนี้นายของข้าเต้า ไต่’ ⁶ เขาตอบว่า
‘เป็นหนี้น้ำมันป่า กอก เทศร้อยถัง’ ป้อ บ้านบอกเขาว่า
‘เอาใบแจ่งหนีมา นังลงชะ โจ้แก้เป็นห้าสิบถังเนอ’
⁷ แล้วถามแหมคนหนึ่งว่า ‘ด้านเป็นหนี้เต้า ไต่’ เขาตอบว่า
‘เป็นหนี้ข้าวสาลีร้อยกระสอบ’ ป้อ บ้านก็บอกกว่า
‘เอาใบแจ่งหนีมาแก้เป็นแปดสิบกระสอบเนอ’

⁸ เศรษฐีก็ยกของป้อ บ้านชี้ โก่ คนนั้นว่าเขาหลวกในเรื่องนี้
ย่อนว่าคนต้งหลายต้อยอยู่ฝ่ายโลกนี้ก็หลวกในเรื่องของโลกนักเหลือคนของพ

⁹ “เฮาบอくだันต้งหลายว่า หือใจทรัพย์สมบัติดีมีอยู่ในโลกนี้จ้วยคนอื่นเป็
ปือว่าเมื่อทรัพย์สมบัติเสี ยงแล้ว พระเจ้าจะต้อน
ฮับด้านเข้าในสวรรค์

¹⁰ “คนตีชื้อสตัยในสิ่งน้อยๆ จะชื้อสตัยในสิ่งตีใหญ่
คนตีบชื้อสตัยในสิ่งน้อยๆ ก็จะมีชื้อสตัยในสิ่งใหญ่ตวย

¹¹ แล้วถ้าด้านต้ง หลายบชื้อสตัยในทรัพย์สมบัติฝ่ายโลก
ไฟจะมอบทรัพย์สมบัติตีเตี้ย งแต่หือด้านกา

¹² ถ้าด้านต้ง หลายบชื้อสตัยในของของคนอื่น
ไฟจะมอบทรัพย์สมบัติของด้านหือเป็นของด้านได้

¹³ บมีไฟจะฮับใจเจ้า นายสองคนพร้อมกันได้
ย่อนว่าเขาจะจ้งนายคนหนึ่ง แล้วก็ฮักนายแหมคนหนึ่ง กา
ว่าเขาก็จะชื้อสตัยกับนายคนหนึ่ง แต่จะดูถูกดูแควนนายแหมคนหนึ่ง
เงินเดียวกันด้านจะฮับ ใจพระเจ้าแล้วจะฮับ ใจเงิน
คำพร้อมกันบได้”

บทบัญญัติกับแผ่นดินของพระเจ้า

14 ส่วนหมู่ฟาริสีตีเห็นแก่เงิน เมื่อได้ยินกำหนัดนั้นก็ปากกันไค่หัวใส่พระองค์
 15 พระเยซูอุ้กับหมู่เขาวา “เจ้าตั้ง หลายแต่งเป็นคนถูก
 ต้องตำมธรรมต่อ หน้าคน แต่พระเจ้าผู้ใจของต้านตั้ง
 หลายตี สิ่งตีคนหันว่ามีกำกับน่านับถือ
 สำหรับพระเจ้านั้นเห็นว่าเป็นสิ่งตีน่าจ้ง

16 “จาวยิว ได้ใจบัพญญติของโมเสสกับกำเขียนของผู้เป็นปากเป็นเสียง
 มาจันแผลสมัยยอหันผู้หื้อบัพติศมา แล้วก็มีการบอกข่าวตีเรื่องแผ่น
 ดินของพระเจ้า คนตั้ง หลายก็ลู่กันเข้าไปในแผ่น ดินนั้น

17 ฟากับดินจะลวงป็นไป กิง่ายเหลือบบัพญญติชิตีๆ
 หนึ่งจะตกไป

18 “ป้อ จายคนใดตีละเมียไปมีเมียใหม่
 ก็ผิดเรื่องกำนลวงประเวณีแล้ว ถ้าคนใดไปเอาแม่ฮ้างมาเป็นเมีย
 ก็ผิดเรื่องกำนลวงประเวณีเหมือนกัน

เศรฐฐีกับคนขอदान

19 “มีเศรฐฐีคนหนึ่งนุ่งหม่มผ้ารากาแปงกับปานอย่างตี
 กินดีอยู่ตีตั้งวัน 20 มีแหมคนหนึ่งเป็นขอदानจือลาซา
 รัส เป็นตุ้มเต็มเนื้อเต็มตัว มีคนเอาเขามาอนไว้ตีปะ
 ตูฮ้างบ้านของเศรฐฐี 21 เขาหวังว่าจะได้กินเศษของกินตีตกจากโต๊ะอาหาร

แม้แต่หมาก็มาเลียตุ้มตีเนื้อตีตัวของเขา 22 ต่อมาขอ
 दानคนนั้นตาย หมู่ทูต สวรรคก็พาเขาไปอยู่กับฮับ
 รา ฮัมบนสวรรคค์ แหมบ่เมินเศรฐฐีนั้นตาย ก็ถูกฝังไว้

23 แล้วได้ไปอยู่แดนคนตาย มีความตักเวทนาขนาด
 เศรฐฐีแหงนพ้อหันฮับ รา ฮัมอยู่โก่ ลาซา รัสก็อยู่กับต้าน
 24 เศรฐฐีก็ฮ้องว่า ‘ป้อฮับ รา ฮัมเหย ขออิน ดูข้าพเจ้าเตอะ

ขอใจลาซา รัสเอาป้ายนิ้วจุ่มน้ำมาจิลินข้าพเจ้าหน้อย
 ข้าพเจ้าจะได้เห็นพอง ย้อนอยู่ตีนี้เปล่ ว ไฟฮ้อน
 ตักทรมาณขนาด’ 25 ฮับ รา ฮัมจึงตอบว่า ‘ลูกเหย

เจ้าก็ด่าฟอแต่อะว่าเมื่อยังมีจิ วิตอยู่ เจ้าได้ของดีมาตลอด
แต่ลาซา รัสได้สิ่งบ่ดีเลย บ่า เดียวนี้เขาได้
ฮับกำนปลอบ ใจ แต่เจ้าได้ ฮับความตุ้กทรมาน

26 แหมอย่างนี้ หละหว่างเฮากับเจ้ามีห้วยเล็กกั้นอยู่
ไฟไค่ข้ามจากนี้ไปหาเจ้าตึงบ่ได้ กว่าจะข้ามจากตีหั้นมาหาเฮาก็บ่ได้

27 เศรษฐีนั้นจึงฮู้ว่า ‘บ่อครับ ถ้าจา ฮันขอใจลาซา
รัสไปบ้านบ่อเข้าพเจ้ากำเตอะ 28 ย้อนเข้าพเจ้ามีปี
น้องห้าคนตวยกัน หือลาซา รัสตุ้ก เตือนหมู่เขา
เพื่อว่าเมื่อหมู่เขาต่ายจะบ่ได้เข้ามาอยู่ในตีตุ้กทรมานนี้’

29 อับ รา ฮัมจึงตอบเขาแหมว่า ‘หมู่เขามีกำ
สอนของโมเสสกับหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าหั้นแล้ว
หือหมู่เขาฟังกำ สอนของหมู่หั้นเตอะ’

30 เศรษฐีนั้นก็ว่า ‘บ่ได้ บ่ออับ รา ฮัมครับ
ถ้าคนตีเป็นขึ้นจากความต่ายปีกไปบอหมู่เขาๆ

ก็จะกลับ ใจจากบ่าบ’ 31 อับ รา ฮัมก็บอแหมว่า
‘ถ้าหมู่เขาบ่ฟังสิ่งตีโมเสสกับหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าสอนมาแล้ว
ถึงคนตีเป็นขึ้นจากความต่าย จะปีกไปบอเขาๆ

ก็ตึงบ่เจ้อ’ ”

17

กำนทดลองหือเยยะบ่าบ

1 พระ เยชูฮู้กับหมู่สาวกของพระองค์แหมว่า
“จะมีสิ่งต่างๆ ตีเยย ะหือคนหลง ผิดแนนอน
แต่ความฉิบหายจะเกิดขึ้นกับคนตีเยย ะหือเกิดเรื่องจา ฮัน
2 ถ้าเอาบ่าหึนไม่มัดติดคอกคนนั้น แล้วโจ้งลงน้ำทะเลเล็กเหย
ก็ยงดีเหลือตีเขาจะเยย ะหือคนตีเป็นเหมือนหละ
อ่อนหน้อยหมู่นี้คนตีหลงผิดไป 3 จงหละ วังหือตี ถ้าปี

น้องเยียะผิดต่อต้าน ทื่อเตื่อนเขา ถ้าเขายอมฮับผิดก็ทื่อยก
 โต้ ๒ เขาเหี้ย 4 ถ้าเขาจะเยียะผิดต่อต้านวันนึ่งเจ็ดเตื่อ
 แล้วก็มาหาต้านตั้งเจ็ดเตื่อนั้น แล้วบอกต้านว่าขอสุมาเตื่อะ
 จงยกโต้ษทื่อเขาเหี้ย”

อำนาจของความเจือ

5 หมู้อครสาวบอกพระเยซูว่า “ขอพระองค์โปรดทื่อหมู้เฮามีความเจือนักจึ
 6 พระองค์ก็บอกว่ “ถ้าหมู้ต้านมีความเจือเต้าเม็ดมัสตาร์ดเม็ดนึ่ง
 ต้านก็จะสั่งตันหมอนนี้ได้ว่า ‘จงถอนขึ้นมาแล้วลงไปปักอยู่ในทะเล’
 มันก็จะเจือฟ้งต้าน

หน้าตี่ของคนฮับใจ

7 “ในหมู้ต้านมีไฟฟองเมื่อคนฮับ ใจไปไถนา กา
 ว่าจะไปเลี้ยงแกะ แล้วเมื่อปีกมาจะอุ้กับคนฮับ ใจว่
 ‘เจิญนึ่งลงกินข้าวเตื่อะ’ 8 กว่าจะบอกว่ ‘ดาข้าวทื่อเฮากิน
 กับเกีย มตัวทื่อพร้อมฮับ ใจเฮาจันเฮากินอ้มเหี้ยก่อน
 แล้วเจ้าก็อุยกินเมื่อลุน’ 9 นายจะชอบคุณคนฮับ
 ใจย่อนเขาได้เยียะตามกำ สังกา 10 จาโดกิตี เมื่อต้านตั้ง
 หลายได้เยียะ ะกุสิ่งตีเฮาสั่งทื่อเยียะ นั้น ก็คงจะอุ้ว
 ‘ข้าพเจ้าตั้ง หลายเป็นคนฮับ ใจ บ่ได้มีบุญ คุณต่อนาย
 หมู้ข้าพเจ้าเยียะตามหน้าตี่ดีควรจะเยียะเต้าอัน’ ”

พระเยซูฮักษาคคนเป็นชี้ตูดสิบคน

11 เมื่อพระเยซูกำลังไปกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ก็เลาะหละ
 หว่างแคว้นกา ลี ลีกับแคว้นสะ มา เรีย 12 เมื่อพระ
 เยชูไปตีหมู้บ้านแห่งนึ่ง มีคนเป็นชี้ ตูดสิบคนมาหาพระองค์
 หมู้เขายืนอยู่จาดไก่อ 13 แล้วก็ฮ้องเสียงดังว่ “เยชู นายเจ้าข้า
 ขออินดูข้าพเจ้าตั้งหลายเตื่อะ” 14 เมื่อพระองค์เห็นแล้วก็อุ้วว่

“จงไปแสดงตัวต่อหมู่ปุโรหิตเด็อะ หือเขากวดฟอกก่อน”
 เมื่อกำ ล้งเตียวไปเขาตั้ง หลายก็หายสะอาด
 15 มีคหนึ่งนในหมู่นั้นเมื่อหันว่า ตัวหายโรคแล้ว
 ก็ปีกมาอ้องเสียงตั้งสรรเสริญพระเจ้า 16 กับก้มลงไหว้ดีตีนของพระ
 เยชู ขอบพระคุณพระองค์ คนนั้นเป็นจาวสะ มา เรีย
 17 พระ เยชูก็ถามเขาว่า “มีสิบคนหายโรคบ่ใจ้กา
 แล้วเกำคนนั้นไปไหนเหี้ยหมด 18 บ่มีไฟปีกมาสรรเสริญพระเจ้านอกจากคน
 จำ ดคนนี้เตำ อันกา” 19 แล้วพระองค์ก็บอกคนนั้นว่า
 “ลุกขึ้นไปเด็อะความเจ็ของเจ้าได้เยี้ย
 ะหือเจ้าหายเป็นปกติแล้ว”

สภาพกำนมาของแผ่นดินของพระเจ้า

20 มีหมู่ฟา ริ สีถามพระองค์ว่า “แผ่นดิน
 ดินของพระเจ้าจะมาแผเมื่อใด” พระเยชูตอบเขาว่า “แผ่นดิน
 ดินของพระเจ้าจะบมาโดยหือหันกับตำ 21 จะบมีไฟอู้ว่า
 ‘มาแผแล้ว มาฟ่อนีลอ’ กา ว่า ‘ไปฟ่อปุ่น’ ย่อนว่าแผ่นดิน
 ดินของพระเจ้าอยู่ตำมกำง๔ตำนตั้งหลาย”

22 เมื่อลุนมาพระ เยชูอู้กับหมู่สาวกาว่า
 “จะมีเวลานึงเมื่อตำนตั้ง หลายจะไค้หันวันดีเฮาผู้เป็นบุตร
 มนุษย์จะมาแหม แต่หมู่ตำนจะบหัน 23 จะมีคนอู้กับตำนตั้ง
 หลายว่า ‘มาฟ่อนี’ กา ว่า ‘ไปฟ่อปุ่น พระองค์มาแล้ว’
 ห้ามออกไปตวยเขาเนอ 24 ย่อนว่าเมื่อวันดีบุตรมนุษย์ปีกมา
 ก็เผียบเหมือนฟ้าแมบเฟิกนึ่งก็จะแจ้งไปแหมเฟิกนึ่ง
 25 แต่จำเป็นดีบุตรมนุษย์จะต้องทนตุ้กทรมาณหลายอย่างเหี้ยก่อน
 กับคนสมัยนี้จะบยอมฮับพระองค์

๔ 17:21 17:21 แปะได้แหมอย่างนึ่งว่า ภายในจิตใจ

26 “เมื่อบุตรมนุษย์จะมาก็จะเป็นอย่างเดียวกับในสมัยของโนอาห์ 27 คนตั้ง หลายได้กินกับดื่ม มีกานแต่งงานกัน ดึงขลุ่ยหือเป็นฟัวเมียกัน จนถึงวันดีโนอาห์ได้เข้าไปในเฮือ แล้วน้ำก็ท่วมโลกจนคนตายหมด 28 ในสมัยของโลกทุกก็เหมือนกัน คนตั้ง หลายได้กินได้ดื่ม ได้หวาน ได้ปุ๊ก ได้ซื้อขาย ได้ก่อสร้าง 29 แต่ในวันดีโลทออกจากเมืองโสโดมนั้น ไฟกำมะถันก็ตกจากฟ้า เผาไหม้คนหมู่นั้นหมด 30 เมื่อบุตร มนุษย์จะมาก็จะเป็นจา อันเหมือนกัน 31 ในวันนั้นคนตั้งอยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามปิ๊กเข้าไปเก็บคัวอะหยังเนอ คนตั้งอยู่ตามโต้งต๋ามนาก็ห้ามปิ๊กบ้านเนอ 32 จงกึดถึงเมียบของโลทเตอะ 5 33 คนใดฮือเอาจิวิตของตัวรอด คนนั้นจะฮัก ซาจี วิตนั้นบ่ได้ก็จะตาย แต่คนใดยอมสละจิวิตของตัว ก็จะมีจิวิตนิ รัน ดร 34 เฮาบอกต๋านตั้ง หลายว่า ในคืนนั้นสองคนตื่นนอนอยู่ตวยกัน คนหนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคนหนึ่งจะถูกละ 35 กับแม่ ญิงสองคนกำ ลังไม้แบ่งอยู่ตวยกัน คนหนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคนหนึ่งจะถูกละไว้ 36 สองคนอยู่ในโต้งนา จะเอาไปคนหนึ่ง ละไว้คนหนึ่ง” 37 หมู่สาวกจึงถามพระองค์ว่า “อา จำ รยค์รับ จะเกิดขึ้นดีไหน” พระองค์ตอบหมู่เขาว่า “ดีไหนมีซากศพ ตี๋หันก็จะมีหมู่แย้งหลุ่มต่อมกันเต็มไปหมด”

18

กำเพียบเรื่องแม่หม้ายกับผู้พิพากษา

ถ 17:27 17:27 ปลุก. 7:6-24 ท 17:28 17:28 ปลุก. 18:20-19:25 5 17:32 17:32 ปลุก. 19:26

1 พระเยซูเจ้า เฝียบข้อหนึ่งหื้อหมุ่สาวกฟังเปื้อจะสอนว่า คนดั่ง หลายควรอริษฐานอยู่เสมออย่างบ่อ่น ใจ

2 พระองค์อื้อว่า “ในเมืองนี้มีผู้พิพากษาคนหนึ่งตีบเก้งกั้วพระเจ้าและบ่สนใจใใ³ ในเมืองนั้นมีแม่หม้ายคนหนึ่งมาหาผู้พิพากษาคคนบอกเขาว่า ‘ขอหื้อความยุติธรรมกับคดีของข้า เจ้า่นอย’

4 เวลาผ่านไปเมินแล้ว ผู้พิพากษาคคนนั้นก็บยอมจ้วยแต่เมื่อลูนเขากัดใจใใจว่า ‘เถิงเฮานี้จะบ่เก้งกั้วพระเจ้ากับบ่สน ใจใใ⁵ แต่แม่หม้ายคนนี้มารบ กั วนเฮาเจือๆ เฮาจะหื้อความยุติธรรมแก่นาง นางจะบ่มารบ กั วนเฮาหื้อรำคาญใจแหม’”

6 พระเยซูบอกหมุ่เขาว่า “หื้อฟังกั้อผู้พิพากษาบ่ยุติธรรมคนนี้ล่อ

7 พระเจ้าจะบ่หื้อความยุติธรรมแก่คนตีเลือกไว้ตีฮ้องขอต่อพระองค์ตีงเมื่อ วันเมื่อ คินกา พระองค์จะอดใจได้เมินกา⁸ เฮาบอกต่านตั้งหลายว่า พระองค์จะหื้อความยุติธรรมกับหมุ่เขาเวะๆ แต่เมื่อเฮาผู้เป็นบุตร มนุษย์มาแหมเตื้อเฮาจะปะคนตีเจื้ออยู่สักก็คนบ่ฮู้”

กัาเฝียบเรื่องฟาริสีกับคนเก็บภาษี

9 สำหรับบางคนตีมัน ใจตี้วเก่าว่า เป็นคนถูกต้องตามธรรมแล้วดูหมิ่นคนอื่นนั้น พระองค์อื้อกัาเฝียบหื้อฟังว่า¹⁰ “มีสองคนขึ้น ไปอริษฐานในพระ วิหาร คนหนึ่งเป็นฟา ริ สีแหมคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี¹¹ คนฟา ริ สีฮิงจ้อง หองคนนั้นลุกขึ้นยืนอริษฐานว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ขอบพระคุณพระองค์ตีข้าพเจ้าบ่เหมือนคนอื่นตีเป็นคนโลกคนบ่ตี คนลวงประเวณี

กับบ่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ ¹² ในหว่างดีดนิ่งข้าพเจ้าถือศีลอดอาหารสองเ
กับกู้สิ่งดีข้าพเจ้าอิหามาได้ ข้าพเจ้าก็เอาเน็งในสิบส่วนมาถวาย’

¹³ “ส่วนคนเก็บภาษียืนอยู่จำ ด ไก่ บ่แหงนหน้าพ่อต๋อง
ฟ้า แต่เสียใจต๋อบอกตัวเก่า อู้ว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ขอโผดเม
ตตำข้าพเจ้าดีเป็นคนบาปเตอะ’ ¹⁴ เขาบอกด้านตั้ง หลายว่า
เมื่อปีกบ้านคนเก็บภาษีคนนี้ละเป็นคนดีพระเจ้ายกโด้ชบาปหื้อ
บ่ใจฟ้า ริ สี ย้อนว่ากัคนต๋ยกตัวขึ้นจะถูกต๋กหื้อต่ำลง
ส่วนคนดีถ่อมตัวลงก็จะได้อับกานยกขึ้น”

พระเยซูบ่ปอนหละอ่อนหน้อยๆ

¹⁵ ต่อมามีบางคนปาหละ อ่อนหน้อยๆ
ของหมู่เขาเข้ามาหาพระองค์ เปื่อหื้อพระองค์วางมือบ่ปอนหละ
อ่อนหมู่นั้น หมูสาวกเมื่อเห็นจา อัน ก็ว่าหื้อเขา ¹⁶ แต่พระ
เยซูฮ้องหื้อเขาปาหละ อ่อนเข้ามา แล้วอู้กับหมูสาวกว่า
“หื้อหมู่หละ อ่อนเข้ามาหาเฮาเตอะ บดีห้ามเขาไว้
ย้อนว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนดีเียบเหมือนหละ
อ่อนหมู่นี้ ¹⁷ เขาบอกความจริงแก่ด้านตั้ง หลายว่า
คนใดบ่ฮับเอาแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนหละ
อ่อนหน้อยหมู่นี้คนนั้นจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าตั้งบ่ได้”

เรื่อง เศรษฐีหนุ่ม

¹⁸ มีผู้นำจาวยิวคนหนึ่งถามพระ เยชูว่า “อา จำ รัยผู้ดีเลิศ
ข้าพเจ้าจะต้องเียบ ะความดีอะ หยังฟองเถิงจะได้จิ วิตนิ รัน
ดริ” ¹⁹ พระองค์ตอบเขาว่า “ด้านฮ้องเฮาว่าผู้ดีเลิศเียบ
ะหยัง บ่มีไผดีเลิศนอกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้า อัน
²⁰ ด้านฮับบัพญญูดีแล้วดีว่า ‘ห้ามเป็นจู้ฟัวเมียเป็น
ห้ามฆ่าคน ห้ามลักของของเป็น ห้ามเป็นพยานดีฮู้บ่แต่

เรื่องราวทุกอย่างดีห่มผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้เขียนไว้เกี่ยวกับบุตร
 มนุษย์นั้นก็จะเป็นแต่ ³² คือบุตร มนุษย์จะถูกมอบหื้อคนต่าง
 จำด ห่มเขาจะเยาะเหยียด้าน ดูถูกดูแควนกับถ่มน้ำลายใส่ด้าน
³³ ห่มเขาจะเหมียนตีด้าน แล้วฆ่าด้านตาย
 แต่ในวันดีสามพระเจ้าจะเยาะเหยียด้านจะเป็นขึ้นจากความตาย”
³⁴ ห่มสาวกบ่เข้าใจสิ่งห่มนี้ ความหมายของสิ่งห่มนี้ห่มเขาก็ดบ่ถึง
 ห่มเขาเลียบฮู้ว่าพระองค์ฮู้ถึงเรื่องอะหยัง

พระเยซูฮักษาคนต่ำบอด

³⁵ เมื่อพระองค์มาไ้จะถึงเมืองเย รี โค
 มีคนต่ำบอดคนหนึ่งนั่งขอทานอยู่ฮิมหน ตาง
³⁶ เมื่อเขาได้ยินเสียงคนตั้ง หลายเดียวก่ายมา
 ก็ถามว่าเกิดอะหยังขึ้นกา ³⁷ ห่มเขาก็บอกว่า “เยซูจาวนาซา
 เรือก่า ลังเดียวก่ายมา” ³⁸ คนต่ำบอดจึงฮ้องเอิ้นเสียงดังว่า
 “เยซู บุตรของกษัตริย์ดา วิดเหย ขอโผดอิน
 ดูข้าตวยเตอะ” ³⁹ คนดีเดียวไปตั้ง หน้าเขาก็ว่าหื้อดักเหย
 แต่เขาก็เอิ้นดังขึ้นติกๆ ว่า “บุตรของกษัตริย์ดา
 วิดเหย ขอโผดอิน ดูข้าน้อยเตอะ” ⁴⁰ พระ
 เยชูหยุดยืนอยู่ สั่งหื้อคนปาเขาเข้ามาหาพระองค์
 เมื่อคนต่ำ บอดเข้ามาไ้แล้ว พระองค์จึงถามเขาว่า
⁴¹ “เจ้าต้อ งก่านหื้อเฮาเหย ะอะ หยังหื้อกา”
 เขาตอบว่า “องค์พระ ผู้ เป็ น เจ้า ข้าพเจ้าไ้พ่อหั้น”
⁴² พระ เยชูบอกเขาว่า “จงพ่อหั้นเตอะ
 ความเจือของเจ้าเหย ะหื้อตาของเจ้าหายบอดแล้ว”
⁴³ เขาก็พ่อหั้นได้บ่าเดียวนั้นเลย แล้วเขาก็ตวยพระองค์ไปสรรเสริญพระเจ้า
 เมื่อคนตั้งหลายหันจ่าอันก็สรรเสริญพระเจ้า

19

พระเยซูกับศักเคียส

1 พระ เยซูเที่ยวผ่านเมืองเย รี โค 2 มีป้อ
 3 ศักเคียสโค้หันพระ เยซูเลยฮื่อว่าเป็นคนใด
 แต่ฝ่อบ่หันย่อนมีคนนัก ข้าเขาก็เป็นคนป้อก
 4 เขาจึงล่นไปตั้งหน้าขึ้นเก้าบ่า เตื่อต้อยฮีมตาง
 5 เมื่อพระ เยซูมาแพว ก็แหงนฝ่อศักเคียส
 แล้วอู้ว่า “ศักเคียสเหยหะ ใจลงมาเวยๆ
 6 เขาก็ฟ่งลงมา แล้วต้อน
 ฮับพระองค์ด้วยความจิ้น จม ยินดี 7 คนตั้ง หลายหันจา
 อั้น ก็ปากันจ่มว่า “พระ เยซูไปยั้งอยู่กับคนบาป”
 8 ต่อนอยู่ในบ้าน ศักเคียสลุกขึ้นอู้กับพระ เยซูว่า
 “องค์พระ ผู้ เป็ น เจ้า บ่า เดียวนี้ทรพยสิ่งของของข้าพเจ้า
 ข้าพเจ้าจะแบ่งหื้อคนตักเก็งนี้ง ตี้ได้โก่งอะ หยังของไผมา
 ข้าพเจ้าจะส้ายคืนหื้อเขาสี่เต้า” 9 พระ เยซูบอกเขาว่า
 “วันนี้คนโนเฮือนนี้ได้ ฮับความรอดป็นบาปได้ซแล้ว
 ย่อนคนนี้เป็นเจ็ อสา ยของฮับ รา ฮัมตวย 10 ย่อนว่าบุตร
 มนุษย์มาเมื่อจะเขาหาแล้วจ้วยคนตีหลงหายหื้อรอดป็นบาปได้ซ”

กำเผียบเรื่องสตางค์เหรียญ

11 เมื่อเขาตั้ง หลายกำ ลังฟิงอยู่ พระองค์อู้กำ
 12 ย่อนจา อั้นพระองค์จั้งอู้ว่า “มีเจ้านายคนหนึ่งเกิดมาในพะ
 กุณษัตริย์ ต้านจะไปเมืองโก้เมื่อฮับกำนแต่ง

ตั้งเป็นกษัตริย์แล้วปีกมา ¹³ ต้านจึงฮ้องคนฮับ
ใจสิบคนมาเอาสตางค์หื้อหมู่เขาคนละนึ่งมินา^๕บอกว่า

‘เอาไปเป็นดินกำขาชายจันแผนวันดีเฮาปีกมาเนอ’

¹⁴จาวเมืองนั้นจึงเจ้านายคนนี้ จึงใจคนตวยไปบอจกักรพรรติดว่า
‘เฮาบยอมฮับคนนี้เป็นกษัตริย์ปกครองเฮา’

¹⁵ “แต่เมื่อต้านได้ ฮับแต่ง ตั้งเป็นกษัตริย์แล้วก็ปีกมา
จึงฮ้องหมู่คนฮับ ใจดีได้หื้อสตางค์ไว้มาหา

เป็ื่อจะผอว่าไฟได้กำ ไสเด้าโต ¹⁶ คนตีหนึ่งบอกว่า

‘นายเจ้าข้าสตางค์ดีหื้อข้าพเจ้าไว้หนึ่งมินานั้นข้าพเจ้าได้กำ
ไสมาสิบเต้า’ ¹⁷ นายก็ฮู้กับเขาว่า ‘ดีแล้ว

เจ้าเป็นคนฮับ ใจดีดี ย่อนเจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กๆ

หน้อยๆ เหาจึงมอบอำนาจหื้อเจ้าปกครองสิบเมือง’

¹⁸ คนตีสองมาบอว่า ‘นายเจ้าข้า สตางค์ดีหื้อข้าพเจ้าไว้หนึ่งมินานั้น
ข้าพเจ้าได้กำ ไสมาห้าเต้า’ ¹⁹ นายก็ฮู้กับเขาอย่างเดียวกันว่า

‘เฮาจึงมอบอำนาจหื้อเจ้าปกครองห้าเมือง’

²⁰ แหมคนหนึ่งมาบอว่า ‘นายเจ้าข้าสตางค์ดีหื้อข้าพเจ้าไว้หนึ่งมินานั้น
ข้าพเจ้าเอาหื้อผ้าปีกเก็บไว้ ²¹ ย่อนข้าพเจ้ากำว่า

นายเป็นคนเขี้ยว ต้านยึดกำ ไสเอาจากงานของคนอื่น
กับเก็บเกี่ยวสิ่งดีต้านบ่ได้ปลูก’ ²² เจ้า นายก็ตอบเขาว่า

‘ไ่อ้ซี้ข้าบดี เหาจะเอากำของเจ้านั้นละลงโตไซเจ้า

เจ้าฮู้ว่าเฮาเป็นคนใจแข็ง ดียึดกำ ไสเอาจากงานของคนอื่น
กับเก็บเกี่ยวในสิ่งดีเฮาบได้ปลูก ²³ เป็นจาโตบเอาสตางค์นั้น ไปฝากธนาคารไป

เมื่อเฮาปีกมาก็จะได้สตางค์ตั้งต้นตั้งดอก’

²⁴ “แล้วเจ้า นายก็สั่งคนตียืนอยู่ใก้ๆ ्हั้นว่า

‘เอาสตางค์นึ่งมินาจากเขาไปหื้อคนตีมีสิบมินา’

²⁵ คนนั้นก็ว่า ‘นายครับ เขามีสิบมินาแล้วลอ’ ²⁶ นายก็ตอบว่า
‘เฮาบอเจ้าตั้ง หลายว่า คนตีมืออยู่แล้วก็จะเตี อมหื้อแหม

^๕ 19:13 19:13 นึ่งมินา มีกำประมาณกำแวงเยีะกำนสามเดือน

ส่วนคนที่บ่มี แม้แต่สิ่งดีเขามืออยู่นั้นก็จะเอาไปจากเขาเหีย
 27 ส่วนหมุ่ศัตรูต้งหลายดีบ่ยอมหื้อเฮาเป็นกษัตรีย์ปกครองเขา
 หื้อปามานี้ฆ่าเหียต่อหน้าเฮา”

พระเยซูเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

28 หลัง จากดีพระ เยชูอยู่เรื่องหมุ่ นั้นแล้ว
 พระองค์เตียวนำหมุ่เขาขึ้น ไปกรุงเยรูซาเล็ม

29 เมื่อพระองค์มาถึงใ้หมุ่บ้านเบธ ฟายีกับหมุ่บ้านเบ ธานี
 ดีดอยบ่า กอก เทศ พระองค์ใ้สาวกสองคนเข้าไปก่อน
 30 สั่งว่า “หื้อเข้าไปในหมุ่บ้านดีอยู่ต้งหน้าหั้นเนอ

ตัน ที่ดีเข้าไปแล้วจะปะลูกลาตัวนี้มัตอยู่
 ลาตัวนี้ยังมีไฟเกยซีกำเตื่อ หื้อแก้เจ็ ออกแล้วจุงมาตีนี้เตื่อะ

31 ถ้ามีไฟถามว่าแก้เจ็ ออกลาเหีย ะหยัง ก็บอกเขาว่า
 ‘นายเฮาต้งกำนลูกลาตัวนี้’”

32 สาวกสองคนนั้นไป ก็ปะเหมือนดีพระองค์บอก

33 เมื่อหมุ่เขากำ ลังแก้เจ็ ออกอยู่ เจ้าของลา ก็ถามเขาว่า
 “แก้เจ็ ออกลาเหีย ะหยัง” 34 เขาก็ตอบว่า “องค์พระ ผู้ เป็
 น เจ้าต้อ งกำนใ้” 35 แล้วหมุ่เขาก็จุงลูกลามาทือพระ

เยซู เอาเสื่อผ้าของหมุ่เขาปูบนหลังลา
 แล้วจ้วยตุ้มพระองค์ขึ้นซี 36 ตอนดีพระองค์ซีลาไป

คนต้ง หลายก็ปากันเอาเสื่อผ้าของหมุ่เขาปูตำหน ตาง

37 เมื่อพระองค์มาถึงใ้ดีจะลงจากดอยบ่า กอก เทศแล้ว
 ผู้ดีดี ตำมกู้นก็มีคามยินดี ย่อนกำนอัสจรรยต่างๆ
 ดีเกยหั้นนั้น ก็สรรเสริญพระเจ้าเสียงต้งว่า

38 “ขอพระเจ้าปั้นปอนกษัตรีย์ผู้ดีมาในนามองค์พระ ผู้ เป็ น
 เจ้า สรรเสริญพระเจ้าไป

ป 19:38 19:38 สดต. 118:26

จงมีสันติสุขในสวรรค์กับขอหื้อพระเจ้าได้
ฮับเกียรติสูงสุด”

39 มีฟา ริ สิบบางคนในคนดัง หลายนั้นบอกพระ
เยซูว่า “อา จำ รัยครับ สั้งหมุ่สาวกของต้านห้ามอุ้จา
อัน” 40 พระองค์ตอบหมุ่เขาว่า “เถิงหมุ่เขาบ่ฮ้อง บ่า
หินหมุ่นี้ก็จะฮ้องแต่นหมุ่เขา”

41 เมื่อพระองค์มาไ้จั้นหันกรุงเยรูซาเล็มอยู่ตั้ง
หน้า พระองค์ก็ให้ ยอนอิน ดุคนในเมืองนั้น 42 อุ้ว่า
“วันนี้เฮาไ้หื้อเจ้าฮู้ จักตางตี้จะไ้สันติสุขกับพระเจ้า
แต่บ่า เตียวนี้พระองค์ไ้ช้อนบ่หื้อเจ้าฮู้

43 วันนึ่งหมุ่ศัตรูของเจ้าจะโจ้ม ตี้เจ้า
แล้วจะแบ่งก่า แบ่งล้อม ชังเจ้าไว้กูด้าน

44 หมุ่เขาจะทำลายเจ้าตึงคนของเจ้าจั้นหมดจั้นเส็
ยง แม้แต่บ่า หินก็จะบ่หื้อหันวางช้อนกันเลยสักก่อน
ยอนเจ้าบ่ฮับฮู้ว่าพระเจ้าไ้มาจ้วยเจ้าแล้ว”

พระเยซูไล่หมุ่คนก้าขายในชวงพระวิหาร

45 พระ เยชูเข้าไปในบริเวณพระ วิหาร
แล้วไล่เหิบหมุ่คนตี้ก่า ลังชื้อขายของกันอยู่ตี้หัน

46 พระองค์อุ้กับคนหมุ่ั้นว่า “มีก่าเขียนไว้ในพระ คัมภีร์ว่า
‘พระ วิหารของเฮาจะฮ้องว่าเป็นตี้สำหรับอธิษฐานบ่
แต่หมุ่เจ้ามาเหยยะหื้อก่ายเป็นถ้ำของโจ้รเหยีย’ฟ”

47 แล้วพระ เยชูสั่งสอนอยู่ในพระ วิหารกั้ววัน
ในเวลาเดียวกันนั้น หมุ่หัวหน้าบ่โรหิต หมุ่ธร
รมา จำ รัยกับผู้นำจาวยิว ก็หาตางจะฆ่าพระองค์

48 แต่หมู่เขาก็ยังบงอู้ว่าจะเยียะจาไดได้ ย้อนว่าคนตั้งหลายตั้งใจฟังกำสอนกู่กำของพระองค์อยู่

20

มีคนถามถึงอำนาจของพระเยซู

1 วันหนึ่งตอนตีพระ เยซูกำ ลังสอนคนอยู่ในบริเวณพระวิหารกับบอกข่าวดีอยู่ หมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ธรรมา จำ รัยกับหมู่คนแต่่าคนแก่ปากันมาหาพระองค์
2 หมู่เขาถามพระองค์ว่า “ต้านมีสิทธิอำนาจอะ หยังเยียะสิ่งหมุ่นี่ ไผหื้อสิทธิอำนาจต้าน” 3 พระองค์ตอบหมู่เขาว่า “เฮาจะถามหมู่ต้านสักข้อนึ่งก่อน ตอบเฮามาเนื่อว่า
4 สิทธิอำนาจของยอห์นตีเขาหื้อบัพ ดิศ มาเนั้น มาจากพระเจ้ากา ว่ามาจากคน” 5 หมู่เขาก็เป็ึกษากันว่า “ถ้าเฮาจะว่ามาจากพระเจ้า ต้านก็จะย้อนถามหมู่เฮาแหมว่า ‘แล้วเป็นจาไดบ่เจ็อยอห์น’ 6 ถ้าหมู่เฮาจะว่า ‘มาจากคน’ คนตั้ง หลายก็จะเอาบ่า หินขว้างหมู่เฮา ย้อนว่าคนตั้งหลายปากันเจ็อว่ายอห์นเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า”
7 หมู่เขาก็เลยตอบพระองค์ว่า “หมู่เฮาบงอู้เนื่อว่ามาจากไหน”
8 พระ เยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ถ้าจา อั้น เฮาก็จะบงอู้เหมือนกันว่าเฮาใจ้สิทธิอำนาจของไผเยียะสิ่งหมุ่นี่”

กำเพียบเรื่องสวนองุ่นกับคนเจ้าสวน

9 พระ เยซูกู้กำ เพียบหื้อคนตั้ง หลายฟังว่า “มีบ้อ จายคนนึ่งเยียะสวนฟองุ่นหื้อคนมาเจ้า ส่วนเจ้าของก็เตียว ตางไปอยู่ต่างประเทศเหยียหลายปี

10 เมื่อถึงหน้าเก็บหน่วยของงุ่น เจ้าของสวนก็หื้อลูกจ้างไปฮับส่วนแบ่งของงุ่น หมูคนเจ้าก็ฮับลูกจ้างคนนั้นไว้แล้วบุดตี

แล้วไล่ปี้กโดยบได้อะ

หยังติดมือไปสักอย่าง

11 เจ้าของสวนก็ส่งลูกจ้างแหมคนหนึ่งไป หมูคนเจ้า

สวนก็เหยีย ะเหมือนเก่า ยับมาบุดกับเหยีย ะหื้อเขาอาย

แล้วไล่ปี้กโดยบได้อะ

หยังติดมือไปสักอย่าง

12 เจ้าของสวนส่งคนตีสามไปแหม หมูคนเจ้าสวนกับบุดตีเขาจนได้

ฮับบาด

เจ็บ

แล้วไล่ออกไปนอกสวน

13 เจ้าของสวนก็ดำ ว่า ‘จะเหยีย ะจาใดดี เขาจะส่งลูก

บ่าวตีเฮาฮักไป

หมูเขาคงจะนับถือฟอง’

14 แต่เมื่อหมูคนเจ้าหันใส่ลูกบ่าวเจ้าของสวนมา ก็ฮู้กันว่า

‘นี่ล่อ คนตีจะฮับมรดก หมูเฮาจ้วยกันซำมันเหยียเตอะ

แล้วมรดกนั้นจะตกเป็นของหมูเฮา’

15 หมูเขาก็ลากลูก

บ่าวเจ้าของสวนนั้นฮู้มโง้งออกไปนอกสวนแล้วก็ซำ”

พระเยซูถามว่า “เจ้าของสวนจะเหยีย ะจาใดกับคนเจ้าหมู่นี้

16 เขาก็จะมาซำหมูคนเจ้าสวนหมู่นี้เหยีย

แล้วเอาสวนองุ่นนั้นไปหื้อคนอื่นเจ้าต่อ”

คนตั้ง

หลายเมื่อได้ยินจา อันก็ฮู้กันว่า “บุดตีหื้อเป็นจา อันเตอะ”

17 พระ เยชูปี้กตำฟ่อหมูเขาแล้วถามว่า “แล้วตีพระ

คัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

‘ศิลาตีสลาแปงเฮือนเอาขว้างไปแล้วนั้น

ป้ากฏว่าเป็นศิลามุมเอก’

นั้นหมายความว่าจาใด 18 กู้คนตีโก้นเต่งบ่า หินก้อนนั้น

ก็จะแหลมเป็นบ่า หลิ่นดินต่อน ถ้าศิลาก่อนนั้นตกเต่งใส่ไฟ

คนนั้นก็แหลมไปเลย”

ก่านเสี่ยสวยหื้อจักรพรรดิ

19 หมูธรรมาจำ รัยกับหมูหัวหน้าปโรทิตฮู้ว่าพระ เยชูฮู้กำ
 เฝียบถึงหมูเขา หมูเขาก็หาทางตีจะยับพระองค์เหย
 แต่ก็กั้วคนตั้งหลาย

20 หมูเขาจึงตวยพ่อพระองค์ กับส่งคนไปสอดแนม
 ป้อมตัวเป็นคนซื่อสัตย์ หื้อเข้าไปอยู่ใ้ๆ
 พระองค์ หวังจะยับผิดในกำฮู้ของพระองค์
 เนื้อจะมอบพระองค์หื้ออยู่ใต้สิทธิอำนาจของเจ้า

เมืองโรม 21 หมูสอดแนมถามพระ เยชูว่า “อา จำ รัย
 หมูเฮาฮู้ว่าอาจำรัยฮู้กับสอนก็ถูกต้อง บ่หันแกหน้าไฟสักคน
 แต่สอนเรื่องต่างของพระเจ้าตามความจริง

ขอบอกหมูเฮาน้อยเตอะว่า 22 ตีจะเสี่ยภาษีหื้อซี
 ชาร์ เหาควรจะเสี่ยดีกา ว่าบ่ควรเสี่ยดี” 23 พระ
 เยชูฮู้บายของหมูเขา จึงบอกหมูเขาว่า

24 “เอาเหรียญเดน ๑ ริ อันมาหื้อเฮาฟอล
 ฮูปกับจื่อต้อยบนเหรียญนี้เป็นของไฟ” หมูเขาตอบว่า

“เป็นของซี ชาร์” 25 พระองค์ก็บอกหมูเขาว่า “ของของซี
 ชาร์ก็เอาไปหื้อซี ชาร์ แต่ของของพระเจ้าก็หื้อพระเจ้า”

26 หมูคนสอดแนม เอาผิดในกำฮู้ของพระ เยชูต่อ
 หน้าคนตั้ง หลายบ่ได้ แหมอย่างนี้้งก็จิดในกำ
 ตอบของพระองค์ตวยจึงดีกอยู่

ปัญหาเรื่องกำนเป็นขึ้นจากความตาย

27 มีหมูสะ ดู สิบางคนมาหาพระ เยชู
 คนหมู่นี้ถื่อว่าบ่มีกำนเป็นขึ้นจากความตาย

28 หมูเขากลามพระองค์ว่า “อา จำ รัย
 บทบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า ถ้าป้อ
 กระจายคนใดตายละเมีย แต่ยังบ่ตันมีลูกเต้อ ก็หื้อน้อง
 บ่าวฮับปี ไปมาเป็นเมีย เปื่อหื้อมีลูกสืบเจี้อสา

ยของอ้ายไว้ ²⁹ สมมุติว่ามีป้อ จายตีเป็นปี่
 น้องกันเจ็ดคน อ้ายแกมีเมียแล้วตายไปยังมีลูกเตื่อ
³⁰ น้อง บ่าวคนตีสองก็ฮับเอาปี่ ไปมาเป็นเมีย
 แล้วก็ตายไปยังมีลูกเตื่อ น้องคนตีสามก็ฮับเอาปี่
 ไปมาเป็นเมียแหม ³¹ ก็เป็นอย่างเดียวกันจนถึงคนตีเจ็ด
 ตังเจ็ดคนตายแต่ยังมีลูก ³² แล้วสุด
 ตายแม่ ญิงคนนั้นก็ตายตาย ³³ ย่อนจา
 อันเมื่อถึงวันตีคนจะเป็นขึ้นจากความตาย แม่
 ญิงคนนี้จะป็นเมียของไฟ ย่อนว่านางเกยเป็นเมียของป้อ
 จาย ตังเจ็ดคนนั้น”

³⁴ พระ เยชูตอบเขาว่า “คนในยุคนี้มีกำนแต่งงานกัน
³⁵ แต่คนตีพระเจ้าหันสมครหือเป็นขึ้นจากความตายมาอยู่ในยุคหน้า
 จะปมีกำนแต่งงานกัน กา ว่ายกหือเป็นฟัวเป็นเมียกันแหม
³⁶ แต่ๆ แล้วหมู่เขาจะบ่ตายแหมต่อ ไป
 แต่จะเป็นเหมือนทูต สวรรค์ เป็นลูกของพระเจ้า
 ย่อนเป็นคนตีพระเจ้าเยีย หือเป็นขึ้นจากความตาย
³⁷ กำนตีคนตายจะเป็นขึ้นจากความตายนั้น
 โมเสสได้แสดงหือหันตอนตีเขาได้เขียนในเรื่องคัมไม้ตีบใหม่ไฟฟ
 โมเสสอุ้ถึงพระเจ้าว่า พระองค์เป็นพระเจ้าตี้อับ รา ฮัม อีส
 อัคกับยา โคบนับถือ ³⁸ พระองค์บ่เป็นพระเจ้าของคนตาย
 แต่เป็นพระเจ้าของคนตีมีจิ วิต ย่อนว่าสำหรับพระเจ้าแล้ว
 กู้คนยังมีจิวิตอยู่ แม้ว่าจะตายไปแล้วก็ตาม”

³⁹ หมู่ร รมา จำ รย์บางคนบอกพระ เยชูว่า “อา จำ
 รย์ครับ ต้านอุ้ได้ตี้นัก แกเนอ” ⁴⁰ ตี้หมู่เขาอุ้จา อัน
 ย่อนหมู่เขาบ่กำถามอะหยังแหมเลย

ปัญหาเรื่องเจือสายกษัตริย์ดาวิด

41 พระองค์ถามหมู่เขาว่า “เป็นจาใดหมู่ท่านว่าพระ
 คริสต์เป็นเจี๋ อสา ยของกษัตริย์ดา วิด 42 ย้อนกษัตริย์ดา
 วิดได้บอกไว้ในพระธรรมสดุดีว่า

‘พระเจ้าอู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า

หื้อนั่งตั้งขวามือของเฮา

43 จนเต้าฮอดเฮาจะเหยยะหื้อศู้ตรู้ของท่าน

เป็นตี้ฮองตีนของท่าน’ฟ

44 กษัตริย์ดา วิดยังฮ้องพระองค์ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
 แล้วพระองค์จะเป็นเจี๋อสา ยของกษัตริย์ดาวิดได้จาใด”

พระเยซูเตือนหื้อหละวังหมู่ธรรมาจารย์

45 เมื่อคนตั้งหลายกำลังฟังอยู่ พระองค์จึงอู่กับหมู่สาวกของพระองค์ว่า

46 “หื้อหละ วังหมู่ธรรมา จ่า รยไว้หื้อดี ๆ
 หมู่เขาชอบนั่งเสื่อคุมยาว เตียวไปเตียวมา

แล้วชอบหื้อคนไหว้กางกาดกางลี กับชอบนั่งตัดดีสำคัญในธรรม
 ศาลาของจาวยิวกับตีมีเกียรติในงานเลี้ยง

47 หมู่เขาฮิดเอาสมบัติของหมู่แม่หม้ายไปเป็นของตัวเก่าเหยีย
 แล้วก็ชี้แด่งอิษฐานยาว ๆ คนหมู่นี้จะต้องฮับโต๊ะใหญ่หลวง”

21

เงินถวายเป็นของแม่หม้าย

1 เมื่อพระ เยชูเหยงยหน้าขึ้น ก็เห็นหมู่คนร่ำรายตั้ง
 หลายเอาสดางค์ มาจ๋อมลงในตู้เก็บเงินถวาย

2 พระองค์เห็นแม่หม้ายคนหนึ่งเป็นคนตัก
 เอาเหรียญตอง แดงหน้อย ๆ สองอันมาจ๋อมตวยเป็น

3 พระองค์ก็อู่ว่า “เฮาบอกความจริงแก่ท่านตั้ง

ฟ 20:43 20:43 สดด. 110:1

หลายว่า แม่หม้ายตุ๊กจันคนนี่จ่อมสตาจันกั๊กเหลือคนตั้งหลายหมูนั่นก่อน⁴ ย้อนว่าคนตั้งหลายได้เอาสตาจันกั๊กเหลือใจ้มาจ่อมถวาย แต่แม่หม้ายคนนี่ตุ๊กยาก ยังได้เอาสตาจันกั๊กมีอยู่สำหรับเลี้ยงจิตของตัวมาจ่อมจันเสียงหมด”

พระเยซูตรวยตุ๊กเรื่องพระวิหารจะถูกทำลาย

⁵ มีสาวกบางคนอวดว่าพระ วิหารหลังนี้ได้ตักแต่งด้วยบา หินงาม กับของตักแต่งดีคนถวาย ⁶ พระ เยชูจึงอุ้กับเขาว่า “สิ่งหมูนี่ดีตั้งหลายหัน วันหนึ่งบา หินดีซ้อจันกันหมูนี่จะถูกเตขวังจันบ่หันวางซ้อจันกันเลยสักก้อน”

ความตุ๊กยากกับก้านข่มเหง

⁷ หมูสาวกก็ถามพระองค์ว่า “อา จ้า รัย สิ่งหมูนี่จะเกิดขึ้นเมื่อใด มีอะ หยังเป็นหมาย สำคัญหือหันว่าสิ่งหมูนี่จะเกิดขึ้นแล้ว” ⁸ พระองค์ก็บอก ว่า “หละ วังหือดี ห้ามหือไฟจุ ล่า ยต้านเนอ ย้อนว่าจะมีหลายคนมาอ้างจ้อของเฮว่า ‘เฮาเป็นพระ คริสต์’ กับบอก ว่า ‘เวลานั้นไ้มาแพแล้ว’ ห้ามตวยเขาไปเนอ⁹ เมื่อต้าน ได้ยินเรื่องสงครามกับก้านจลาจล ก็บ่ถ้อตอกตักใจ ย้อนเรื่องจา อี้จะต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ยังบ่ถึงวันเสียงสุดของโลกในตอนนี้เต้อ”

¹⁰ แล้วพระองค์อุ้กับหมูเขาเหมว่า “ประเทศนี้จะสู้ ฮบกับแหมประเทศนี้ อานาจกรนี้ก็จะสู้ ฮบกับแหมอานาจกรนี้ ¹¹ ในดีต่างๆ จะเกิดแผ่นดิน ไหวขนาดหนัก จะเกิดก้านกั้นข้าวอยากน้ำ จะมีโรค ภัยไซ้ เจ็บ จะมีเหตุ ก่า ธรณ์ตี้นำกั๊กกับหมาย สำคัญหลายอย่างเกิดขึ้นบนตี่ อง ฟ้า ¹² ก่อนเหตุ ก่า ธรณ์หมูนี่จะเกิดขึ้น หมูต้านจะถูกยับและโดนข่มเหง

จะถูกพาไปในธรรม ศาลาของจาวียิว แล้วถูกขังไว้ในคอก
กับจะถูกพาไปตัดสิ้นความต่อ หน้ากษัตริย์กับเจ้า
เมือง ย้อนว่าหมู่ต้านติด ตามเขา ¹³ เหตุ ก่า
รณนี้ก็เป็นโอกาสที่อ้อมู่ต้านเป็นพยานเรื่องเขา

¹⁴ ย้อนจา อั้นต้านตั้ง หลายจงบึง ใจไว้ บต้องก็ดลวง
หน้าว่าจะแก้คดีจาใด ¹⁵ เขาจะหือกำอู้กับพญาบัญญัติอ้อมู่ต้าน
ถึงขนาดหมู่ศัตรูของอ้อมู่ต้านจะต่อต้านกับเอาผิดอ้อมู่ต้านบได้เลย

¹⁶ แมแต่บ้อ แม่ญาตีปี๋ น่อง ตึงเบื่อนฟุงจะหึก หลังอ้อมู่ต้าน
อ้อมู่เขาจะเยีย ะหือต้านบางคนถูกฆ่าต่าย ¹⁷ คนตั้ง
หลายจะจ้งอ้อมู่ต้านย้อนว่าอ้อมู่ต้านได้ติด ตามเขา

¹⁸ แต่พมบนหัวของอ้อมู่ต้านสักเส้นนึ่งจะบ่ถูกเยีย ะหือเสียไป

¹⁹ อ้อมู่ต้านจะได้ชีวิตนินรันดรถ้าตั้งมั่นคงอยู่ในความเจือ”

ก่านตวยตักกรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย

²⁰ “เมื่ออ้อมู่ต้านเห็นกองทัพทหารมาตั้งล้อมกรุงเยรูซาเล็ม
จงฮู้ไว้เตื่อะว่าความฉิบหายของเมืองนั้นก็ไ้เข้ามาแล้ว

²¹ ในเวลานั้นก็หือคนต้อยอยู่ในแคว้นยู เดียชะ
ใจหนีไปอยุบนดอยเวะๆ อ้อมู่คนต้อยในกรุงก็หือออกไปเหย
คนต้อยนอกเมืองก็บ่ถ้าเข้าไปในกรุงเนอ

²² ย้อนว่าเวลานั้นเป็นเวลาลงโต้ษ เบื่อก้ออย่างดีเขียนไว้ในพระ
คัมภีร์นั้นเป็นแต่ ²³ ในหว่างนั้นความฉิบหายก็จะเกิดกับอ้อมู่แม่
มานกับแม่ลูกหน้อยต้อยยังกินนมอยู่ ย้อนมีความตักฮ้อนอันใหญ่หลวงจะเกิ

ดิน กับพระเจ้าจะโชดหือคนเจือ จ้า ดนี้ขนาด

²⁴ อ้อมู่เขาจะถูกฆ่าด้วยดาบ กับจะถูกต้อนไปเป็นเชลยในประเทศต่างๆ
กับกรุงเยรูซาเล็มจะถูกคนต่าง จ้า ดอย่าจันกว่าจะหมดก่า
หนดเวลาของคนต่างจ้านั้น

เมื่อบุตรมนุษย์มา

25 “จะมีหมาย สำคัญดีี่ตะวัน เดือนกับดาวต้ง
หลาย กับในแผ่น ดินโลกนั้น ประเทศต่างๆ
จะมีความตึกเดือด ฮ้อ น กับมีความสับสนในความปั่น
ป่วนกับเสียงต้งของทะเลกับคลื่น 26 คนจะกัวจันเป็นลมเมื่อก้า
ล้งร่อพ้อว่าอะฮยังจะเกิดขึ้นบนโลก ย้อนว่าหมูผู้มีอำนาจต้ง
หลายในต้ออง ฟ้าก็จะสั่น ไหวเพื่อนคลอน 27 เวลานั้นคนต้ง
หลายจะหันบุตรมนุษย์ลงมาบนเมฆด้วยฤทธิ์อำนาจกับรัศมีอันยิ่ง
ใหญ่ 28 เมื่อเหตุ ก้า ธรณี่ต้ง เก้า จะเกิดขึ้น
หื้อยิ้นขึ้นพ้อไปต้งบน ย้อนว่าความรอดป็นบาปโด้ษของหมูด้่านก้า
ล้งไก้เข้ามามาแล้ว”

ก้าเพียบเรื่องเก้าบ่าเตื่อ

29 พระ เยชูผู้ก้า เพียบหื้อหมูเขาฟังว่า
“พ้อเก้าบ่า เตื่อกับเก้า ้า ไม่ต้ง หลายเตื่อะ
30 เมื่อมันโปงไบแล้วด้่านต้ง หลายก็จะฮู้คนเตียวว่า
ไก้จะเถิงหน้าฮ้อนแล้ว 31 ก็เหมือนเตียวกัน เมื่อด้่านต้ง
หลายหันเหตุ ก้า ธรณี่เตื่อเฮาบอกแล้วนั้นเกิดขึ้น
ก็หื้อฮู้ว่าแผ่น ดินของพระเจ้ามาไก้จะเถิงแล้วเนอ
32 เฮาบอกความจริงแก่ด้่านต้ง หลายว่า
คนในยุคนี้จะยังบ่ต่ายก่อนเหตุ ก้า ธรณี่เตื่อว่าหมูนี้จะเกิดขึ้น
33 ต้ออง ฟ้ากับโลกจะยุบหายไป แต่ถ้อย
ก้าของเฮาจะบ่สูญหายไปเลย

พระเยชูเตื่อ่นหื้อหละวัง

34 “จงหละ วังตัวไว้หื้อดีเนอ บ่ตีเอาก้ากินเหล้าเมายา
ก้า ว่า บ่ตีกั้งวลเถิงจี วิตนี้เต้า ฮ้อน ถ้าเป็นจา
ฮ้อนเวลานั้นก็จะมาเถิงหมูด้่านเมื่อยังบ่ตั้นกิด เหมือนติดแฮ้ว

35 ย้อนวันนั้นจะเกิดขึ้นกับคนตั้งหลายในโลก 36 หื้อเฝ้าหละ
วังอยู่ตลอดกับอธิษฐานตั้งวัน เพื่อห่มุด้านจะมีกำ
ลั้งตั้งเป็นจากเหตุ กำ รัณตั้ง มวลตั้งจะเกิดขึ้น
แล้วจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้”

37 กู้วันพระ เยชูสั่งสอนในบริเวณพระ วิหารตอนเมื่อ
วัน แล้วตอนเมื่อ คินพระองค์ย่างพักตี้อยบ่า กอก เทศ
38 คนตั้งหลายก็มาหาพระองค์ในบริเวณพระวิหารตั้งแต่เจ้า
มิดเปือจะฟังพระองค์สั่งสอน

22

ยูดาสตกลงจะหักหลังพระเยชู

1 เมื่อไก่จะถึงงานปีสกา คืองานกินเข้า หนม ปังบใส่เจือ
2 หมูหัวหน้าบุโรหิตกับห่มูธร รม่า จ่า รัย ปากันหาต่างกำ
จัดพระเยชูอย่างลับๆ อยู่ ย้อนกั้วคนตั้งหลาย

3 ซา ต่านครอบงำจิต ใจยู ดาส อิส คา
ริ โอท ตี้เป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคน 4 ยู
ดาสก็ไปนัดห่มูหัวหน้าบุโรหิตกับห่มูนายทหารฮัก ซาพระ
วิหารว่า เขาจะหัก หลังพระ เยชูจาใดตี 5 คนห่มูนั้นก็ตี
อก ดี ใจ แล้วสัญญาว่าจะหื้อสตาจค์เป็นกำตอบ แตน
6 ยู ดาสก็ตกลง แล้วก็แสหาโอกาสตี้จะหัก หลังพระ
เยชูหื้อห่มูเขาโดยบหื้อไผฮู้

มือสุดท้ายของพระเยชูฮ่วมกับห่มูสาวก

7 เมื่อถึงวันกินเข้า หนม ปังบใส่เจือ
จาวยิวต้องฆ่าลูกแกะสำหรับงานปีสกา 8 พระ เยชูก็ใจเป
โตรกับยอห์นลวง หน้าไปก่อน สั่งเขาว่า “ไปจัดเกียมมือปีส
กาไว้หื้อห่มูเฮากินตวยกัน” 9 ห่มูเขาถามพระองค์ว่า

“จะหื้อหมู่เฮาไปเกีย มมือปีส กาที้ไหนดี”

10 พระองค์ก็บอกวา “เมื่อหมู่ต๋านเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วจะมีป้อ จายคนนึ่งแบกน้ำ หม้อมาหาหมู่ต๋าน เขาจะเข้าไปเฮือนหลังใดก็หื้อตวยเขาเข้าไป

11 แล้วบอกเจ้าของเฮือนนั้นว่า ‘อา จำ รยหื้อมาถามว่า ห้องดีเป็นจะกินมมือปีส กากับหมู่สาวกนั้นอยู่ตังใด’

12 เจ้าของเฮือนจะพาหมู่ต๋านขึ้นไปห้องใหญ่จันบนตีแต่งดาไว้แล้ว ก็หื้อจัดเกีย มมือปีส กาไว้ตังห้องนั้นเตอะ” 13 ตังสองคนก็ไป แล้วก็ปะก้อย่างตีพระองค์บอกไว้ตังหมด หมู่เขาก็ได้จัดเกีย มมือปีสกาไว้

กานตั้งพิธีหักเข้าหนมปัง

14 เมื่อถึงเวลากินมมือปีส กา พระเชษฐก็เข้าไปนั่งตีโต๊ะกับหมู่อัครสาวกของพระองค์

15 อู้กับหมู่เขาว่า “เฮามีความตัง ใจดีจะกินมมือปีส กานี้กับหมู่ต๋าน กอนตีเฮาจะต้องทนตักทรมาน

16 เฮาขอบอกไว้ว่าเฮาจะบ่กินมมือปีส กานี้แหม จันความ หมายของปีส กานั้นจะสมบูรณในแผ่นดินของพระเจ้า” 17 พระองค์ยกจอกน้ำ องุ่นขึ้นมา

เมื่ออริชฐานขอบพระคุณพระเจ้าแล้ว ก็ส่งหื้อหมู่สาวก บอกว่า “เอาไปแบ่งกันกินเนอ 18 เฮาบอกหมู่ต๋านว่า ตังแต่นี้ไปเฮาจะบ่กินเหล้าองุ่นแหมแล้ว จันกว่าแผ่นดินของพระเจ้า จะมาแพว” 19 แล้วพระองค์ก็หยิบเข้า

หนม ปังขึ้นมา ขอบพระคุณพระเจ้าแล้วก็บียินหื้อหมู่สาวก อู้ว่า “นี่เป็นกายของเฮา ตีได้หื้อไว้กับต๋านตัง หลายหื้อเยีย ะจา อี้ เปือกี้ตเถิงเฮา” 20 เมื่อกินเข้า หนมปังแล้วพระองค์ก็กำถ้ายขึ้นมาเยีย ะอย่างเดียวกัน แล้วอู้ว่า

“ถ้ายี่นี้เป็นพันธสัญญาใหม่หละหว่างพระเจ้ากับท่านตั้งหลายตี้พระองค์จะยืนยันโดยเลือดของเขา

²¹ แต่พ่อเตอะคนตี้จะหักหลังเฮาก็อยู่ตวยกันกับเฮาบนโต๊ะนี้

²² บุตรมนุษย์จะต้องจากไปตามตี้พระเจ้าได้กำหนดไว้แล้ว แต่ความฉิบหายก็เกิดกับคนตี้หัก หลังบุตรมนุษย์”

²³ แล้วหมู่สาวกก็ถามกันไปมาว่า จะเป็นไฟในหมู่เขาตี้จะเยียะจาอี้

กานเถียงกันเรื่องไฟเป็นใหญ่

²⁴ หมู่สาวกเถียงกันว่า ไฟจะเป็นใหญ่ตี้สุดในแผ่นดินของพระเจ้า ²⁵ พระองค์จึงอู้กับหมู่เขาว่า

“กษัตริย์ของคนต่าง จำ ดเป็นเจ้า นายปกครองคนตั้งหลายโดยกานบังคับ กับผู้มีอำนาจหมู่นี้ก็อ้อยตัวเก๋าว่าเป็นผู้มีบุญคุณของคนตั้งหลาย ²⁶ แต่สำหรับหมู่ต่านนั้นบเป็นจาอันเนอ คนใดเป็นใหญ่ก็หื้อคนนั้นเป็นคนเล็กหน้อยตี้สุด

คนใดเป็นนายก็หื้อเป็นคนฮับใจ ²⁷ จะถามว่าคนตี้นั่งโต๊ะกับคนตี้ฮับใจ ไฟเป็นใหญ่เหลือกัน คนตี้นั่งโต๊ะบใจกา แต่เฮาอยู่ตวยต่านตั้งหลาย เหมือนเป็นคนฮับใจ

²⁸ “ต่านตั้ง หลายเป็นคนตี้ได้อยู่กับเฮาในเวลาตี้เฮาต่อสู้กับความลำบาก ²⁹ พระ

บิดาได้จัดเกีย มแผ่น ดินแล้วมอบหื้อเฮาจาใด เฮาก็จัดเกีย มแล้วมอบหื้อต่านตั้ง หลายจา อัน

³⁰ เปื่อหมู่ต่านจะได้กินได้ดื่มฮ่วมโต๊ะกับเฮาในแผ่นดินของเขา กับต่านตั้ง หลายจะได้นั่งบนบัลลังก์ เปื่อตัดสินสิบสองพะกุนของคนอิสราเอล

พระเยซูตวยตักเรื่องเปโตรจะละพระองค์

31 “ซี โมนแหย ชา ตำนได้ขอหมู่ต่านไว้
 เป็้อจะเอาไปฝัดไปฮ่อนเหมือนเป็นฝัดข้าว
 32 แต่เฮาได้อธิษฐานเพื่อตัวต่าน เป็้อต่านจะบ่ได้ขาดความเจ็อ
 แล้วเมื่อต่านกลับ ใจ้มาหาเฮา ก็หื้อจ้วยหมู่ปี
 นื่องหื้อมีความเจ็อเข้ม แข็งนักขึ้นตวยเนอ”
 33 เป โตรบอกรพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า
 ข้าพเจ้าพร้อมแล้วตีจะไปตวยต่าน บ่ว่าจะติดคอก กา
 ว่าจะต่ายก็ได้” 34 พระเยซูบอกรเป โตรว่า “คินนี้ก่อนไก้ขัน
 ต่านจะบอกรบ่ฮื้อจักเฮาถึงสามเต็อ”

35 พระ เยชูถามหมู่สาวกว่า “ต่อนตีเฮาใจ้ต่านตั้ง
 หลายออกไปบอกรข่าวดี แล้วบ่หื้อเอาถงสตาจค์ ถงสะ ปาย
 กา ว่าเกิบแหมกุ้ไปตวยนั้น ต่านตั้ง หลายขาดอะ หยังพ่อง”
 เขาตั้งหลายก็ปากันบอกรว่า “บ่ขาดอะหยังสักอย่าง” 36 พระ
 เยชูบอกรเขาว่า “แต่บ่า เดียวนี้ไผมีถงสตาจค์ กา ว่าถงสะ
 ปาย ก็หื้อเอาไปตวย ไผมีดาบก็หื้อขายเสื่อคุมซื้อดาบเหยย
 37 เขาบอกรต่านตั้ง หลายว่า ก่าตีเขียนไว้ในพระ
 คัมภีร์ตีฮื้อถึงเฮา จะต้องเป็นไปตำมนั้น คือก่าตีว่า
 ‘พระองค์ถูกรับอยู่ในหมู่เดียวกันกับคนบ่ดี’ ก

ก่าต วาย ตักตีเล็งถึงเฮานั้นก่า ลังจะเป็นแต่”
 38 หมู่เขาบอกรพระองค์ว่า “องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า
 หมู่เฮามีดาบสองเถียนครับ” พระองค์บอกรว่า “ปอแล้ว”

พระเยซูอธิษฐานในสวน

39 พระ เยชูออกจากกรุงเยรูซาเล็ม ไปตีตอยบ่า
 กอก เทศเหมือนตะ กอน หมู่สาวกรก็ไปตวยพระองค์
 40 ตีตอยนั้นพระองค์บอกรหมู่สาวกรว่า “หื้ออธิษฐานเนอเป็้อว่าต่านจะบ่ตอกอยู่
 ใจ้” 41 พระองค์เดี่ยวไปแหมนอย ไก้ประมาณเอาบ่า

ก 22:37 22:37 อสย. 53:12

หินขว้าง แล้วคุกเข่าลงอธิษฐานว่า ⁴² “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์ป้อใจ ขอให้อภัยแห่งความตึกยากนี้ไปจากข้าพระองค์เหี้ยเตอะ แต่ขอให้อภัยเป็นไปตามความต้องการท่านของพระองค์ป้อใจของข้าพระองค์” ⁴³ มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งจากสวรรค์มาป่า ภูจ้วยพระองค์หื้อมีกำลัง ใจน่กขึ้น ⁴⁴ เมื่อพระองค์เป็นตึกหนัก ก็ยั้งตั้งใจอธิษฐานน่กขึ้น จนเหื่อไหลเป็นเหมือนเลือดออกหยดลงดินเป็นเม็ดใหญ่ ⁴⁵ เมื่ออธิษฐานแล้วพระองค์ก็ลุกเตียวี่กมาหาหมูสก็หันหมู่เขาหลับอยู่ย่อนตึก ใจจันอด ⁴⁶ พระองค์จึงอู้ว่า “หลับเหี้ยะหยัง ลุกขึ้นอธิษฐานเปื่อจะบ่ตกอยู่ในอำนาจของท่านลงใจ”

ก่านหักหลังกับก่านจับกุมพระเยซู

⁴⁷ ป่า กองพระองค์อู้ลื่นยังบ่ตันเข้าปากเตื่อ ก็มีหลายคนเตียวเข้ามา มียูดาสดีเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคนนั้นนำหน้ายูดาสก็เข้ามาใ้พระ เยชูแล้วตักต วายพระองค์โดยก่านจูบ ⁴⁸ พระองค์ก็ถามว่า “ยูดาส เจ้าจะหัก หลังบุตรมนุษย์ด้วยก่านจูบกา” ⁴⁹ เมื่อหมู่สาวกคนอื่นๆ เห็นว่าจะมีอะ หยังเกิดขึ้นต่อ ไป จึงถามพระเยชูว่า “องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า เอาดาบฟันเลยบ่อ” ⁵⁰ แล้วคนหนึ่งในหมู่สาวกก็จักดาบออกมาฟันคนฮับใจของมหาปุโรหิต ถูกหุเฟิกขวาปุด ⁵¹ พระเยชูก็ห้ามเขาไว้ แล้วเก็บเอาใบหุมมาต่อหื้อคนนั้นหุเขาก็หายเป็นปกติ ⁵² พระ เยชูอู้กับหมูหัวหน้าปุโรหิต หมุนายทหารฮัก ชาพระ วิหาร กับหมูคนเฒ่าคนแก่ ตั้มายับพระองค์ว่า “หมู่เจ้าเห็นเฮาเป็นโจรกาเถิงได้ก่าดาบก่าค้อนมายับเฮา ⁵³ เฮาอยู่ดวยต้านตั้ง

หลายกั้ววันในพระ วิหาร ต้านตั้ง หลายกั้วมายับเฮา
แต่บ่า เดียวนี้เป็นเวลาของหมู่ต้านแล้วเนอ
เป็นเวลาของอำนาจแห่งความมิด”

เปโตรบอกว่าบ่สู้จักพระเยซู

54 หมู่ นายทหารยับพระ เยชูไปไปบ้านมหาปุโรหิต
เปโตรเตียวถ่อมตวยพระองค์ไปห่างๆ
55 เมื่อหมู่เขาตั้งไฟดีก่างช่วงแล้วปากันหิงไฟ เป
โตรก็นั่งหิงไฟตวยหมู่เขา 56 มีสาว ใจคนนั่งหั้นเป
โตรนั่งหิงไฟอยู่ใก้ๆ ก็ส่องพ้อหน้าเปโตรแล้วอู้ว่า
“คนนี้ก็อยู่ตวยเยชู” 57 เปโตรปฏิเสธว่า “นางเหย
คนนั้นเข้าบ่สู้ จักลอ” 58 แหมสักกำ เดียวป้อ
จายคนนั่งหั้นเขาก็อู้ว่า “เจ้าเป็นคนหนึ่งในหมู่นั้นตวย”
เปโตรก็บอกว่า “อ้ายเหย บ่ใจลอ” 59 แหมสักจั่ว
โมงนึ่ง มีแหมคนยืนยันแข็ง ชันว่า “แหมแล้ว
คนนี้อยู่ตวยคนจือเยชูแน่ๆ ย้อนเขาเป็นจาวกา ลิ
ลีเหมือนกัน” 60 เปโตรก็อู้ว่า “อ้ายเหย ตี้ว่ามานั้นเข้าบ่สู้เรื่อง”
เมื่อเปโตรกำ ลังอู้ลันยังบ่ตันเข้าปาก ไก่ก็ชัน
61 องค์พระ ผู้ เป น เจ้าเหลียวหลังมาพ้อเปโตร
แล้วเปโตรก็เลยกิดถึงกำอู้ดีพระ เยชูเกยบอกเขาว่า
“คินนี้ก่อนไก่ชัน ต้านจะบอกว่าบ่สู้จักเฮาสามเตื่อ” 62 เป
โตรก็ออกไปตั้งนอกแล้วให้เสียใจขนาด
63 คนตีกุมพระ เยชูก็เياه เย้นบุดีพระองค์
64 เอาฝ่ามิดตำพระองค์ ตบหน้าพระองค์
แล้วถามว่า “ตวยมากาลอว่าไฟตบหน้าเจ้า”
65 แล้วอู้หยามใส่พระองค์แหมหลายอย่าง

พระเยซูต่อหน้าสภา

66 แฉ่งเจ้ามาหมู่คนเฒ่าคนแก่ หมู่หัวหน้าปโรหิตกับหมู่ธรรมา จำ รัยก็ประชุมกัน หมู่เขาปาพระ เยชูเข้ามาในสภาของหมู่เขาตวย 67 งามพระเยชูว่า “ต้านเป็นพระ คริสต์กา บอมาเตื่อะ” พระ เยชูตอบว่า “เถิงเฮาบอก หมู่ต้านก็บ่เจื่อ 68 ถ้าเฮาถามต้านๆ ก็จะไม่ตอบเฮา 69 ตั้งแต่นี้ไปบุตรมนุษย์จะได้นั่งตั้งเฟิกขวาของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจ” 70 หมู่เขาก็ถามพระองค์เหมว่า “ต้านเป็นพระบุตรของพระเจ้ากา” พระองค์ก็ตอบว่า “หมู่ต้านอู้แล้วว่าเฮาเป็น” 71 หมู่เขาก็ปากันว่า “หมู่เฮาบ่ต้องมีพยานอะหยังเหม ย้อนได้ยินกำจากปากของเขาแล้ว”

23

พระเยชูต่อหน้าเจ้าเมืองปีลาต

1 แล้วกัคนในต้ประชุมก็ลุกขึ้นปาพระ เยชูไปหาปีลาตตีเป็นเจ้า เมือง 2 หมู่เขาฟ้องว่า “หมู่เฮาหันป้อจายคนนี้สู่ยคนตั้ง หลายบ่เสียบาษีหือซี ชาร์ แล้วก็อ้างว่าตัวเขาคือพระ คริสต์เป็นกษัตริย์องค์หนึ่ง” 3 ปีลาตซักถามพระ เยชูว่า “ต้านเป็นกษัตริย์ของจาวิวกา” พระองค์ก็ตอบว่า “ต้านอู้แล้ว” 4 ปีลาตจึงบอกหมู่หัวหน้าปโรหิตกับคนตั้ง หลายว่า “เฮาบ่มีหลัก ฐานอะ หยังตีจะลงโต้ษป้อจายคนนี้” 5 หมู่เขาซ้ายืนยันอย่างแข็งขันว่า “คนนี้สู่ยจาวเมืองหือจุ่นวายโดยกำสอนของเขาไปไควแคว้นยู เดีย ตั้ง เก้า ตี้แคว้นกา ลี ลีก่อนแล้วจันมาถึงตีนี้”

พระเยซูต่อหน้ากษัตริย์เฮโรด

⁶ เมื่อปีลาตได้ยินจาอันก็ถามว่า “บ่อจายคนนี้เป็นจาวกา
 ลี ลีกา” ⁷ เมื่อฮู้ว่าพระ เยชูมาจากดิน แดนดีกษัตริย์เฮ
 โรดปกครองอยู่ ก็ส่งพระองค์ไปหาเฮ โรด
 ตอนนั้นต้านอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มปอดดี ⁸ เมื่อเฮ
 โรดเห็นพระ เยชูก็ดี ใจ ย้อนต้านไค้ปะพระ
 เยชูมาเมินแล้ว ต้านเกยไต่ฮินเรื่องพระ เยชู
 ก็หวังว่าจะได้เห็นพระองค์เยีย ะกานฮัศจรรย่ฟอง ⁹ เฮ
 โรดจึงถามพระ เยชูหลายอย่าง แต่พระองค์บ่ตอบอะ
 หยั่งสักอย่าง ¹⁰ หมู่หัวหน้าปโรหิตกับหมู่ธรร
 รมา จำ รยก็ใส่ความพระ เยชูอย่างรุนแรง ¹¹ เฮ
 โรดกับหมู่ทหารของเขาปากันไค้หัวใส่พระองค์ เยาะ
 เยียดถูกดูแควนพระองค์เอาเสื่อคุมอย่างดีของกษัตริย์หื้อพระองค์นั่ง
 แล้วส่งพระองค์ไปท้อปี ลาดแหม ¹² ปี ลาดกับเฮ
 โรดก็คีนดีกันในวันนั้น ย้อนว่าตะก่อนเป็นศัตรู้กัน

พระเยซูถูกก่าตัดสิน

¹³ ปีลาดฮ้องหมู่หัวหน้าปโรหิต หมู่ผู้นำจาวยิว กับคนตั้ง
 หลายมาประชุมกัน ¹⁴ แล้วฮู้กับหมู่เขาว่า “ต้านตั้ง
 หลายได้ปากคนนี้มาหาเฮา ฟ้องว่าเขาได้ส่วยจาวเมืองหื้ออกบุญ
 เฮาได้สออบสวนเขาต่อหน้าต้านตั้ง หลายแล้วก็เห็นว่ามีหลัก
 ฐานปอดดีจะตัดสินไต่ว่าเขาเยีย ะผิดอย่างดีต้านว่าลอ
¹⁵ กษัตริย์เฮ โรดก็เห็นว่าเขาบ่มีความผิดเหมือนกัน
 ย้อนจา อันกษัตริย์เฮ โรดได้ส่งตัวปีกมาหื้อเฮาแหม
 เฮาเห็นว่าคนนี้บ่ได้เยีย ะอะ หยั่งผิดจันต้องลง โต้ ะถึงตาย
¹⁶ เฮาจะสั่งเขียนเขาแล้วปล่อยไปเหี้ย”๑

๑ 23:16 23:16 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 17 ไต่ว่า
 ย้อนปีลาดต้องปล่อยนักโด้ษคนหนึ่งหื้อคนตั้งหลายในงานปีสภาของคูปี

18 คนตั้ง หลายปากกันเอ็นเสียงดังบอกปี ลาตว่า
 “เอาคนนี้ไปฆ่าเหีย แล้วป่อยบา รับ บัสหื้อหมู่เฮาเตื่อะ”

19 (บา รับ บัสถูกยับขังคอกในข้อหาฆ่าคนตาย
 กับก่อกำนุ่นวายในกรุงเยรูซาเล็ม) 20 ปี

ลาตยังมีใจไค่ป่อยพระ เยชู ก็อุ้กับหมู่เขาแหมเตื่อนี้
 21 คนหมู่นั้นก็เอ็นเสียงดังบอกปี ลาตว่า

“เชิงบนไม้กำงเขน เชิงบนไม้กำงเขน” 22 ปี

ลาตอุ้กับหมู่เขาเป็นเตื่อตีสามว่า “เชิงเขาเหียะหยัง เขาเหีย
 ะอะ หยังผิด เขาบ่หันว่าเขามีความผิดจันต้องตายลอ

เฮาจะเขียนเขาก็ปอ แล้วจะป่อยตัวไป” 23 คนตั้ง
 หลายฮ้องเป็นเสียงเดียวกันว่า “เชิงบนไม้กำงเขน”

24 ปี ลาตตัด สิน ใจเหีย ะตำมตีหมู่เขาต้อ งกำน

25 จึงป่อยคนตีถูกยับเข้าคอกในข้อหาก่อกำนุ่นวายกับฆ่าคนตาย
 หื้อหมู่เขาไป ส่วนพระเยชูก็หื้อหมู่เขาเอาไปเหียะจาใดก็ได้
 ตำมใจหมู่เขา

กำนเชิงบนไม้กำงเขน

26 เมื่อทหารปาพระ เยชูออกไป หมู่เขาเซซี
 โมนजारเมืองไซ ริน ตีกำ่า ลังลูกบ้านนอกมา

หื้อแบกไม้กำงเขนด้วยพระองค์ไป 27 มีคนจำ
 นวนนักตวยพระองค์ไป ตึงหมู่แม่ ญิงตีให้ย่อนอิน

ดูพระองค์ 28 พระ เยชูเหลียวมาพ้อหมู่เขาแล้วอุ้ว่า
 “ลูกสาวแห่งเยรูซาเล็มเหย บ่ถ้าให้ย่อนอิน ดูเฮา

แต่หื้อให้ย่อนอิน ดูตัวเก่ากับลูกของตัวเตื่อะ
 29 ย่อนจะมีเวลานึงตีคนตั้ง หลายจะว่า

‘แม่ ญิงหมู่นี้ตีเป็นหมัน ต้องตีบได้มาน
 กับห้วนนมตีหละ อ่อนบ่เคยดูด ก็เป็นสุข’

30 เวลานั้นหมู่เขาจะอุ้กับดอยตั้ง หลายว่า

‘ขออดอยโหยดมาเต่งเฮา ขออดอดอยบังเฮาไว้น่อยเตอะ’
 31 ย้อนว่าถ้าคนตั้งหลายเยียะกับคนบริสุทธีขนาดนี้ แล้วอะ
 หยังจะเกิดขึ้นกับคนตีเยียะผิดพอง”

32 หมู่ทหารกุมนัก โต้ ษเหมสองคนมาตวยพระ เยชู
 เปื่อฆ่าพร้อมกับพระองค์³³ หมู่เขาปาดิงสามคนมาถึงตีแห่งนึ่งจื่อว่า
 “เนนกระโหลงหัว” แล้วเอาพระเยชูเชิงบนไม้กางเขนฮ่วมกับนัก

โต้ ษสองคน ตั้งซ้ายคนนึ่ง ตั้งขวาคนนึ่ง
 34 พระ เยชูอธิษฐานว่า “พระ บิดาเจ้าข้า
 ขอยกโต้ษหื้อหมู่เขาตวย ย้อนหมู่เขาบฮู้ว่ากำ ลังเยีย ะอะ
 หยัง” หมู่ทหารเอาเสื่อผ้าของพระองค์มาจกเบอร์แบ่งกัน

35 จาวเมืองตั้ง หลายก็ยืนเผื่ออยู่ หมู่ผู้นำจาวยิวฮื้อเยาะ
 เยียพระองค์ว่า “เขาจ้วยจี วิตคนอื่นฮื้อรอดได้
 ก็ฮื้อจ้วยจี วิตตัวเก่าผอลอ ถ้าเขาเป็นพระ
 คริสต์ผู้ตีพระเจ้าได้เลือกไว้” 36 หมู่ทหารก็เยาะ
 เยียพระองค์ตวย หมู่เขาเอาเหล้าองุ่นส่มฮื้อพระองค์กิน
 37 ฮู้ว่า “ถ้าต้านเป็นกษัตริย์ของจาวยิวก็จ้วยตัวเก่าฮื้อรอดก่อนเตอะ”

38 มีป้ายเขียนข้อความติดไว้เหนือหัวพระองค์ว่า
 “คนนี่คือกษัตริย์ของจาวยิว”

39 นัก โต้ ษคนนึ่งตีถูกเชิงบนไม้กางเขนข้างพระองค์
 ก็เยาะ เยียพระองค์ว่า “ต้านเป็นพระ คริสต์บ่ใจกา
 จ้วยตัวเก่ากับเฮาฮื้อรอดแหล” 40 แต่มีนัก
 โต้ ษเหมคนนึ่งห้ามเขาวว่า “บ่กั้วพระเจ้ากา
 เจ้าก็เป็นนัก โต้ ษตีต้องถูกฆ่าตวยเหมือนกัน

41 เฮาสองคนก็สมกับโต้ษนั้นแต่ หมู่เขาได้
 ฮับโต้ษตามตีหมู่เฮาเยีย ะไปนั้น แต่ต้านคนนึ่งบ่ได้เยีย
 ะผิดอะ หยังเลย” 42 แล้วเขาก็ฮู้ว่า “พระ เยชูเจ้าข้า
 ขอถืหาข้าพเจ้าพอง เมื่อพระองค์เข้าไปในสวนสวรรค์”

ม 23:30 23:30 ฮชย. 10:8

43 พระ เยชูตอบเขาว่า “เขาบอกความจริงแก่ท่านว่า วันนี้ท่านจะได้อยู่กับเขาในสวนสวรรค์แน่นอน”

กานตายของพระเยซู

44 ตอนนั้นเป็นเวลาประมาณเที่ยงวัน ก็มีดไปไควแผ่น ดินจนถึงบ่ายสามโมง 45 ตะวันก็ดับมืดไป ผ้า กิ่งในพระ วิหารก็ยื่นออกเป็นสองเฟิก 46 พระ เยชูร้องเสียงดังขึ้นว่า “พระ บิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ขอมอบวิญญาณของข้าพระองค์ไว้กับพระองค์” เมื่ออุจ่า อันแล้วก็ตาย 47 นาย ร้อยทหารเมื่อเห็นเหตุ ก่า ธรณ์เป็นไปจ่า อัน ก็สรรเสริญพระเจ้าว่า “แต่ๆ แล้ว ท่านคนนี้เป็นคนบริสุทธิ์” 48 คนตั้ง หลายตีมาหลุ่มพ่อเหตุ ก่า ธรณ์ ก็ปากันตบอกด้วยความเศก เศร้าเสีย ใจปักเมื่อบ้าน 49 คนตั้งู้จักพระ เยชู กับหมู่แม่ ญิงตีเกยติด ตามพระองค์จากกาลิลีก็ปากันยืนฝออยู่ห่างๆ

กานฝังศพพระเยซู

50 มีป้อ จายคนหนึ่งจ้อโย เซฟ เป็นคนดีกับเยีย ะถูก ต้องตามธรรม กับเป็นสมาชิกสภาคนหนึ่ง 51 เขาเป็นจาวอา ริมา เรียอยู่ในแคว้นยู เดีย กับก่า ลังถ้าแผ่น ดินของพระเจ้า เขาบ่เห็นตวยในกานตัดสินฆ่าพระ เยชู 52 เขาเข้าไปหาปี ลาดเปื่อขอศพพระ เยชู 53 เมื่อได้ ฮับอนุญาตแล้ว ก็เอาศพลงมาจากไม้กางเขน เอาผ้าลินินปั่นศพ แล้วเอาไปไว้ในอุโมงค์ดีเจาะเข้าไปในหิน อุโมงค์นั้นยังบ่ได้ใส่ศพคนใดเตื่อ 54 วันนั้นเป็นวันดาวันสะ บาโต๗

55 หมูแม่ ญิงตีเกยติด ตាំมพระ เยชูมาจากกา ลี ลีก็ไปตวยโยเซฟตีอูโมงคั้นั้น จะได้หันว่าเขาเอาศพไว้จาใด
 56 จากนั้นหมูเขาก็ปี้กเมื่อบ้าน ไปเกีย มเครื่อง หอมกับน้ำมันหอมเปื้อจะเอามาอาบศพพระเยชู แต่ในวันสะ บาโตเขาปากันย้งวันนึ่งตាំมบทบัญญัติของจาวยิว

24

กานเป็นขึ้นจากความต่าย

1 เจ้า มีตวันดีด หมูแม่ ญิงเอาเครื่อง หอมตีเขาจัดเกีย มไว้มาตีอูโมงคฝงศพของพระองค์ 2 หมูนางก็หันบ่า หินใหญ่ตีติดปากอูโมงคฝงศพอยู่ กิ่งออกไปแล้ว
 3 เมื่อหมูนางเข้าไปต้งในก็พ้อบหันศพของพระ เยชูองค์พระ ผู้เป็น เจ้า 4 เมื่อก่า ลังกิด ยอนบ่เข้า ใจในเหตุ ก่า รณนั้น ก็มีป้อ จายสองคนมายืนอยู่ไก่อๆ เสื้อผ้าเห ลือ มมาบๆ จันพ้อบจะบ่ได้ 5 แม่ ญิงหมู่นั้นก้วเลยก้มหน้าลงดิน ป้อ จายสองคนนั้นอู้กับหมูเขาว่า “หมูเจ้ามาหาคนเป็นในหมูคนต่ายเยีย ะหยัง 6 พระองค์บ่อยู่ดีนี่แต่พระเจ้าเยีย ะหือพระองค์เป็นขึ้นจากความต่ายแล้ว หือกิดถึงก่าตีพระองค์ได้อู้กับต่านต้ง
 หลายเมื่อพระองค์อยู่ในแคว้นกา ลี ลีว่า 7 ‘บุตร มนุษย์จะถูกมอบไว้ในอำนาจของคนบาป จะถูกเชิงไว้บนไม้กางเขนจันต่าย แล้วในวันดีสามพระองค์จะเป็นขึ้นจากควา
 8 เมื่อหมูนางกิด ก็จ่าก่าตีพระองค์อู้นั้นได้
 9 เมื่อปี้กจากอูโมงคป้ากั้นไปบอกหมู่สาวกสิบเอ็ดคนกับคนอื่นๆ ตាំมตีได้หันได้ยินมานั้น 10 คนดีไปบอกหมู่อัครสาวกคือ

มา รีย์จาวมัก ดา ลูา โย อันนา มา รีย์แม่ของยาก ออบ
กับแม่ ญิงคนอื่นที่อยู่ด้วยกัน ¹¹ หมู้อครสาวกบ่เจือ
หาว่าแม่ ญิงหมูนี้อู่ไปเลย ¹² เป โตรเมื่อได้ยินแล้ว
ก็ล่นไปตื้อโมงค์กั่มสองเข้าไปในอุโมงค์
ก็หันกำผ้าบั้นศพเต้าอัน เปโตรก็งัดแล้วปีกบ้าน

กานเตียวตางไปหมูบ้านเอมมาอูส

¹³ ในวันเดียวกันนั้น มีสาวกสองคนออกจากกรุงเยรูซาเล็ม
ไปหมูบ้านเอมมาอูส หมูบ้านนี้อยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดกิโลเมตร
¹⁴ เมื่อเตียว ตางไป หมูเขาอู้กันเรื่องเหตุ ก่า
รณตีเกิดขึ้นกับพระ เยชู ¹⁵ ตอนตีหมูเขาก่า ลังอู้กันอยู่
พระ เยชูก็เข้ามาหาแล้วเตียวไปด้วยกัน ¹⁶ พระเจ้าเยีย
ะหื้อหมูเขาจำพระองค์บ่ได้ ¹⁷ พระองค์ถามหมูเขาว่า
“หละหว่างเตียว ตางมานี้หมูต่านอู้กันเรื่องอะ
หยัง” หมูเขาก็หยุดยืนหน้าหมองตองเศร้าอยู่
¹⁸ คนหนึ่งจื้อเคล โอ ปัสก็ถามพระองค์ว่า
“ต่านท่าจะเป็นคนเตียวในกรุงเยรูซาเล็ม ตีบอู้เรื่องเหตุ
ก่า รณตีงหลายตีเกิดขึ้นในสองสามวันนี้อย่าง” ¹⁹ พระ
เยชูถามเขาว่า “เหตุ ก่า รณนีอะ หยัง” เขาก็ตอบพระองค์ว่า
“เหตุ ก่า รณนีเรื่องพระ เยชูจาวเมืองนา ซา เรือ
เป็นเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตีมีฤทธิ์อำนาจในกานงาน
กับในกำอู้ต่อ หน้าพระเจ้ากับต่อ หน้าคนตัง หลาย
²⁰ หมูหัวหน้าบุโรหิตกับหมูผู้นำของหมูเฮาได้มอบพระองค์หื้อถูกตัดสินลง
โต๊ ๒ ถึงต่าย หมูเขาเอาพระองค์เชิงบนไม้กางเขน
²¹ แต่เฮาตังหลายได้หวังไว้ว่า ต่านผู้นี้จะเป็นผู้ไถ่จาวอิสราเอลจากอาณาจัก
²² ซ้าวันนี้เป็นวันตีสามแล้วตีเหตุ ก่า รณนีงเกิดขึ้น เจ้า
มีตวันนีมีแม่ ญิงสองสามคนเยีย ะหื้อหมูเฮาจึงตขนาด

หมู่เขาไปตีอุโมงค์ฝังศพพระเยซู²³ แต่บ่เห็นศพของพระองค์ ก็ปีกมาเล่าหือฟังว่า ได้เห็นหมู่ทูต สวรรคกับหมู่ทูต สวรรคบอกว่า พระองค์ยังมีชีวิตอยู่²⁴ มีบางคนในหมู่เขาก็ไปพ้อตีอุโมงค์ แต่บ่เห็นพระองค์อย่างตีหมู่แม่หญิงบอกลั่นละ”

²⁵ พระเยซูอุ้กับสองคนนั้นว่า “เออคนง่าว เป็นจาไดบ่เจ้อก่าตีผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าได้บอกรั

²⁶ จ่าเป็นตีพระ คริสต์จะต้องทนตุ้กรรมจนจ่า อัน แล้วจึงจะได้ ฮับเกียรติบ่ใจก่า” ²⁷ พระเยซูอธิบายสิ่งตีเขียนไว้ในพระ คัมภีร์ตีเล็งถึงพระองค์ ตั้งแต่โมเสสจนถึงผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าตึงหมดหือเขาฟัง

²⁸ เมื่อไ้จะแผวหมู่บ้านตีหมู่เขาไปนั้น พระเยซูเยีย ะเหมือนจะเตียวก่าไปเหยีย

²⁹ แต่หมู่เขาก็อุ้เหนียวพระองค์ไว้ว่า “เจิญด้านข้างตวยกันเตื่อะ บ่า เตียวนี้ก็ค้ำแล้ว ตะวันเกือบจะตกแล้ว” พระองค์ก็เข้าไปย้างตวยหมู่เขา

³⁰ ตอนตีพระองค์กินข้าวตวยหมู่เขา พระองค์ก็หยับเข้า หนม บึงขอบพระคุณพระเจ้า แล้วหักส่งหือหมู่เขา

³¹ พระเจ้าก็เยีย ะหือหมู่เขาจ่าพระองค์ได้ หมู่เขาก็จ่าพระองค์ได้แต่พระองค์หายตัวไปเหยียแล้ว

³² หมู่เขาก็อุ้กันว่า “ใจหมู่เขาเต้นตีบๆ ตีบๆ เมื่ออุ้กันมาตามตวยกับเมื่อพระองค์อธิบายพระ

คัมภีร์หือฟังแม้นก้อ” ³³ แล้วตึงสองคนก็ฟังปีกไปกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อมาแผว ก็ปะหมู่สาวกสิบเอ็ดคนก่า ลังจ มนุ

มกั้นกับคนอื่นหลายคน อุ้กันว่า ³⁴ “องค์พระ ผู้ เป น เจ้าได้เป็นขึ้นจากความตายเตื่อๆ ซี

โมนก็หัน” ³⁵ สองคนนั้นก็เล่าเรื่องดีเกิดขึ้นตามตากับตีเขาจำพระองค์ได้ต่อนห้กเข้าหนมปัง

พระเยซูป่ากฏแก่สาวกของพระองค์

³⁶ เมื่อสองคนนั้นกำ ลังเล่าเรื่องหือหมู่สาวกตั้ง หลายฟัง พระ เยชูก็เข้ามายืนอยู่ต่ำ มก่างหมู่เขา แล้วก็อู้ว่า “ขอหือหมู่ดำนมีสันติสุขเตอะ” ³⁷ หมู่เขาตกใจกั้วก็คิดว่าหันผี ³⁸ พระ เยชูก็อู้กับหมู่เขาว่า “เป็นจาใดหมู่ดำนถึงกั้ว สงสัยเยย ะหยัง ³⁹ ผ่อมือพ่อตี้นเฮาลอ แล้วจะอู้ว่าเป็นเฮา ยบตัวเฮาพ่อลอ ผีบมีเนื้อ หน้ง บมีกระดูก เหมือนตีต่านตั้ง หลายหันเฮามี” ⁴⁰ เมื่อพระองค์อู้จา อันแล้ว พระองค์ก็เอามือเอาตี้นหือหมู่เขาพ่อ ⁴¹ เมื่อหมู่เขายังบเจือแต่ๆ ว่าเป็นพระ เยชู ย้อนหมู่เขากำ ลังอศจรรยไ้กับจิ้น จม ยินดีอยู่นั้นพระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า “หมู่ดำนมีอะ หยังกินพองก่อ” ⁴² หมู่เขาก็เอาป้าปังตี้นึงมาหือพระองค์ ⁴³ พระองค์ก็กินสองหน้าเขาตั้งหลาย ⁴⁴ แล้วพระองค์อู้กับหมู่เขาว่า “เมื่อเฮายังอยู่ตวยหมู่ดำน กีบอูกหืออู้ว่ากั้วกำตี้เขียนไว้ไบบทบัญญัติของโมเสส กำตี้หมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าตั้ง หลายได้เขียน กับกำตี้เขียนไว้ในพระ ธรรมสตุตี ตั้อู้ถึงเฮานั้นจะต้องเป็นแต่ตามนั้น” ⁴⁵ แล้วพระ เยชูก็เยย ะหือหมู่เขาเข้า ใจข้อต่างๆ หมู่นี้ในพระ คัมภีร์ได้ ⁴⁶ พระองค์บอกหมู่เขาว่า “มีเขียนไว้ว่า จำ เป นตี้พระ คริสต์จะต้องทนตุ้กทรมานจันต่าย แล้วในวันตี้สามจะเป็นขึ้นจากความต่าย ⁴⁷ แล้วหือบอกคนกั้วจัดในนามของพระองค์ เรื่องก่านกลับ

ใจจากบาป กับเรื่องกานยก โต้ ฆบาป ตั้ง เก้า
 ชาติกรุงเยรูซาเล็มก่อน ⁴⁸ หมู่ต๋านจะเป็นพยานในเรื่องหมู่นี้
⁴⁹ เขาจะหื้อสิ่งตีพระ บิดาสัญญาว่าจะหื้อหมู่ต๋าน
 แต่หมู่ต๋านต้องถ้ำอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก่อน
 จันกว่าต๋านจะได้ฮับฤทธิ์อำนาจจากเบื่องบนเหี้ยก่อน”

พระเจ้าฮับพระเยซูขึ้นสวรรค์

⁵⁰ พระเยซูพาหมู่สาวกออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปตีหมู่บ้านเบ
 ธานี แล้วพระองค์ยกมือปั้นปอนหมู่เขา ⁵¹ เมื่อก่า
 ลังปั้นปอนอยู่นั้น พระเจ้าก็ฮับพระองค์ขึ้นไปสวรรค์
⁵² หมู่สาวกก็มีสกันพระองค์แล้วปากันปี้กเข้ากรุงเยรูซาเล็มด้วยความจัน
 จมยินดี ⁵³ หมู่เขาอยู่ในพระวิหารกัวัน เบื่อสรรเสริญพระเจ้า

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่

Thai, Northern: **พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่** New
Testament

copyright © 2017 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: (Thai, Northern)

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

All rights reserved.

2020-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Feb 2021 from source files dated 1 Dec 2020

fbcf997d-cc8e-504d-b48a-58b89f82fd7d